„Iar de Dumnezeu a fost numit: Arhiereu după rânduiala lui Melchisedec.
În privința aceasta avem mult de vorbit și lucruri grele de tâlcuit, de vreme ce v-ați făcut greoi la auzit.
Căci voi, care de multă vreme s-ar fi cuvenit să fiți învățători, aveți iarăși trebuință ca cineva să vă învețe cele dintâi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.
Pentru că oricine se hrănește cu lapte este nepriceput în cuvântul dreptății, de vreme ce este prunc.
Iar hrana tare este pentru cei desăvârșiți, care au prin obișnuință simțurile învățate să deosebească binele și răul." (Evrei.5/10-14)

„Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați.
Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.
Acela Mă va slăvi, pentru că din al Meu va lua și vă va vesti." (Ioan.16/12-14)

„Și mi-a arătat, apoi, râul și apa vieții, limpede cum e cristalul și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului" (Apoc.22/1)

Acest cuvânt este râul vieții

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Am venit și am spus mereu prin cuvintele acestei lucrări: ***«Ferice celui care nu se va sfărâma de această piatră. Ferice celui ce-și va spăla viața în acest vas»,*** **căci piatra este Însuși Domnul, Cel ce locuiește până la sfârșit în acest munte prin cuvintele acestei lucrări**, căci învățătura care va curge prin această lucrare se va ridica în zilele ce vin peste vârfurile munților, ca să curgă noroadele înspre acest râu și să bea din această piatră apă curată și netulburată și să se spele în acest vas, în această învățătură mântuitoare, căci scris este: ***«Din Sion va ieși legea, și din Ierusalim vor curge râuri de apă vie și curată».***
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 23-02-1991
***

Iată, vom așeza piatra de mărturie a cuvântului Meu, care a lucrat și care lucrează până la sfârșitul tainei plinirii sale, și **vom scrie pe această piatră numele cel nou al cetății Ierusalimului cel nou, care se va arăta de la această piatră și din care vor curge râuri de apă vie, pe ale căror laturi vom sădi pomi**, și frunzele lor nu se vor veșteji, și fructele din ei nu se vor mai isprăvi, căci lună de lună se vor coace fructe noi, fiindcă pomii vor primi apă din această piatră, iar semințiile pământului se vor hrăni din fructele pomilor, și din frunzele lor vor primi tămăduiri. Amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 04-06-1991
***

Voiesc să scot deasupra această fântână, ca să fac din izvorul ei izvor de viață și de înviere, care iese din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, după Scriptura cea care spune de râul și apa vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. Am această fântână ascunsă, și am pecetluit această taină între servii Mei ca să pot să ajung cu acest izvor până în

vremea aceasta, căci Dumnezeu Cuvântul este din neam în neam, și este purtat Domnul de cei purtători de Dumnezeu, după cum este așezarea dumnezeiască. Am fost, și iată, sunt și voi fi prin acest fir ceresc, dar am fost ascuns, căci Domnul este prigonit și răstignit din neam în neam, și mare este plata celor ce plinesc răbdarea lui Israel până în sfârșit. Duhul Sfânt este Dumnezeul Cel răstignit, este Dumnezeul bisericii martire, care n-a avut loc pe pământ, ci numai sub pământ, și numai sub ascuns, dar iată, cuvântul lui Dumnezeu nu se poate răstigni. Mă doare tăgăduirea care se urcă la cer de la cei ce zic că-Mi slujesc Mie, de la cei ce vorbesc despre Mine, dar nu Mă poartă întru ei, căci aceştia, ca și cărturarii, ca și învățătorii legii din vremea trupului Meu, stăpânesc pe scaunul legii, dar nu seamănă cu Cel Care S-a jertfit pentru păcatele lumii, și iată, Israel nu Mă mai are pe Mine. Câinele cunoaște și păzește și ascultă pe stăpânul care-l hrănește, dar poporul Meu nu Mă mai cunoaște.

Am ieşit, am scos din acest izvor şi am mers şi spre alţii, dar Eu nu folosesc uşa cea pământească, ci intru pe uşa inimii. Am bătut la uşa inimii multora, am bătut la mulţi din cei cu suflet mare care sunt din sufletul României Mele, dar n-au înțeles aceştia până în sfârșit vremea cercetării lor, vremea cercetării acestui neam întru care Duhul Meu voieşte să Se preaslăvească în vremea aceasta. Iată, lucrez cu cei neputincioşi, cu cei cu mâinile goale, căci Eu în cei slabi Îmi aflu desăvârșirea minunilor Mele. Lucrez din cer, și voiesc să-Mi fac arătarea peste România, şi voiesc să aşez un semn peste România. **Trudesc din greu să înalț un stâlp tare, o piatră vie din care să izvorască apă vie, apă curată şi netulburată.** Trudesc să ridic turn de mărturie, care să mărturisească apoi despre ieslea aceasta şi să rostesc din vârful acestei pietre numele României şi numele celui uns peste România. Voiesc să aşez la loc vremile şi serbările Mele cereşti, căci iată, urâciunea pustiirii şi-a înfipt ţăruşul ei în templul Meu cel sfânt şi Mi-a strămutat de la locul lor zilele cereşti. Voi face trezire tare şi voi străpunge cerbicea cea tare a celor ce nu vor să cunoască vremea cercetării lor, căci Eu sunt un Dumnezeu tare şi Mă slăvesc şi întru putere şi întru mânie, că scris este: *«Lăudaţi pe Domnul soarele şi luna. Lăudaţi pe Domnul focul şi grindina».*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Andrei Pleşu, din 29-10-1991

***

Pace şi binecuvântare apostolilor Cuvântului, Care grăieşte din ceruri peste România, **căci în mijlocul României curge de la Dumnezeu cuvântul vieții, râul vieții despre care scrie în Scripturi** şi din care va lua şi va bea făptura cea nouă, care va fi nouă prin cele ce se coboară din tronul lui Dumnezeu, după cum a fost din vreme vestit prin prooroci. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 23-06-1992

***

Se rosteşte binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Se binecuvintează prin rostire de cuvânt cerul cel nou şi pământul cel nou şi Ierusalimul cel nou, care s-au lucrat şi s-au coborât de la Dumnezeu, întru purtarea tronului şi a cortului lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor.

Iată, deschid izvoarele Mele ca să curg Eu spre voi şi să beți voi, să beți mereu din râul vieții şi să vă hrăniți din pomul vieții, care este udat de râul vieții şi care creşte şi rodeşte în mijlocul Ierusalimului ceresc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1993

***

Eu trebuia să ies deasupra cu acest izvor ceresc, cu acest râu al vieții, ca să se întoarcă la matca sa, la matca râului vieții, și să se deprindă făptura cu întoarcerea acasă, cu întoarcerea la Mine, ca să nu mai fie moarte și fărădelege, și de aceea vă folosesc pe voi, care purtați lucrarea Mea, ca să vestim toată făptura că vine Domnul întru ale Sale, și să se așeze la veghe toate ale Sale și la viață fără de moarte.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 23-04-1994

***

O, copii ai poporului Meu, vin mereu în mijlocul vostru și vă îndemn să facem sfat ceresc, și voi nu știți ce vreau să fac Eu peste voi, că dau mereu să vă vindec, să vă ajut să vă deschideți ranele și bubele și puroiul, care nu sunt altceva decât neascultare și gândire vătămătoare, care nu seamănă cu planul Meu, și sunt neîmpăcare cu Dumnezeu. Iată, vreau să așez lucrători peste popor, lucrători din loc în loc peste popor. Să ia de la Mine lucrătorul și să pună peste voi; să ia de pe voi și să curețe ce nu-I place lui Dumnezeu, ce nu intră cu veacul cel nou, care dă să se lase peste voi, copii ai poporului sfânt, că Mă frământ cu tot cerul, și Mă întreb: ce veți face voi când această carte va sta cu voi la socoteală? Această carte lucrată de Dumnezeu vreme de patruzeci de ani, este adevărată această carte, și voi stați la îndoială pentru ea. Eu spun aceasta peste cei neascultători: adevărată și dumnezeiască este această carte scrisă de Duhul Sfânt în vremea voastră.

A fost cartea cea dintâi, pe care Eu am dictat-o lui Moise, alesul Meu; fir cu fir i-am dictat-o, toată facerea lumii și tainele ei, toată truda Mea cu Israel cel de atunci și proorociile cele de atunci, căci Moise a fost mare prooroc. Și au fost toți proorocii așezați în cartea aceea, căci **s-a vorbit din cer** și s-a așezat pe pământ tot cuvântul rostit de cer. Și toată cartea cea dintâi a vorbit de venirea întrupată a Fiului lui Dumnezeu din Fecioară, de începutul împărăției lui Dumnezeu peste oameni și în oameni.

Și a fost apoi cartea cea de a doua, pe care am dictat-o Eu, Domnul, apostolilor Mei, lăsând prin ea cuvântul Meu peste pământ. Dar cartea aceasta a doua e mare, fiilor, mare de tot, dar n-a putut fi cuprinsă de pământ, căci a fost puțin pământ nou și ceresc, născut de la cuvântul Meu, că lumea era dată la idoli și nu știa de Dumnezeu, dar apostolii Mei s-au apucat apoi și au lucrat pe viu cu Mine peste lume, și s-a răspândit împărăția Mea din loc în loc atunci, și au recunoscut mulțimi de oameni pe Dumnezeu, Creatorul și Stăpânul a toate. Și acum, învățătura împărăției Mele este cunoscută de tot pământul, dar Domnul, Creatorul, plânge cu cerul, că nimeni nu mai are trăire cerească, și toată lumea are păcat dacă a știut ce vrea Domnul de la ea. Tot pământul în lung și în lat știe de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat în Fecioară prin cuvântul Duhului Sfânt, și M-am zbuciumat cu Tatăl Meu și cu cerul tot, ca să fac izbăvire peste lumea care are numai idoli, peste tot omul care a făcut din el idol, din el, și din tot ce-i place lui. Și te-am ales pe tine, popor care erai scris ca să fii pentru Mine și pentru învierea ta și a lumii, și am așezat în mijlocul tău un vas curat, ca să te uiți în el și să te speli din el, căci în el a fost apa cea vie, a fost cuvântul Meu întru izvor ceresc. **Și iată, așa am lucrat cartea cea de a treia, pe care v-am dictat-o vouă și pe care n-am sfârșit-o de dictat, căci acest izvor curge din tronul Treimii cerești și va să inunde pământul cu viață și cu împărăție de cer și de nestricăciune pe pământ.**

Iată, Israele, omul vorbește cu telefonul, și crede omul, crede când face așa, crede și înțelege că vorbește cu capătul celălalt al pământului, dar tu, creștine tată, nu-L crezi pe Cel ce te-a făcut pe tine și tot ce se vede și ce nu se vede. Eu sunt mai presus decât felul vostru de vorbiri și de legături dintre voi. Crede și în Mine, măi creștine îndoielnic. **Crede, tată, și cercetează, ca să vezi că Eu sunt Creatorul acestei cărți cerești.** Crede, măi creștine, că doar

Eu te-am înfiat pe tine, și tu nu ești mai deștept și mai iscusit ca Mine. Crede și în Mine, nu numai în tine. Crede și în Dumnezeu, Care vorbește din cer cu tine, Care vorbește pentru tine de deasupra ta, Care are putere să vorbească cu glasul Său peste tine. Aștept, tată, încredințarea ta, ca să ajungi să ai și tu firul cel din cer în casa ta, telefonul cel din cer, ca să auzi și tu, creștine. Eu sunt glasul care umple cerul și pământul, de la o margine la alta, și nu am nevoie de fire și de știința oamenilor și a meșterilor deștepți, ci am nevoie de tine și de credința ta și de casa ta curată și cerească, și ca să te cunosc că ești servul Meu, și ca să pot să vin spre urechea ta și să ți-o destup, ca să auzi glasul cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul, și am putere să vorbesc peste tine și să Mă fac auzit de tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1994

***

E sărbătoare de înălțare în mijlocul tău. Pace ție întru Mine, și pace Mie întru tine! Dar cine ar putea înțelege bucuria ta cu Mine în ziua aceasta de înălțare? E zi de înălțare, și vin să te înalț la lucru de mărturie, poporul Meu Israel. Câți martori au fost la înălțarea Mea, au mărturisit spre credință oamenilor. Tot așa au mărturisit martorii nașterii Mele din Fecioară, păstorii de la oi și magii. În ziua schimbării Mele la față erau trei martori pe care deosebi i-am luat ca să mărturisească slava Mea. O, tată, slava Mea era mereu cu Mine, și nu M-am schimbat Eu atunci în ziua când se zice la voi sărbătoarea schimbării la față a Domnului vostru. Nu așa să înțelegeți și voi, și să spuneți că Eu Mi-am lăsat o clipă descoperită slava, pentru ca să-i încredințez de slava Mea de la Tatăl pe cei pe care Mi-i dăduse Tatăl. O clipă ochii acelora au fost sloboziți să vadă, și au văzut slava Mea și au mărturisit, și a rămas mărturia lor. La întâlnirea Mea cu cei din Emaus, tot așa să înțelegeți că s-a lăsat văzută slava Mea, care era mereu cu Mine. Tot așa și acum. O, și de câte ori Mi-am arătat Eu slava Mea în lucrarea Mea cu voi! Și câte mărturii sunt și vor mărturisi în mijlocul vostru! Dar ce durere! că iată, slava Mea văzută stă să se lase descoperită în lucrarea aceasta, și nu este credință pe pământ. O, și tu trebuia să fi crezut, măi Israele, că Eu cu tine am lucrat fapte mari de la Tatăl; cu tine împlinesc tot ce mai am de împlinit; cu tine grăiesc cum n-am grăit până acum prin veacuri; cu tine a fost slava Mea mereu, și vom mărturisi toată lucrarea acestei slave. Și dacă ar mai fi veacul, ar fi mărturie mare, tată, dar altfel, va mărturisi vremea voastră cu Mine. Ea va mărturisi și va împlini și va deschide ochii multora, căci toți vor fi învățați de Dumnezeu prin slava acestei lucrări. Lucrarea aceasta cerească cu atâția martori, cartea acestei lucrări dumnezeiești între oameni, va fi scrisă cu degetul de Dumnezeu pe orice bucățică, pe orice rămurică, pe orice pietricică; și pe râuri, și pe izvoare, și pe munți, și pe căi, și pe vânt, și pe nori, căci Eu am fost această lucrare, Eu, Cel ce am mers cu voi din loc în loc și am stropit pământul cu roua cuvântului Meu, care va fi mărturisit de toate cele văzute și nevăzute. Toate vor mărturisi: și timpul, și locul, și cerul, și pământul, și apa, și uscatul, și frunzele din pom, așa cum numai în închipuiri toate vorbesc. Așa va fi vestită această lucrare dumnezeiască, și va fi luată și purtată ca pe cea mai moale hăinuță, ca pe cel mai sfânt izvor, **căci acesta este râul vieții, care curge din tronul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.** Și vei mărturisi tu, popor ales la această masă, și tu vei fi mărturisit de slava care te va învălui pe tine înaintea oamenilor. Dar mai ai un pic de răbdare până va fi vestit peste tot, până ce Eu voi sfârși de profețit vestea de nou Ierusalim coborât între oameni ca să fie cu oamenii în vecii vecilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălţării Domnului, din 09-06-1994

***

Este scris că cei ce calcă una din cele ale legii, aceia sunt vinovați, dar azi toate se calcă, toate poruncile cele pentru sfințenie, și cum să învețe oamenii pe oameni, și ca să mai fie bună această limbă când oamenii sunt vinovați față de cele sfinte, tată? Învățătorii care învață și

vorbesc în numele lui Dumnezeu, aceia au citit cartea limbii Duhului Sfânt, dar dacă ei nu împlinesc cele scrise, nu se cheamă că învață, și când ei vor spune: „*Doamne, am învățat lumea prin piețe și am urmat Ție*“, vai, ce dureros va fi răspunsul Duhului Sfânt, al limbii Duhului Sfânt, care este din cer și care nu poate fi cuprinsă în cartea cea de pe pământ! Limba aceasta și grăirea ei este fără de sfârșit pe pământ și în cer, și iată, **cartea stă deschisă până la sfârșit**, până la începutul cel dintâi, care iarăși va să fie întru așezarea celor neclătinate. Eu n-am fost cu învățătura Mea numai până atunci, numai cât a fost scris atunci și până atunci; **Eu sunt în lucrare fără de sfârșit**, și iată, lucrez și cuvintez din cer peste poporul lui Avraam și Isaac și Iacov, și peste poporul lui Verginica, fiindcă tu ești de la Avraam și de la Isaac și de la Iacov, și ești de la Verginica, măi poporul Meu făgăduit ca să fii și să începi să fii, ca prin tine să vină toate neamurile pământului, să vină la Dumnezeu și la școala Duhului Sfânt, după cum este scris: ***«Din muntele Sionului va ieși legea, și toate popoarele vor curge într-acolo»***. **Muntele Sionului este tronul lui Dumnezeu, de unde curge această lucrare de Duh Sfânt peste tine, Israele, poporul Meu. Ia, tată, și dă din ea, și cel ce va crede și se va boteza în ea, în apa aceasta a râului vieții, în apa Iordanului cel care curge din tronul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și cel ce se va boteza în vasul acesta ceresc, acela va veni la Mine și va fi primit și va avea înviere și zi de înviere.** Dar vezi ce faci, Israele, vezi cum bei din apa aceasta și vezi cum dai din ea. Ia cofița în mână și ia apă în ea și dă neamurilor pământului. Așa cum te duci în ziua de Bobotează ca să iei apă sfințită din Iordanul lui Iisus Hristos și te duci la gospodăria ta și stropești cu ea ca să se sfințească toate, așa să iei în cofița ta apa Duhului Sfânt și să botezi în ea toată făptura, tată, ca să cunoască făptura gustul lui Dumnezeu, să guste și să flămânzească după Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 18-07-1994.

***

Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Păstorul tău, Israele, iubitul Meu popor, și n-a fost de când e veacul o așa lucrare cerească pe pământ. **Eu sunt glasul, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și am ales un vas sărac și uitat, și am suflat peste el Duh Sfânt și l-am umplut până sus, până ce a început să izvorască din el râul vieții peste pământ**, că din acest sătuț am ridicat o vlăstărică firavă și am pus apă la rădăcina ei, până ce s-a făcut copac mare, de s-au sălășluit în el păsările cerului. Cine este copacul, tată, și cine sunt păsările cerului? Copacul sunt Eu, Domnul, Care am fost sălășluit cu Duhul Meu Cel Sfânt într-o unealtă de lucru, într-o inimă cerească, într-o copilă, o trâmbiță din care am glăsuit Eu pe pământ în vremea aceasta de sfârșit. Într-o vlăstărică din satul acesta, în inima ei am avut Eu sălaș, și prin gura ei, Eu, Domnul, am glăsuit cuvântul Meu unui popor chemat la această lucrare cerească. Iar păsările cerului sunt inimile fiilor poporului Meu, care s-au sălășluit cu duhul lor în Duhul Meu, ascultându-Mi cuvântul și împlinindu-l. Și iată, această copilă vlăstărică este acum luată la cer și lucrează din cer de lângă sfinți, căci nimeni nu este să fi lucrat pentru Dumnezeu și să nu fie viu în vecii vecilor. Așa și tu, poporul Meu iubit, vei fi viu pe veci dacă Mă vei asculta până la arătarea Mea pe nori.

… Aceasta este lucrarea Mea prin Verginica, lucrarea Mea cerească de azi, iar azi cobor cuvântul Meu pe nori până deasupra ieslei cuvântului Meu, până deasupra acestei grădinițe cerești, care se numește grădina cuvântului lui Dumnezeu, iar cei ce stau la gura acestui izvor de cuvânt venit din cer, aceia sunt copiii cei străjeri în calea cuvântului. **Ca un râu de cuvânt curge cuvântul Meu din cer peste această grădină aleasă de Mine ca să-Mi fie iesle a cuvântului Meu cu care-Mi pregătesc poporul pentru slava întoarcerii Mele pe nori.** Îngerii care au venit în clipa înălțării Mele la cer au spus apostolilor care M-au văzut ridicându-Mă în sus, au spus că ***«Acest Iisus, Care Se suie acum, tot așa va veni iar, precum S-a suit»***. Și iată-

Mă venit prin cuvânt, căci cuvântul coboară din cer ca să-Mi pregătesc cărarea întoarcerii Mele, ca să pregătesc sfințenia și curățenia poporului care Mă va întâmpina la întoarcerea Mea. Iată, Eu Mă întorc, Eu vin curând, și voi găsi lumea nepregătită, că lumea nu vrea să-și pregătească viața, lumea și acum bea și mănâncă și se însoară și se mărită și se naşte și nu are timp să se pregătească. Cel ce nu iubeşte pe Dumnezeu, acela nu se înveșmântează pentru Dumnezeu, dar tu, poporul Meu, Mă iubeşti și asculți glasul Meu ceresc și te hrăneşti cu cuvântul Meu și creşti și înviezi din ce în ce mai mult, până la ziua când Eu Mă voi lăsa văzut în nori, şi apoi în mijlocul celor ce Mă aşteaptă să vin. Şi tu vei fi cel ce vei cânta, măi Israele, vei cânta în ziua aceea cântarea îngerilor care vor anunța întoarcerea Mea, că în ziua aceea va cânta cerul şi pământul: „Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!". Tu eşti cel ce cânți și azi în jurul ieslei cuvântului Meu. Cântă, tată! Eu sunt deasupra ta cu cerul şi te scriu mereu în cartea Mea, și cartea aceasta va mărturisi că tu eşti poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului din 28-08-1994

***

Pace vouă, fii ai grădinii cuvântului Meu, căci în grădina în care sunteți aşezați, se lasă din nori glasul Meu peste grădină, râu de cuvânt, izvorât din cer, care-și are curs în nori ai slavei, măi fiilor, nu în nori de ploaie, tată, ci în nori de ploaie de cuvânt, și curge cuvântul din râul său și udă această grădină, precum norii de ploaie udă cu apă pământul.

Eu sunt Domnul, Cel ce umplu pământul și cerul de glasul cuvântului Meu, dar cine, tată, Mă aude? că nu are nimeni urechi de auzit, nu are lumea credință în lucrarea lui Dumnezeu cea dintre început și sfârșit, cea de șapte veacuri și mai bine, și iată, această profeție de șapte vremi s-a împlinit, și dacă s-a împlinit, s-a sfârșit, și Eu am luat-o de la capăt și așez nestricăciune pe pământ, așez om nou pe pământ, om născut din cuvânt. Nu mai aşez om făcut, și aşez de data aceasta om născut prin cuvânt. Eu număr din nou de la capăt, încă un pic mai număr, un pic, un pic, și nu mai număr apoi, căci timpul se face sul și nu se mai numește timpul timp.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului apostol Andrei 13-12-1994

***

E zi de sobor ceresc peste grădina începutului cel nou, de nou Ierusalim, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, însemnez prin cuvânt această zi şi aşez cuvântul în carte, şi de aceea rostesc mai întâi: pace!

Pace vouă, fii ai grădinii cuvântului Meu, căci în grădina în care sunteți aşezați, se lasă din nori glasul Meu peste grădină, râu de cuvânt, izvorât din cer, care-și are curs în nori ai slavei, măi fiilor, nu în nori de ploaie, tată, ci în nori de ploaie de cuvânt, și curge cuvântul din râul său și udă această grădină, precum norii de ploaie udă cu apă pământul.

Eu sunt Domnul, Cel ce umplu pământul și cerul de glasul cuvântului Meu, dar cine, tată, Mă aude? că nu are nimeni urechi de auzit, nu are lumea credință în lucrarea lui Dumnezeu cea dintre început și sfârșit, cea de șapte veacuri și mai bine, și iată, această profeție de șapte vremi s-a împlinit, și dacă s-a împlinit, s-a sfârșit, și Eu am luat-o de la capăt și așez nestricăciune pe pământ, așez om nou pe pământ, om născut din cuvânt. Nu mai aşez om făcut, și **aşez de data aceasta om născut prin cuvânt.** Eu număr din nou de la capăt, încă un pic mai număr, un pic, un pic, și nu mai număr apoi, căci timpul se face sul și nu se mai numește timpul timp.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa Domnului. din 14-12-1994

***

Iată călătorie cerească. Fiul lui Dumnezeu Se apropie de scăldătoarea cuvântului Său, așa cum S-a apropiat la Iordan, de i-a ieșit în cale lui Ioan ca să înceapă botezul pocăinței în numele Lui și cu El. Eu, măi fiilor, M-am lăsat însemnat de botezul lui Ioan ca să întregesc taina botezului cu apă, căci la botezul Meu în Iordan am fost botezat cu apă și cu Duhul Sfânt, că M-a acoperit Duhul Sfânt în chipul Său trupesc, cu chipul porumbelului, măi Israele, botez cu apă și cu Duhul Sfânt. Ioan M-a botezat cu apă, și Tatăl M-a botezat cu Duhul Sfânt în chip văzut, ca să fie la Iordan Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Iată-Mă cu ceruri deschise deasupra ieslei cuvântului Meu, deasupra scăldătoarei Siloamului cel nou, deasupra râului vieții, Ierusalime, căci din cer curge Iordanul vieții. **Râul vieții curge din cer peste gura izvorului cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, rostesc vestire și cuvânt de Bobotează cerească: Se binecuvântează și se sfințește cu Duhul Sfânt apa râului vieții și apa izvoarelor din grădina râului vieții, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-1995

***

… Și iată, fiilor, se binecuvintează lucrarea de răspândire a cuvântului lui Dumnezeu. Desfacem pecețile cărții, că Eu voi avea de toate, fiilor. Eu sunt vistierul, și voi putea să vă ajut. Nu vă îndoiți. Voi doar să doriți să împliniți această profeție. Am profețit de multe ori, din vremea Mea cu Verginica, și am spus că voi scoate acest sul și voi citi toată profeția Mea. Iată cine Mă ajută. Eu cu voi Mă ajut, și se va împlini ce am profețit.

Vindecați-vă, fiilor, de dureri și de slăbiri, că Eu cobor peste voi vindecare. Luați vindecare și lucrați cartea Mea, cartea vremii de azi, cartea acestei lucrări, căci se împlinește această profeție, și de acum se împlinesc toate cele ce sunt scrise în cartea aceasta, și iată, fiii știu ce face Tatăl lor.

… Binecuvântată să fie deschiderea cărții, după cum este scris: ***«Și altă carte s-a deschis»***. Fericit este cel care citește și cel care ascultă cuvântul acestei profeții, și cel care păzește cele ce sunt scrise în cartea aceasta, că vremea este aici, aproape. De aceea vreau să-Mi pregătesc Eu mireasa Mea, căci tu, poporul Meu, Îmi ești Mie mireasă. Avem de împlinit Scripturile, tată, iar Eu de aceea am venit la voi, ca să le împlinesc cu voi, cu voi lângă Mine, și cu Mine lângă voi.

La început și la sfârșit vă dau pace. Pace vouă! Pace, și masă vouă cu cei din cer, cu ierarhii acestei lucrări de sfârșit! Cu pace să fiu întru voi, tată! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1995

***

Ierusalime, popor al lui Israel, am fost cu tine patruzeci de ani și **am trimis glas de trâmbiță** peste tine ca să te aduni acum la sărbătoarea cea mare, căci Eu, Domnul, **desfac pecețile cărții, și voi sărbători această carte care se numește Cuvântul lui Dumnezeu.** Dar cartea aceasta nu mai ai când s-o înveți, și de aceea vin înaintea ta. Iau pe fiii grădinii Mele și Mă cobor cu ei în calea ta, la poala muntelui, căci **tu ești muntele Meu** și ai vârf și ai poale. Nu mai ai, tată, când să înveți să faci cele din carte. Vremea învățatului a fost până acum. Acum e sărbătoare de trecere. **Cartea aceasta trebuie acum s-o împlinești mereu, mereu, și de aceea am coborât Eu acum**. Am coborât să-ți spun cuvânt. Și ce cuvânt? Cuvânt de împlinit.

Fii atent, că Moise a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să se sfințească apoi, și să rămână întru Mine. Ilie a postit patruzeci de zile ca să vorbească cu Mine și să-l iau la cer cu trăsură și cu cai cerești. Verginica, fiule, a postit patruzeci de zile, și apoi am coborât în ea și am făcut din ea izvorul râului vieții, și din râul acesta ai băut tu. Eu sunt râul vieții, și am izvorât din Verginica în calea ta, că am făcut din ea stâncă, și temelie pe stâncă, și am venit și Mi-am atins toiagul Meu de ea, și a țâșnit din ea izvorul râului vieții, și tu, Israele, ai băut din râul vieții. Dacă până acum nu ai știut ce ai băut tu prin această stâncă, iată, azi îți spun din ce ai băut tu**. Ai băut din râul vieții, râul despre care scrie în Scripturi. Și** cum așa? M-am coborât și am biruit lumea din tine, și am biruit necredința din tine, și ți-am făcut cu mâna și ți-am arătat izvorul Meu și ți-am dat să bei din el și să înviezi, și să-ți dau, tată, drum de rai sub picioare. Am stat cu potecuța cea spre rai în calea ta și mereu ți-am arătat-o, și mereu te-am îmbiat spre rai. **Râul curgea spre tine**, că am făcut din Verginica albie de râu. O, ce n-am făcut Eu din ea ca să stau înaintea ta! În vremea lui Moise stăteam acoperit și lucram. Eram acoperit de nor sau de negură, sau de văzduh eram acoperit, iar Moise asculta glasul Meu și spunea poporului cuvântul Meu, și am lucrat atunci după cum era omul, tată. În vremea lui Ilie tot așa am lucrat, și am fost ascuns în vânt și am vorbit cu Ilie. Cu proorocii tot așa am lucrat. Cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov am lucrat la fel. Iată, Israele, câți fii ai credinței! Și astăzi ai fost tu scris și ales ca să ai glasul Meu și cuvântul Meu peste tine, și acum îți pun carte pe brațe, că dacă o bucățeleam până acum, tu n-ai mai fi fost popor al Meu, că te-ar fi rupt în bucăți vremea și fiii vremii, dar **am poruncit să se desfacă pecețile cărții, căci vrednic sunt să iau și să deschid aceste peceți**. Am spus cu puțin timp înainte: ***«Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!».*** Și iată de ce am venit. Am venit să-ți spun să înviezi bine, bine, Israele, mai înainte de deschiderea cărții, și să fii în mare sfințenie de-acum, și să fii cuminte de-acum, cuminte cum n-ai fost niciodată, căci se deschide cartea Mea din vremea ta. Fii atent, poporul Meu, că nu e de joacă, și e de înviat de-acum. Înviază, înviază, Ierusalime, că slava Domnului vine și te acoperă pe tine! Înviază și te bucură întru înviere, iar moarte în tine să nu mai fie de-acum, căci cine mai face moarte de-acum în tine, acela va fi mai de plâns decât orice păcătos.

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și **vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii pecetilor cărții,** iar tu eşti scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

De patruzeci de ani stau ascuns cu Duhul Meu și cu glasul cuvântului Meu în mijlocul unui popor mititel, luat din tine, Românie; un popor martor, precum martori Mi-au fost la început Avraam, Isaac și Iacov, și Moise și Ilie și profeții, și mai apoi apostolii și ucenicii, martori și ai învierii și ai înălțării Mele la Tatăl. Și iată acum ucenicii întoarcerii Mele întru cuvânt rostit din cer peste tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Nimic nu lucrez fără să nu fi vestit prin Scripturi. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu,** din veac și până în veac. Eu sunt Cel viu. Eu sunt Dumnezeul Cel răstignit și Cel înviat. Eu sunt Cel ce am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul veacului, dar acum sunt și cuvintez întru început nou, și nimeni nu înțelege numele Meu. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu.** (*Apoc: 19/13, n.r.*)

O, fiule român, stau înaintea ta cu începutul cel dintâi, și unesc sfârșitul cu începutul și grăiesc cu cuvântul din cele cerești, și fac cer nou și pământ nou, și voiesc să-ți dau de veste ce

fac. De patruzeci de ani se scriu pe pământ cele ce Eu grăiesc din cer, și am poruncit martorilor Mei să pună pe masa ta cuvânt din masa Mea, Românie, poporul Meu cel de două mii de ani. Ungerea ta de la Mine are două mii de ani. Ungerea ta cea tainică, cea după rânduiala lui Melchisedec, așa precum este rânduiala Mea, ungerea ta te cheamă la Mine, țară română. Aş voi să vin să-ți spun ce înseamnă țară română, dar vreau și tu să vii. Eu vin, dar vino și tu, iubito, și să fii ca Avraam, care a crezut în Dumnezeu și care s-a numit părintele credinței. Trec cu cuvântul Meu prin tine şi iar îți zic: scoală-te! Ascultă șoapta Mea. Scoală-te, iubito, vino, Românie, și ia apă cerească din râul vieții și spală-ți urechile ca să Mă auzi, precum fiii grădinii cuvântului Meu aud glasul Meu care vine pe nori! Ia apă din acest râu al vieții cea fără de moarte și spală-ți și ochii, ca să-ți cadă solzii de pe ei și să Mă vezi, și spală-ți și fața, și spală-ți și trupul, și ia pe tine veșmântul cel frumos de român și scoală-te înaintea Mea, că Eu te vestesc că vin spre tine și tu Mă vei vedea că vin, dar învață-te să Mă vezi cu ochi cerești, și nu mai fi pământ, și să fii pământ şi cer, așa cum Eu te-am lucrat la început. Eu sunt Creatorul tău. La început am făcut cerul și pământul, și la sfârșit te-am făcut pe tine, Israele român, ca să te pregătesc să stai cu cer nou și cu pământ nou înaintea Mea la venirea Mea. Vreau să așez peste tine cer nou și pământ nou, lucrate prin cuvânt. La început a fost Cuvântul. Eu am fost Cuvântul la început, și tot Eu sunt și acum, la acest sfârșit. La începutul sfârșitului Eu M-am născut din Fecioara mama Mea, ca să fiu Om și ca să-l fac Dumnezeu pe om, și te-am întocmit pe tine popor și te-am numit român, fiule. Și iată, precum din Israel Mi-am ridicat o mână de ucenici și am făcut din ei sare pe pământ, așa și din tine, popor român, Mi-am întocmit martori ucenici care poartă cuvântul Meu cel venit pe nori, ca să am martori și acum, la întoarcerea Mea pe nori, că am făgăduit că Mă întorc. Și iată-Mă prin cuvânt peste tine, fiule român, și vreau să te scoli ca și apostolii Mei de atunci și să fii tu fiu de samarinean, românule, poporul Meu. Ia cuvântul Meu și uită-te în el, ca să Mă vezi și ca să Mă cunoști că sunt venit prin cuvânt, căci îți dau cartea Mea din vremea aceasta. Iată, Eu stau și bat la ușa ta, popor iubit de Dumnezeu. M-am dus în casa Tatălui Meu cu cuvântul Meu, dar nu M-au cunoscut străjerii casei, n-au deschis cuvântului Meu. Iată, Eu stau la ușă și bat, și nimeni nu răspunde Celui ce strigă. Am venit la tine, Românie, așa cum am venit la Avraam când i-am vestit nimicirea Sodomei și a Gomorei, și n-am nimicit nimic până n-am vestit mai întâi. Nimic nu lucrez până nu vestesc cuvânt mai întâi, așa cum am lucrat prin prooroci în toate vremurile.

… Iată cartea cuvântului Meu, că am vorbit din cer în mijlocul tău, Israele român. Am venit prin cuvânt să te povățuiesc spre împărăția cerurilor, să-ți amintesc povață caldă și proaspătă din cer. Ia pe tine împărăția Mea, ia în tine împărăția Mea, ca să știi că vin, și vei vedea că vin. Dacă acum nu crezi, îți voi mai spune iar că vin, îți voi spune când voi veni. O, n-aș voi să fii gol când voi veni. Să nu arunci, fiule, povața Mea, căci străbat cu ea văzduhul și vin. De patruzeci de ani vin cu povața Mea pe drum ascuns, pe cărăruță dosită, ca să nu prindă dușmanii cerului pe cei hrăniți din cer. Am venit mereu în șoaptă, și mereu M-am pitit cu cuvântul Meu în mijlocul tău, dar acum strig tare. Deșteaptă-te, creștine, deșteaptă-te, române, și roagă-te Domnului Dumnezeului tău, căci tu, Românie, ai coroană binecuvântată pe fruntea ta. Îngenunchează, poporul Meu iubit, și roagă-te așa cum se roagă Maica Mea Fecioară. De la începutul tău, țară română, și până la sfârșitul răutății se roagă Maica Mea Fecioară pentru țara română, și strigă:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,

Susține cu a Ta mână coroana română!“.

România are coroană de la Dumnezeu, și este regină România.

O, Românie, voiesc să-ți dau înapoi rodul binecuvântării pe care l-ai înstrăinat de tine. Ascultă glasul Meu, glasul Domnului Dumnezeului tău. Eu grăiesc din nori deasupra ta. Eu am munte binecuvântat, munte de taină cerească în mijlocul tău. Ia cartea și mănânc-o și te adapă din râul vieții, care curge din tronul Meu peste tine, căci tu, Românie, trebuie să proorocești la popoare și la neamuri și la limbi și la împărați vestea împărăției cerurilor, vestea de cer nou și de pământ nou peste tine, țară aleasă de Tatăl Meu, vestea de înnoire a omului, vestea de om nou, născut din cer. Amin.

Vino întru trăire sfântă, țară creștină, și plivește-te de spini și de ciulini, și să fie ogorul tău grâu curat și verde și frumos, care să stea la copt sub lumina cuvântului Meu, că vreau să fac în tine pâine nouă, și cine va mânca din ea, să se facă fiu al învierii. Scoală-te și vino, că vreau să-ți dau cămașă de înviere și viață fără de moarte, după cuvântul tău, căci **tu ai spus despre o țară a tinereții fără de bătrânețe și a vieții fără de moarte, și iată, Eu vin la tine să-ți dau viață înviată, căci toate trec, dar cuvintele Mele nu trec, și vin spre împlinire.** Apleacă-te, fiule român, și spală-te în râul acesta, în cuvântul vieții. Și dacă nu vei face așa, Eu te voi mustra ca să vii spre pocăință, căci Eu te iubesc. Eu iubesc pe cei ce Mi i-a dat Tatăl, dar vino în dragostea Mea, Israele român, că nu vreau, tată, să plângi la vederea slavei Mele. Vreau să te învăț cu slava Mea și să stai în așteptarea Mea, că vin curând, curând. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 14-05-1995

***

Eu vin pe nori și cuvintez peste pământ. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin. O, copii ai Ierusalimului, M-am coborât cu toată oastea cerească, și din mijlocul slavei cuvintez peste voi. Când ploaia cade peste pământ, izvoarele țin apă din destul, și pământul înflorește de viață, dar când cămările ploii se închid, izvoarele dau să sece și sânul lor se usucă. Așa fac Eu cu tine, poporul Meu; te țin la sân ca să mănânci și să nu sece viața ta și să nu se usuce mlădița ta. Ca un izvor curge glasul cuvântului Meu peste tine, și te cresc cu mană din cer mai mult ca pe Israelul lui Moise. Cobor izvor de cuvânt din cer, ca să fac din tine izvor de cuvânt pe pământ, și ca să bea din tine trecătorii și să le fie sete de apa cea vie și s-o caute, și să crească cei ce beau. Israele, Israele, de aceea, tată, te-am născut Eu pe tine în vremea întoarcerii Mele, ca să vestești la lume întoarcerea Mea și slava Mea și împărăția Mea. Să se uite omul la tine și să te urmeze și să bea din râul cuvântului Meu. Pace ție, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Îmi desfac sânul și Mă apropii ca să-ți dau să mănânci. Ia, tată, și mănâncă. Ia, poporul Meu, ia de la Dumnezeu și îndeletnicește-te cu viața Mea în tine, cu Mine în tine, căci cine Mă are pe Mine întru sine, acela are viață în el; o, și ce viață are în el!

E Duhul Sfânt deasupra ta, poporul Meu. E Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și se lucrează prin cuvânt, prin izvor de cuvânt de Duh Sfânt, că am promis pe Duhul Sfânt că va veni și va vesti toate câte vor fi de așezat spre vedere între cer și pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie din 02-08-1995

***

Am venit, şi Mă fac cuvânt, şi am zis să Mă dau în dar şi să trezesc turma care doarme. Am venit ca şi atunci, ca să fiu dar ceresc de la Tatăl pentru omul care trăieşte din carne, şi vierii M-au scos afară din via lor şi M-au pus în teasc şi M-au zdrobit, şi din sângele Meu Eu am făcut vinul cel nou pentru cel ce crede în Dumnezeu venit pe pământ; şi trupul Meu s-a făcut pâine, şi M-am făcut mană din cer pentru cel credincios. Israel zicea că slujeşte lui Dumnezeu, şi când a venit Domnul să le plătească lor credinţa, a găsit aguridă în credinţa lui Israel.

Biserica de azi zice că slujeşte lui Dumnezeu, şi iată, Cuvântul Se vesteşte întru venirea Sa pe nori, precum este scris în Scripturi că vine să plătească pentru faptă, şi tot aguridă acră este în toată via de azi. Iată Scriptură împlinită: ***«Mânca-vor părinţii şi se vor strepezi dinţii fiilor».*** O, nu mai trebuia să fie aşa, că Eu M-am pus pe cruce pentru răscumpărare, şi iată, am fost iar defăimat de omul bisericii, sunt iar necunoscut de fii. Dar voi îneca toată necredinţa, căci apa râului vieţii curge, curge şi inundă peste tot. Cuvântul lui Dumnezeu odrăsleşte, şi apa râului vieţii se face cuvânt, şi este cuvânt apa râului vieţii, căci omul nu vrea mană. Omul vrea carne, nu vrea mană, nu vrea cuvântul lui Dumnezeu. Mana este ascultare, iar carnea este neascultare, şi este voie liberă în om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1995

***

Se întreabă încă, se mai întreabă și unii din Israel: „Ce atâta vorbărie pe Dumnezeu, atât de des, atât de mult? Dumnezeu nu mai are altceva de făcut? **N-a fost așa niciodată în timp“. N-a fost, fiilor, niciodată așa, dar acum așa este, după cum este scris de râul vieții, care va curge și va da peste margini. Râul este cuvântul.** Acum așa este, după cum scrie despre legea Domnului, din care vor lua toate neamurile pământului, curgând ele spre muntele Domnului, spre legea vieții. De aceea grăiesc mult și des de deasupra ta, poporul Meu, ca să te învăț nașterea Domnului în om, și ca să fie om omul, pentru că modelul de om, Dumnezeu l-a făcut, măi Israele. **Și fii atent ce-ți mai spun Eu ție: modelul de Israel Dumnezeu l-a făcut, și când l-a făcut l-a numit Israel pe acest model, și mulți necunoscători de Dumnezeu își fac semne și se miră de cuvântul Israel, de numele cu care te numesc Eu pe tine, Israele.** Când l-am făcut pe om din pământ și din apă și din Duh dumnezeiesc, l-am făcut bărbat și femeie și l-am numit om. Când l-am făcut pe Israel, am despărțit oamenii de pe pământ în două, și Mi-am luat și Eu o parte din cele două, și am numit-o Israel. Din ce l-am făcut pe Israel? L-am făcut din Avraam, Isaac și Iacov, și i-am pus numele Israel. Și n-a durat mult apoi, și s-a băgat duhul rău pe fir, ca să-Mi culce iar lucrarea la pământ. Și atunci am despărțit și pe Israel în două dacă am văzut lucrarea Mea amenințată. A lucrat duhul rău cu dibăcie, dar Eu am rostit cuvânt proorocesc și încă din pântecele cel despărțitor în două neamuri am rostit pentru Israel despărțitură, am rostit pentru totdeauna numele pentru Israel și am zis: ***«Din Iacov se vor numi fiii lui Dumnezeu, și din Esau se vor numi fiii oamenilor»,*** iar pe Iacov l-am numit Israel. Așa a luat ființă Israel. Israel și Edom s-au numit cele două neamuri ieșite din Isaac. Din Iacov și Esau s-au schimbat cu numele de Israel și Edom până acum, până la venirea Mea cea văzută. Așa a fost și pe vremea pământului cel dintâi. Au fost o parte fiii lui Dumnezeu, și o parte, fiii oamenilor. Fiii lui Dumnezeu erau din Set, și fiii oamenilor erau din Cain. Au scăpat atunci opt oameni și, iarăși, după o vreme Eu am făcut despărțitură, și de atunci Eu și cuvântul Meu merg cu Israel până la capătul mersului, iar Edom merge și el cu mersul lui până la capătul mersului lui. **Mersul lui se sfârșește, dar Eu vă spun că s-a și sfârșit, numai că el nu știe ce înseamnă sfârșitul mersului lui, căci lucrarea lui Dumnezeu este duh și taină, și Eu nu dau vrăjmașului Meu taina Mea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-1996

***

Înviază, înviază, Noule Ierusalime, și stai cu slavă înaintea Mea și rostește-Mi venirea, fiule, venirea cea văzută, Ierusalime. **Iată, fântâna Mea din tine s-a făcut râu peste pământ, așa cum ți-am făgăduit, și voi lucra mereu, să dea peste margini acest râu care vine din cer pe pământ, că Eu am putere să-l cresc și să-l revărs, ca să fie apă vie de băut înaintea oamenilor care vor să bea din apa Mea.** Tu să bei cel mai frumos, tu să fii cel mai iscusit când bei, că tu ești împărțitor de apă vie, fiule. Tu ești martorul Meu și temelia Mea și piatra pe care stau Eu ca să cuvintez peste pământ. Tu ești binecuvântatul Meu. Iară și iară rostesc peste

tine binecuvântare și pace ție, poporul Meu. Pace ție și sănătate, fiule, peste tot Israelul! Sănătate de la Mine la tine, și de la tine la Mine!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 09-06-1996

***

Copii ai cărării cuvântului Meu, voi, tată, cei ce-Mi sunteți cărare spre Israel, voi să faceți în așa fel să ajungă la timp hrana cuvântului Meu în cetățile poporului Meu. Orice ați face voi, nimic nu-i mai de preț ca grija pentru împărțirea la timp a cuvântului Meu, și am să vă povățuiesc Eu cum să puteți lucra la timp. Fiți precauți, că se poate lucra bine și la timp, fiilor. Iar șuvițele spre mulțimi, șuvițele ce curg din râul vieții, acelea sunt sulurile pe care voi le înmulțiți ca să ia curs spre mulțimi, râuri din râul vieții; și veți avea la timp tot ce trebuie ca să curgă râul vieții din râu în râu până la marea cea mare. Lucrați lucrare de ucenici, căci darul cuvântului Meu se dă vouă ca să fiți voi împărțitori de la Mine, și cine pune umărul cu voi, acela va lua plată de împărțitor. Luați cuvântul Meu și îl frângeți și dați mulțimilor, și veți lua plată de ucenici. Luați și udați pământul, și el va odrăsli viață din râul vieții și fruct din pomul vieții peste cei însetați de viață. Secerișul e mult, dar ucenici sunt puțini, și tu ești firav, poporul Meu, dar lucrează, tată, așa cum poți cu Mine, lucrează cu credința ta lângă Mine, ca să vin spre tine cu cuvântul Meu, și să ia din el mulțimile, iar la credința ta vei lua plată de ucenic. Lucrează cu credința ta, cu statura ta duhovnicească, cu rugăciunea, fiule scump, ca să fiu Eu cu tine în cuvânt, și să aibă mulțimile ce să ia de la tine, și vei lua plată de împărțitor, plată de ucenic, căci la credința ta Dumnezeu Se face cuvânt peste pământ și Își gătește arătarea întru slavă prin slava cuvântului Său. Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu înaintea slavei cea văzută. Să nu stai fără Mine în cuget și în inimă, poporul Meu, că să știi că fără Mine nu poți fi. Învață bine să știi ce înseamnă să fii, fiule.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1996

***

În fiecare zi de sărbătoare vin şi te împrospătez în dragostea Mea, Israele, copilul Meu. Vin, fiule, vin, că tu eşti mângâierea Mea. Vin să te învăţ să te închini în Duhul Adevărului, căci duhul lumii nu mai ştie ce este Duhul Adevărului, dar tu crezi în Scripturi şi te faci duh şi adevăr cu închinarea ta, căci tu, poporul Meu, ai Dumnezeu adevărat.

O, Israele, îţi dau pacea Mea, fiule, căci pacea Mea îţi aduce duh de mulţumire întru Dumnezeul tău Cel adevărat. Pace ţie, binecuvântatul Meu, Israele al Meu! Închină-te, Israele, lui Dumnezeu. Ia, fiule Israele, Duhul Adevărului, ia-L şi învaţă de la El să te închini lui Dumnezeu. Amin. Când am vorbit la fântâna lui Iacov cu femeia samarineancă, tu ştii ce am spus Eu atunci. Am spus că va veni ceasul când adevăraţii închinători nu se vor mai închina nici în muntele de închinare şi nici în Ierusalim, ci în Duhul Adevărului, în Duhul lui Dumnezeu, în Hristos se vor închina Tatălui. **Această Scriptură este mare, şi taina ei este greu de înţeles chiar şi pentru cei credincioşi lui Dumnezeu.** A venit ceasul să aibă Tatăl închinători adevăraţi, a venit ceasul să aleg un popor şi să aşez peste el Duhul Adevărului, şi în El să se închine Tatălui, căci Tatăl aşa închinători voieşte. A venit ceasul să te am pe tine, poporul Meu, căci te-am ales ca să te am şi să crezi în Iisus Hristos, Care a venit din cer de la Tatăl, ca prin El să te închini Tatălui, măi Israele. Duh este Dumnezeu, duh şi adevăr este Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu S-a făcut adevăr pe pământ, după cum este scris în Scripturi, că aşa este scris: ***«Cuvântul S-a făcut trup şi S-a sălăşluit între oameni».***

O, ce înţeleaptă a fost femeia aceea samarineancă! Ce bine M-am înţeles Eu cu ea, că mare este darul înţelepciunii care vine de la credinţa în Dumnezeu, în Duhul lui Dumnezeu,

Care a grăit şi grăieşte în prooroci. Ea aşa Mi-a spus***: «Doamne, părinţii noştri s-au închinat pe acest munte, iar voi, iudeii, ziceţi că în Ierusalim este locul de închinare».*** Şi Eu i-am zis: ***«Femeie, o să vină ceasul, pentru adevăraţii închinători, că nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu se vor mai închina, ci în duh şi în adevăr se vor închina Tatălui, că aşa închinători voieşte Tatăl. Voi vă închinaţi căruia nu ştiţi, dar noi ne închinăm Căruia ştim, căci din iudei vine mântuirea, dar vine ceasul când adevăraţii închinători se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr, căci Duh este Dumnezeu, şi cei ce se închină Lui, se închină în duh şi în adevăr».*** Ea era înţeleaptă şi a înţeles despre ce adevăr al Duhului grăiesc Eu cu ea, şi atunci a spus: ***«Ştim că are să vină Mesia, Care Se cheamă Hristos, şi Acela când va veni ne va învăţa toate»***. O, şi ce bucurie a fost pe ea când Eu i-am spus: ***«Acela sunt Eu, Cel ce grăiesc cu tine».***

O, Israele, mare este darul înţelepciunii care vine de la credinţa cea sfântă în Dumnezeu. Tatăl astfel de închinători voieşte, închinători care cred în adevăr, în Iisus Hristos, Care este adevărul, căci Duh este Dumnezeu, duh şi adevăr, cuvânt şi trup, după cum este scris: ***«Cuvântul S-a făcut trup şi S-a sălăşluit între noi, şi am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de duh şi de adevăr».***

O, Israele, cât de frumoasă a fost vorbirea Mea cu tine, că multă vreme am vorbit Eu cu tine la această fântână, fiule, la fântâna cuvântului Meu, măi Israele. Ieşisem cu această fântână înaintea femeii din Samaria, ieşisem cu cuvântul Meu înaintea ei, şi ce frumoasă a fost vorbirea Mea cu ea! Şi apoi i-am dat apă din fântâna cuvântului Meu, i-am dat duh şi adevăr, şi s-a făcut în ea izvor de apă vie, că Eu aşa i-am spus: ***«Cine bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată, şi se va face în el izvor de apă vie»,*** duh şi adevăr se va face în el apa Mea cea vie. Ce frumos am vorbit Eu cu femeia aceea înţeleaptă, că Mi-a plăcut de înţelepciunea ei, de cunoştinţa ei, de credinţa ei în Iisus Hristos, despre Care scria în prooroci că va veni. Eu la fântână M-am întâlnit cu ea, şi vorbind despre fântână, am ajuns s-o fac să ştie ce este fântână, şi ce este apă, şi ce este duh şi adevăr, măi Israele, şi tot aşa voiesc să te învăţ şi pe tine, fiule Israele, ca să te deprinzi, fiule, să ştii ce înseamnă închinare Tatălui în duh şi adevăr.

Dă-Mi, Israele, dă-Mi, fiule, să beau şi să Mă pot înţelege cu tine ca şi cu femeia samarineancă, fiule Israele. I-am zis: ***«Dă-Mi să beau din cofiţa ta».*** Iar ea a zis: ***«Tu eşti iudeu, eu sunt samarineancă, şi iudeii nu sunt prieteni cu samarinenii; cum zici Tu: „Dă-Mi să beau“?».*** Iar Eu i-am zis: ***«De ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu şi pe Cel ce-ţi zice: „Dă-Mi să beau“, ai fi cerut tu de la El, şi ţi-ar fi dat apă vie».*** Lucram peste ea ca să-i deschid înţelepciunea şi cunoştinţa, că era înţeleaptă, şi ea Mi-a zis: ***«Doamne, fântâna e adâncă, şi nici n-ai vas ca să scoţi apă. De unde ai Tu apa cea vie? Oare, eşti mai mare ca părintele Iacov, de la care avem fântâna aceasta din care a băut el şi fiii lui şi turmele lui?».*** Atunci i-am zis aşa: ***«Oricine bea din apa aceasta, iarăşi însetează şi iarăşi bea când însetează, dar cel ce bea din apa pe care Eu i-o dau, apa Mea se face în el izvor de apă, care curge spre viaţă veşnică».*** Eu lucram peste ea cu izvorul cuvântului Meu, ca să înţeleagă cine sunt, căci avea putere de credinţă şi de înţelepciune, iar ea a înţeles vorbirea Mea şi a zis apoi: ***«Doamne, dă-mi să beau din această apă, ca să nu mai însetez şi nici să mai scot apă de aici»***. Şi atunci am curăţit-o de păcatele pe care i le-am spus, şi ea a văzut în Mine un prooroc şi M-a întrebat de închinare, căci voia să se închine lui Dumnezeu şi să fie a lui Dumnezeu. Aşa a zis: ***«Părinţii noştri se închinau pe muntele acesta, iar voi ziceţi să ne închinăm în Ierusalim».*** Ea voia să priceapă cum să se închine Tatălui, şi Eu i-am descoperit închinarea cea adevărată şi i-am spus: ***«Tu, femeie, să crezi că vine ceasul că nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veţi închina Tatălui, căci voi vă închinaţi căruia nu ştiţi, iar noi ne închinăm Căruia ştim, fiindcă din iudei este mântuirea. Dar vine ceasul când adevăraţii închinători se vor închina Tatălui în***

duh şi în adevăr, căci aşa închinători voieşte Tatăl. Dumnezeu este Duh, şi dacă I se închină cineva, în duh şi în adevăr trebuie să I se închine». Iar când femeia lua aminte la cuvintele vieţii, şi-a adus aminte de prooroci şi a zis: ***«Ştim că are să vină Mesia, Care Se cheamă Hristos, şi când va veni, ne va vesti nouă toate».*** Iar când am auzit că ea a vorbit despre Mine, i-am zis: ***«Eu sunt Acela, Eu, Cel ce vorbesc cu tine».*** M-am descoperit ei, ca să ştie că am venit şi că o învăţ. Şi au venit ucenicii Mei cu merinde şi M-au văzut cu ea şi s-au mirat că vorbeam cu o femeie, dar nu M-au ispitit ce fac, iar ea a lăsat acolo cofiţa ei şi s-a dus în cetatea ei şi le-a spus la mulţi să vină la fântâna din Sihar, ca să-L vadă pe Hristos. Şi au venit samarinenii la fântână către Mine, şi Eu n-am mai voit să mănânc, căci ucenicii Îmi ziceau: **„Mănâncă, Doamne“.** Dar mâncarea Mea era atunci să fac voia Tatălui, Care M-a trimis din cer să fac lucrul Lui, şi le-am zis de lucrul secerişului şi de plata celor ce seceră, care primesc plată şi strâng roadă spre viaţă veşnică şi se bucură împreună cu cel ce seamănă, căci unul este semănătorul, şi altul secerătorul. Cel ce seceră nu este ca cel ce seamănă. Cel ce seamănă, acela munceşte mult, iar cel ce seceră intră în munca celui ce seamănă şi se trudeşte peste holda semănată, şi bucuria celor doi este laolaltă, căci la Dumnezeu este iubire, este plată peste secerători, căci ei încheie lucrul şi strâng rodul spre viaţă veşnică şi se bucură cu cel ce seamănă, secerătorul cu semănătorul.

Aşa au primit samarinenii pe Hristos, măi Israele. Aşa a fost venirea Mea spre ei, aşa ca şi spre tine, Israele, căci am lucrat cuvântul vieţii, l-am semănat peste femeia aceea care a venit la fântâna din Sihar, şi au venit acolo cei din Samaria, au venit pentru credinţa cea mărturisită de femeie, şi M-au luat în casa lor, şi au crezut pentru cuvântul Meu, nu numai pentru că le spusese femeia aceea credincioasă. **Cuvântul Meu este fântână de apă vie, şi cine bea din el, se face în el izvor de apă, care curge spre viaţă veşnică.** O, ce frumoasă a fost credinţa samarinenilor, căci ei au crezut prin cuvântul Meu, nu prin vederea puterii Mele dumnezeieşti, **nu prin vederea semnelor şi a minunilor, ci prin cuvânt şi prin credinţa lor în prooroci şi în părinţi.**

O, să nu te superi, poporul Meu. Eu ştiu că tu ştii Scriptura, dar vin să ţi-o desluşesc ca să ştii tu de la Mine cuvântul ei, cuvântul Meu, măi Israele, **căci prin această Scriptură vorbeam Eu atunci de cuvântul Meu de azi, care este peste tine, de fântâna Mea de azi,** căci aşa am zis: ***«Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor care va izvorî spre viaţă veşnică».*** **Izvorul sunt Eu, căci cuvântul este izvorul, aşa cum a zis femeia când a zis: *«Ştim că are să vină Hristos, Care ne va învăţa toate. Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez!».***

Israele, Israele, duh şi adevăr este Dumnezeu. Eu sunt Duhul şi Adevărul; Eu, Cel ce am venit de la Tatăl, din Duhul Sfânt şi din Fecioară, iar adevăraţii închinători se vor închina întru Mine, Care sunt duh şi adevăr. Spuneam atunci ucenicilor Mei: ***«Orice veţi cere de la Tatăl în numele Meu veţi primi, căci până acum n-aţi cerut în numele Meu. Acum cereţi, şi veţi primi în numele Meu, şi nu zic că Tatăl vă va da în numele Meu, căci Însuşi Tatăl vă iubeşte, pentru că aţi crezut în Mine, Cel ce am venit de la Tatăl».*** Aşa i-am spus samarinencii: Duh este Dumnezeu, şi cel ce se închină Tatălui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr, nu în muntele de închinare sau în Ierusalim, ci în Hristos, Fiul Tatălui, Care S-a făcut duh şi adevăr între oameni, precum este scris: ***«Cuvântul S-a făcut trup şi S-a sălăşluit între noi, şi am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de duh şi de adevăr».*** **Cuvântul S-a făcut trup, Duhul S-a făcut adevăr**, iar adevăraţii închinători se închină Tatălui în duh şi în adevăr, şi orice vei cere de la Tatăl în numele Meu şi din Mine, Israele, vei primi, fiule. **De aceea îţi spun Eu mereu: Mi-e dor de Mine în tine.** De aceea îţi spun Eu ţie că vin mereu şi te întrupez

în trupul Meu cel sfânt, căci Eu sunt Fiul înţelepciunii lui Dumnezeu, şi am venit să Mă fac Dumnezeu în om, ca să aibă omul înţelepciune.

Se duce lumea la Ierusalim să se închine. Lasă să se ducă unde vrea, iar tu, Israele, închină-te în duh şi în adevăr, în numele Meu închină-te Tatălui, că am pus peste tine numele lui Dumnezeu şi te-am închinat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, te-am închinat lui Dumnezeu când te-am născut din cuvântul Meu şi te-am miluit ca pe un întâi-născut, după cum este scris: ***«Domnul miluieşte pe poporul care se cheamă cu numele Său, pe Israel pe care cu întâiul-născut l-a asemănat»***. Închină-te, Israele, în duh şi în adevăr, în Hristos, fiule scump, că **te-am numit Ierusalim, cetate a odihnei Mele te-am numit**.

O, fii ai Ierusalimului, fiţi, fiilor, închinători adevăraţi, în duh şi în adevăr, că nimeni nu înţelege această Scriptură care nu este o bolboroseală, cum fac mulţi din cei ce se zic că sunt ai Domnului, căci această Scriptură este Hristos vestit de El Însuşi, Duh şi adevăr, cuvânt şi trup, căci Cuvântul S-a făcut trup, şi **iată minune mare la capătul tainei cea în Hristos, căci trupul S-a făcut cuvânt, şi Se face cuvânt şi Se împarte oamenilor, Se împarte şi nu Se desparte, Se rupe şi Se împarte şi nu Se desparte, Se mănâncă şi nu Se împuţinează, şi sfinţeşte pe cei ce iau pe Mielul lui Dumnezeu spre viaţă veşnică, iar cel ce crede în Mine are viaţă veşnică. Amin.**

O, iubitul Meu popor Israel, o, Ierusalime, am zis ţie, fiule, să te duci pe calea sfintelor Scripturi, ca să vezi şi să crezi şi să înţelegi lucrarea cuvântului Meu, care vine din cer şi te hrăneşte pe tine azi, poporul Meu născut din cuvântul cel venit pe nori până la tine, Israele. Am zis celor ce te păstoresc pe tine în Mine să-ţi desluşească lucrarea cuvântului Meu care vine din Scripturi, fiule. **Dar vin şi Eu, vin să-ţi desluşesc Scriptura** cea despre adevăraţii închinători în duh şi adevăr, căci Tatăl aşa închinători doreşte. Te doreşte Tatăl întru Mine, poporul Meu iubit. Mă doreşte Tatăl în tine, Ierusalime scump, căci te-am numit Ierusalim, poporul Meu, nou Ierusalim te-am numit, şi voi aşeza peste tine o taină mare şi frumoasă, Ierusalime, o zi frumoasă între zilele cerului pe pământ, şi ziua aceea se va numi **«cetate a slavei»,** după cum este scris că ***«În zilele din urmă, muntele templului Domnului, cetatea odihnei Domnului se va ridica peste vârful munţilor, şi multe popoare vor veni, ca râul vor veni şi vor grăi: „Veniţi, veniţi, popoare, să ne închinăm casei Domnului, ca Domnul să ne înveţe căile Sale şi să umblăm pe ele!", căci din Sion va ieşi legea Domnului, şi cuvântul lui Dumnezeu va ieşi din Ierusalim, cetatea odihnei Domnului, căci Domnul va da legile Sale la popoare nenumărate, şi toţi vor zice: „Veniţi să umblăm în lumina Domnului!". Ochii celor semeţi se vor smeri, şi numai Domnul va fi slăvit în ziua aceea, căci Domnul Savaot va avea ziua Lui»***, ziua Lui de slavă, iar ziua aceea se va numi **«cetate a slavei»,** după cum este scris despre cetatea odihnei Domnului. Mi-e dor de ziua Mea de slavă, Ierusalime, poporul Meu, căci Tatăl Se va slăvi în Mine, şi de aceea îţi zic: Mi-e dor de Mine în tine, şi mereu vin să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, şi nimeni nu ştie ce este această taină. (*Vezi tema: „Slava Domnului", n.r.*)

Fiilor unşi în grădina cuvântului Meu, vă voi da înţelepciune, fiilor scumpi, ca să daţi lui Israel priceperea şi credinţa care vine din Scripturi, fiilor, căci Eu sunt în voi duh şi adevăr, cuvânt şi trup, trup şi cuvânt sunt în voi şi prin voi, căci această taină este lucrarea care vă poartă în sânurile ei, în sânurile cerului.

Israele, copile Israele, închină-te Tatălui în duh şi în adevăr, căci Tatăl aşa închinători doreşte. Cu tine grăiesc nu ca şi cu femeia samarineancă. Cu tine grăiesc grăire înaltă şi desluşită, căci a venit ceasul adevăraţilor închinători în duh şi în adevăr, în Hristos, fiule mic,

născut din cuvântul Meu cel de azi. **Să nu uiţi, poporul Meu, că Mi-e dor. Să nu uiţi, fiule, că Mi-e dor de Mine în tine.** Să nu uiţi că mereu Mi-e dor, să nu uiţi. Mi-e dor de duh şi de adevăr în tine, şi vor veni la tine noroade însetate după Dumnezeu, aşa cum se duce lumea la Ierusalim să se închine. Dar lumea se închină căruia nu ştie, iar tu şi cu Mine ne închinăm Căruia ştim, căci tu ştii de la Mine ce este Scriptura Mea care spune despre închinătorii cei adevăraţi, care se închină Tatălui în duh şi în adevăr, în Mine, Israele, căci Tatăl în Mine este. Eu sunt Cuvântul Tatălui, căci Tatăl grăieşte în Mine, fiindcă Eu am venit să fac voia Tatălui, a Celui ce M-a trimis. Aşa şi tu, poporul Meu, să faci voia Mea, căci Eu sunt în Tatăl, şi de la Tatăl sunt Duh şi adevăr înaintea ta şi în tine, fiule.

O, fiilor unşi în grădină, vă binecuvintez înţelepciunea, căci am stat de vorbă cu voi la fântâna cuvântului Meu, iar cuvântul Meu se va face din voi izvor de apă curgătoare, din care vor bea mulţi şi se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr, căci Tatăl aşa închinători doreşte. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea zămislirii sfântului Ioan Botezătorul, din 06-10-1996

***

Israele, Israele, am grăit, fiule, cu păstorii care te dușmănesc pe tine. Te dușmănesc fiindcă nu te cunosc, nu vor să te cunoască cei ce sunt în duhul lor și nu în Duhul Meu, că dacă ar fi în Duhul Meu, ar căuta spre tine, că **din mijlocul tău Eu izvorăsc izvorul râului vieții, care este cuvântul Meu cel de viață dătător.** Eu vin cu îndemnul păcii și al credinței sfinte peste biserică, peste ortodoxia care nu-și trăiește numele, dar vreau să ies cu tine ortodoxie înaintea lor, ca să-și înțeleagă numele. Ei te fac pe tine sectă, pentru că nu vor să vină să te vadă ce faci tu, pentru că nu le place să fie ca Mine și ca tine. Ei zic că e bine ca ei, nu ca Mine și ca tine. Tu să fii popor cuminte, tu să fii treaz înaintea Mea, că Semănătorul tău seamănă peste tine și peste ei, și fericit este cel ce se lasă lucrat de cuvântul Meu ca să fie pământ bun pentru însămânțat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1996

***

O, poporul Meu, iubitul Meu copil, Eu știu că tu nu meriți, dar merit Eu să am un popor dat de Tatăl. Voi veni pe cer de arhangheli la tine, că tu ești samarineanul care ai luat în casa ta pe Omul Cel căzut între tâlhari atunci și acum. Când vin la tine, să găsesc pe fiii tăi, Israele, ca să am cu cine vorbi, cu cine Mă bucura, că Eu sufăr de dorul tău, poporul Meu. Vin să-ți tâlcuiesc Scripturile, fiule Israele, și tu să-Mi deschizi. Voi veni pe nori de arhangheli la tine cu sărbătoarea cea de azi, căci azi serbează cerul deasupra ieslei cuvântului Meu și cântă corul îngerașilor imnul semnului sfintei cruci, care s-a arătat pe cer din mijlocul acestui așezământ sfânt pe pământ. Astăzi începe sărbătoarea crucii, fiilor, iar serbarea arhanghelilor va desăvârși sărbătoarea de azi. Ea este ziua când s-a ridicat crucea Sfintei Sfintelor deasupra ei, pe înălțimea ei, iar la primii zori crucea a fost văzută pe cer, și ea a scos deasupra izvorul cu-vântului Meu, care curgea în taina Mea cu tine, Israele cel mic al Meu, **căci în tine Eu M-am făcut râu al vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu.** Iată, nu M-au primit nici leviții, nici preoții, dar tu M-ai primit și M-ai îngrijit întru venirea Mea, și Tatăl Meu are plata Sa pentru tine, cel ce ai îngrijit pe Omul Cel căzut între tâlhari, între necredincioși, Omul Care a luat asupra Lui vindecarea oamenilor, Omul Cel ce Se coboară din Ierusalim la Ierihon, din cer pe pământ, Omul Cel nou pe pământ, Israele. Să fii aproapele Meu, iubite Israele. Să-Mi fii, fiule, casa cea de oaspeți care Mă primește în ea, casa cea cu untdelemn și vin spre vindecarea Mea și spre întărirea Mea în tine, Israele, casa Mea cea caldă, casa milei Mele, Israele, fiu de samarinean.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea înălțării sfintei Cruci pe Biserica Noului Ierusalim, din 17-11-1996

***

Pace vouă, celor ce ascultaţi! M-am făcut veste de la o margine la alta a cerurilor, veste şi poveste adevărată, **calul alb şi călăreţul lui, Domnul Cuvânt şi poporul Său.** Amin.

Eu sunt Cel Credincios şi Cel Adevărat. Eu sunt cuvânt în tine, ţară Românie. S-a dus vestea şi povestea de taina Mea din tine. Sunt îndrăgostit de tine, şi Tatăl este în Mine şi este îndrăgostit de tine şi îţi scrie povestea iubirii Lui cu tine, fiică Românie. O, voiesc să fac din tine poveste adevărată, şi Eu să fiu în tine iubire şi nu poveste, ci adevărat să fiu. Cheamă-Mă să vin, primeşte-Mă când vin, că iată, vin la tine cuvânt şi Mă scriu cu tine în cer şi pe pământ, că Eu Mă fac carte în tine (*Vezi „Cartea Mielului*[1]*", n.r.*) şi Mă fac veste şi poveste de la o margine la alta a cerurilor cu tine, ţară Românie, ţară de veste şi de poveste peste pământ. Cuvântul Meu se naşte în tine. Mă nasc cuvânt în mijlocul Tău, în ieslea cuvântului Meu, şi **Mă port cu fiii cuvântului şi Mă vestesc cu ei, calul alb şi călăreţul lui, pildă a împărăţiei cerurilor în tine, ţară de veste şi de poveste peste pământ.** E naştere în tine. Zilele naşterii sunt cu tine. Cuvântul Meu te naşte din el, iar cuvântul Eu sunt. Duhul Meu grăieşte din mijlocul tău, şi nimeni în tine nu ştie să-Mi cânte iubirea Mea cu tine. E dragostea Mea în tine. Mă fac dragoste în tine, Mă fac izvor, râu al vieţii Mă fac în tine, ţară de veste şi de poveste. **Dar tu ai în tine duşmani care urmăresc viaţa Pruncului Care Se naşte cuvânt în tine.** Ai în tine irozi care dau să ascundă de tine viaţa cuvântului Meu când se naşte în ieslea sa, căci în mijlocul tău stă ieslea cuvântului Meu, ţară de veste şi de poveste. Cuvântul Meu este veste şi poveste în tine, căci sunt îndrăgostit de tine, ţară Românie, iubirea Mea de la sfârşit, ţară a strălucirilor. Cartea Mea cea de ieri te-a vestit pe tine şi te-a numit ţară a strălucirilor. Eşti proorocită de proorocii Scripturii, ţară de dor, ţară a strălucirilor. Iată, cuvântul Meu e strălucire în tine, şi tu străluceşti şi te vesteşti. O, cine te iubeşte pe tine, Mă iubeşte şi pe Mine, Cuvântul Cel ce Se naşte în tine din Mine, căci vin cu norii la tine şi Mă fac cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău. Cine în tine nu te iubeşte pe tine, românul din tine care nu te iubeşte, acela nu Mă iubeşte nici pe Mine, Cuvântul Cel născut în tine, şi acela se face irod care urmăreşte viaţa Pruncului Care Se face cuvânt şi mângâiere în tine. Cine nu Mă iubeşte pe Mine cuvânt în tine, acela nu este român, nu este creştin, ci este păgân, şi partea lui este cu cei necredincioşi.

O, Mi-e dor de viaţa ta, de viaţa ta creştină, ţară regină între popoare. Oare, tu ai uitat ce înseamnă să fii creştină? O, ai uitat, şi vin să-ţi amintesc că eşti încreştinată întru începutul tău. Cine ţi-a rupt cămăşuţa de botez? Cum de te-ai deprins să nu-I slujeşti lui Dumnezeu? **Tu eşti proorocită să fii Israelul cel nou, cel din făgăduinţă Israel, popor creştin să fii, că asta înseamnă Israel. Israel nu este nume pământesc, ci este nume ceresc, nume pus de Dumnezeu poporului Său. Tu eşti poporul Meu, ţară Românie.** O, dar ai uitat pe Dumnezeul tău şi te-ai desfrânat cu neamurile pământului, care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu. Adu-ţi aminte de pruncia ta, de naşterea ta, de cămaşa ta cea dintâi, ţară Românie, că **M-am făcut român, M-am logodit cu tine şi M-am făcut român, cuvânt român M-am făcut, şi cu limba ta grăiesc din cer peste pământ, Israele român.** O, nu uita să fii creştin, Israele român. Cămaşa de creştin e albă. Leapădă fărădelegea şi fii creştin, poporule român, că M-am făcut cuvânt, M-am făcut cuvânt român, Mire şi mireasă, nuntă de veac nou în tine M-am făcut. Mi-am luat mireasă din tine, neamule român, şi nuntesc nuntă de veac nou în mijlocul tău, Mire din cer şi mireasă

[1] Cartea Mielului (Cartea Vieții) - Cuvântul lui Dumnezeu (1955-2005), Google Drive; edocr.com; Scribd; Archive.org;

Cartea Mielului (Cartea Vieții) - Cuvântul lui Dumnezeu (2005-2015), Google Drive; edocr.com; Scribd; Archive.org, n.r.

de pe pământ, cuvânt şi trup, căci **mireasa este trupul Meu, biserica Mea, cortul Meu, mădulare ale Mele este mireasa Mea, mireasă născută de sus pe pământ. Mireasa e de pe pământ, şi Mirele este din cer, căci aceasta este nunta cea adevărată, iar cei doi vor fi amândoi un singur trup, Mire şi mireasă pe veci.** Mireasă înseamnă curată, trup al Mirelui ceresc pe pământ, nuntă de veac nou şi ceresc pe pământ, **viaţă fără de moarte pe pământ.** (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, de patruzeci de ani Mă nasc cuvânt în tine, fiică iubită. Zilele naşterii sunt cu tine. Eu sunt cu tine şi cu zilele naşterii tale din Mine, din cuvântul Meu naştere. O, cine s-ar găsi pe pământ să-Mi cânte iubirea Mea de tine? Nu este înţelepciune pe pământ să ştie să cânte psalmul iubirii Mele cu tine, şi iată, am venit. Am venit să te cânt şi să-Mi cânt iubirea Mea de tine. Am venit cuvânt în tine, veste şi poveste adevărată am venit, poveste cerească, pildă a împărăţiei cerurilor, împărăţie a cerurilor în tine, mireasa Mea, împărăteasa Mea mireasă, ţară cu rege, mireasa Mea, iubita Mea mireasă!

Trezeşte-ţi vorniceii, o, mireasă a Mea! Vin zorii, iubito, şi Tatăl Meu e în nuntă cu Mine în tine, ţară Românie, că din tine Mi-a luat Tatăl mireasă, căci Tatăl aşa a binevoit la naşterea Mea şi la întoarcerea Mea la mireasa Mea, logodnică şi mireasă a Mea. Cine în tine te iubeşte pe tine, acela Mă iubeşte şi pe Mine, Cuvântul Care Se naşte în tine; acela iubeşte slava ta cu Mine, dragostea Mea cu tine. Cine în tine nu te iubeşte pe tine, ţară a iubirii Mele, acela se face irod care urăşte viaţa Pruncului Care Se naşte cuvânt în ieslea Mea din tine.

Mă fac cuvânt din cer pe pământ. Vin la tine, că sunt îndrăgostit de tine, şi îndrăgostiţii nu s-ar mai despărţi. Mă port cu fiii ieslei Mele şi Mă vestesc şi Mă povestesc cu tine şi în tine veste şi poveste adevărată, Dumnezeu cuvânt pe pământ, Adevăr din Adevăr, Lumină din Lumină, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut la început. Şi iată, iarăşi lucrează Tatăl prin Fiul, prin Cuvântul, şi iarăşi se fac toate, cer nou şi pământ nou şi rai nou pentru om nou, pentru ca să se întoarcă omul în Mine, Făcătorul omului cel de la început. Amin.

E naştere în tine, ţară a iubirii Mele. Se naşte Domnul cuvânt în tine. Zilele naşterii tale se vestesc şi se povestesc, şi Eu scriu cartea iubirii Mele cu tine, mireasă a Mea, luată din români, şi tu, ţară a nunţii Mele. Asemănatu-s-a împărăţia cerurilor cu omul împărat care face nuntă fiului său, care-şi trimite vorniceii să cheme pe cei poftiţi la nuntă, ca să le zică: **„Veniţi!".** Dar cei poftiţi nu ţin seama de cei ce strigă: **„Veniţi, voi, cei poftiţi!",** şi vorniceii se duc la cei ce nu erau numiţi poporul Meu şi le zic: **„Veniţi voi şi umpleţi locurile, căci masa de nuntă este gata!".**

Vino, fiică Românie, să-Mi fii nuntaşă! Vino şi lasă nunta ta, şi vino la nunta Mea, căci cei poftiţi nu vin. Vino, că iată, ies mereu cu mireasa Mea înaintea ta să te nasc din Mine, din nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine, din cuvântul Meu să te nasc şi să fac în tine nuntă de veac nou, neam născut din nou la cuvântul Meu, naştere nouă, căci cele vechi trec, şi fac loc la cele noi care se întocmesc la cuvântul Meu care se naşte în tine, ţară Românie.

Asemănatu-s-a împărăţia cerurilor cu tine, ţara Mea, Israele al întoarcerii Mele la oameni, Ierusalime nou-născut; născut din cuvânt de sus, din cer născut pe pământ, la cuvântul Meu prin care toate se fac la sfârşit precum la început s-au făcut.

O, cu ce va fi asemenea împărăţia cerurilor? Cine va fi asemenea ţie, ţară a împărăţiei Mele pe pământ? **Poate vreun popor să se nască dintr-o dată?** O, în durerile naşterii tale s-

au născut în tine fii, ţară cu iesle a naşterii cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care Se naşte în tine cuvânt, şi grăiesc cu limbă românească şi Mă scriu cu tine pe pământ, şi toate neamurile se vor închina şi vor slăvi pe Dumnezeul lui Israel cel român, Dumnezeul României, Domn adevărat în cer şi pe pământ. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa şi Omega, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, Atotţiitorul, şi **din gura Mea iese sabie ascuţită cu două tăişuri, Cuvântul lui Dumnezeu, veste şi poveste adevărată. Amin.**

Fiilor de la iesle, mergeţi şi vestiţi că sunt cu împărăţia cerurilor în voi şi cu voi. Mergeţi şi vestiţi cuvântul lui Dumnezeu care împărăţeşte la voi, în mijlocul României, şi fericiţi cei ce-şi spală veşmântul ca să intre la Dumnezeu. Fericiţi cei ce păzesc cuvântul lui Dumnezeu, căci vremea este aproape, şi **iată, vin, cuvânt şi trup vin, curând, curând vin. Acum vin cuvânt şi hrănesc mulţimile şi le dau din râul vieţii, şi în curând vin trup, aşa precum M-am suit la Tatăl**, căci scris este: ***«Precum S-a suit, tot aşa va şi veni».*** Curând, curând voi veni, iar trupul slavei Mele va descoperi cerul cel nou şi pământul cel nou, căci M-am făcut veste şi poveste de la o margine la alta a cerurilor, ca să nu vin fără de veste, să nu vin pe neştire.

Eu sunt cuvânt în tine, ţară Românie. S-a dus vestea şi povestea de taina Mea din tine, de **cuvântul Meu şi de poporul Meu, calul alb şi călăreţul lui.** Mă fac dragoste în tine, ca să nu cazi niciodată. Mă fac izvor de apă vie şi sunt îndrăgostit de tine, ţară a doririlor Mele. Tu eşti taina Mea de veac nou, tu eşti Ierusalim nou, tu eşti vestea şi povestea Mea de iubire, şi eşti, căci Cel ce este, în tine este. Eu sunt Cel ce sunt. Eu vin curând. Eu vin curând, iubito, dar cheamă-Mă! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste“ , din 22-12-1996

***

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Eu sunt mereu astăzi. Amin. Vin cuvânt pe pământ. Vine cu norii cuvântul Meu. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) **Iată-l, vine cu norii și se face râu al vieții în care să se boteze toți cei ce cred în el, în cuvântul Meu. Cuvântul Eu sunt.** Dacă însetează cineva, să vină la Mine să bea, să vină să bea din apa râului vieții, și râuri de ape vii vor curge din pântecele lui, căci va primi Duh Sfânt. Amin. Cel ce crede, să vină să bea, că n-am venit să judec lumea, ci am venit să suflu peste ea Duh Sfânt și s-o nasc din nou și s-o înnoiesc. Se împlinesc Scripturile nașterii din nou a lumii, și vin să împlinesc. Amin. N-am venit să judec lumea, ci ca s-o înnoiesc am venit, dar cel ce nu crede în Mine, Cuvântul Care vine cu norii, acela a și fost judecat. Cel ce nu crede este judecat de necredință, căci cuvântul Meu care vine din Mine cu norii, este adevărat cuvântul care se naște din Mine.

Eu sunt Cuvântul Tatălui, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, fii ai lui Israel luat din români. Vin la voi cuvânt, și Mă port din loc în loc ca să Mă vestesc că vin, așa cum Gavriil a binevestit venirea Mea de la Tatăl trup născut din Fecioara mama Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1997

***

Eu sunt Cel ce vin la tine, Israele, că am putere să vin, așa cum am avut atunci când am trecut prin ușile închise. Vin la tine ca să ai și tu putere, că dacă nu-ți dau nu ai. Vin și îți dau Eu, ca să ai și ca să poți și ca să nu cazi sub neputințele tale. Eu sunt Cel ce deschid cerurile

Mele ca să vin la tine și să-ți spun: pace ție! Mă fac cuvânt spre tine, Israele de azi, că fără hrană nu poți trăi, tată. Și de ce să mori din pricina lipsei de hrană când **Eu sunt râu de cuvânt veșnic**, fără început și fără sfârșit, râu veșnic, care curge? Râul curge din munte în vale, de sus în jos curge. Eu sunt râul, Eu sunt izvorul râului și nimeni nu-Mi dă curs decât Eu. Eu sunt tot ce fac Eu. Amin.

Vin izvor la tine, poporul Meu, ca să fac din tine râu, și râuri din râu, ca să se învețe omul **să bea din râul vieții**, să-l iau cu ușorul pe om, că omul cu anevoie crede în Mine, în cuvântul Meu cel veșnic nou, căci Eu nu sunt altceva decât cuvânt și faptă de cuvânt; mai întâi cuvânt, și apoi faptă de cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1997

***

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veșnică și nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază și este viu și crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: ***«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»,*** pentru că cel ce nu crede ce-i spun Eu, acela nu mai este viu, **și nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârșitul lumii, nimeni, poporul Meu.** Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci și cinci de ani, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci**, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu știu ce înseamnă sfârșitul lumii,și sfârșitul lumii înseamnă necredința în Dumnezeu.** iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar și cuvântul Meu se duce ca săgeata care se oprește deodată la locul unde cade ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 01-06-1997

***

Cuvântul Meu spre voi este râul vieții care curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului lui Dumnezeu. Cuvântul Meu este credincios și adevărat. Amin, amin, amin. Cuvântul Meu este apa vieții care adapă locurile fără apă, fără apă vie, și lipsa de apă pârjolește pe oameni, și Eu vin să aduc peste pământ poruncile vieții veșnice și să le dau oamenilor și să-i învăț să bea cu credință din apa Mea cea vie și să mănânce cu iubire și cu foame din pâinea Mea cerească. Cuvântul Meu se înalță pe pământ și grăiește pe înălțimi și rostește acoperișurilor să se aplece și să ridice deasupra lor cuvântul Meu cel sfânt, ca să se sfințească din el acoperișurile și înălțimile și să stea aplecate la cuvântul Meu cel sfânt. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu se poartă pe sine spre cei ce stau peste țara Mea de nuntă și vin să-i vestesc că România este țara strălucirilor cerești din pricina cuvântului Meu, care este râul și apa vieții, și vin să-i vestesc că **Mi-am așezat tronul în România, și din tronul Meu curge apa vieții, curge râul vieții, curge cuvântul Meu ca ploaia și ca zăpada din cer**, care adapă pământul și îl face să răsară și să rodească și să dea sământă semănătorului și pâine spre hrană, și el nu se întoarce către Mine fără să rodească. El face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Amin.

Pace ție, Românie! Pace ție, țara Mea! Pace, iubito! Pacea Mea ți-o dau! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1997

***

O, fiule Israele, te pregătesc, tată, și tu să nu tânjești în pregătire. Uită-te în sus. Amin. Iar în lături să te uiți cu ochii cei de sus, cu nașterea ta cea de sus, cea din cer, nu cu cea din om naștere. De șapte mii de ani aștept vremea ta pe pământ între oameni. De șapte veacuri te aștept să fii poporul Meu cel credincios, că te-am chemat, fiule, ca să fii cu cerul pe pământ, și din cel chemat te-am ales apoi, și din cel ales te-am lucrat pe tine cel credincios, ca să am cale să vin. Eu nu te mint că vin și să nu vin. Dacă Scripturile venirii Mele a doua oară sunt minciună, atunci și acest cuvânt este minciună. Dar Scripturile sunt adevăr, și Eu vin și Mă fac adevăr, căci Eu sunt cuvântul adevărului, cuvântul Scripturilor. Amin. Eu am lucrat locaș pentru voi și pentru Mine. Eu am întocmit grădiniță cu fii unși în ea. Eu Mi-am făcut iesle pentru nașterea cuvântului Meu peste cei credincioși de pe pământ, iar **locul slavei cuvântului Meu se numește Sfânta Sfintelor de pe pământ**, pentru fiii bisericii Mele pentru cei credincioși din neamul român, că e neamul Meu cel nou ales la sfârșit, precum pe Israel cel după trup l-am ales la început. Lui Avraam i-am făgăduit că îl voi înmulți ca stelele cerului prin sămânța făgăduințelor Mele, prin cei din cer născuți îl voi înmulți ca stelele cerului. Precum stelele cerului acoperă peste tot, de sus, pământul de sub ele, așa voi înmulți neamul cel făgăduit lui Avraam; pe tot pământul am făgăduit că-l voi înmulți. Amin. De aceea am ales dintre neamuri neamul român, că Eu trebuia să-Mi țin făgăduința cea făcută prin cuvânt. Neamul lui Israel cel după trup s-a împietrit prin nesfințenie, și apoi prin necredință, iar neamurile care nu auziseră de lucrul cerului pe pământ, s-au născut din Duhul Sfânt, Care a venit peste pământ, și s-au făcut popor al făgăduinței cea peste Avraam, și din acest aluat am crescut lucrarea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, **muntele cel înalt, din care curge laptele și mierea cuvântului Meu peste neamuri ca să le hrănească și să le adape din râul vieții, căci cuvântul Meu este râu de viață veșnică peste făpturi.** Amin. Vor veni neamuri de pe tot pământul și vor lua din acest râu și vor căuta învierea prin cuvântul acesta și vor căuta viața cea veșnică, viața care vine din cer pe pământ și se face cuvânt de viață peste grădina cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: **ridicați-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român!** Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică**! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii.** Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele**. Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului**. Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune. **Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ.** Amin, amin, amin.

Să vină neamuri fără de număr și să se boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și în numele acestei lucrări de cuvânt din cer, cuvântul care vine ca fulgerul din cer și străbate de la o margine la alta a cerului. Să se trezească orice om: român, iudeu, elin, barbar, scit sau rob, și să vină la viață veșnică. Cuvântul Meu e viață veșnică. Eu sunt viața cea veșnică, și vin cu ea după acest cuvânt, vin și o dau celor credincioși cuvântului Meu care înviază pe om de la moarte la viață.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1997

***

E praznic sfânt cu Mine, Domnul Iisus Hristos, în mijlocul celor credincioși. E sărbătoare de naștere. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, vin din cer cuvânt pe pământ ca să întăresc credința poporului român. Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și fericit este cel ce crede că Eu sunt Cel ce grăiesc. Eu vin cu norii, căci așa este scris să vin. Eu vin ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, căci așa este scris, iar cuvântul Meu străbate de la o margine la alta a cerurilor. Amin. Fericit este cel ce crede că Eu sunt Cel ce grăiesc. Îndoiala, pagubă aduce, dar câștig n-are cum să aducă, fie că ea atârnă pentru partea cea bună, fie că atârnă pentru partea cea rea, căci cuvântul acesta este cuvânt rău prin însuși înțelesul lui. Vin din cer pe pământ ca să întăresc credința poporului român și să-i spulber îndoiala, căci fericit este cel ce nu se sminteşte întru Mine.

Am venit să-ți spăl picioarele, poporul Meu român. Râul vieții curge din cer în mijlocul tău și se face râu de cuvânt peste tine, apă vie se face, apă răcoroasă de suflet, apă de izvor, care izvorăşte din cer. Dacă prin acest izvor nu sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea pentru om, atunci ce este dragostea? O, poporul Meu român, o, fericitul Meu, nimănui între popoare n-am dat slava Mea pe care ți-am dat-o ție, de Mă fac Eu cuvânt peste tine, cuvântul Meu cel de azi. Scriptura care este pe pământ, este cuvântul Meu cel de ieri, iar Scriptura pe care ți-o dau Eu ție acum, este cuvântul Meu cel de azi. În cartea proorocului Daniel este scris că mulți vor străbate cu de-amănuntul cartea proorociei lui, și își vor adăuga cunoștința Mea, dar nici unul din cei ce trăiesc fărădelegea nu vor înțelege tainele vremii de apoi, iar cei înțelepți vor umbla pe căile dreptății și vor înțelege, căci tainele acestei profeții sunt închise numai până la vremea cea de apoi. Care este vremea cea de apoi? O, fericit este cel ce știe de la Mine să citească în această profeție, fericiți cei ce iubesc legile Mele cele sfinte, că aceia primesc de la Mine înțelepciune și pricepere. Fericiți cei ce Mă aşteaptă să vin, precum Eu am profețit că vin.

O, e zi de prăznuire pentru serbarea nașterii Mele între oameni. E vremea de naștere din nou a lumii, căci **vremea de acum e vreme de apoi**, și Eu Îmi așez la loc pe cele clătinate de la locul lor la început. Sărbătoarea nașterii Mele este cu cei credincioși, căci cei necredincioși nu știu ce înseamnă naștere. Tot omul se arată pe el însuși în toată truda lui, în toate bucuriile lui, și oamenii sunt popor al oamenilor, dar tu, poporul Meu cel din români, tu, care ai peste tine cuvântul Meu, tu Mă arăți oamenilor pe Mine în toată truda Mea și în toate bucuriile Mele cu tine, și ești popor al Domnului. Mereu, mereu te spăl pe picioare, ca să sfințești cu pasul tău pământul și cerul, căci oamenii bisericii nu știu ce înseamnă cerul pe pământ. Biserică este locul în care Eu stau, și este cerul Meu pe pământ. **Poporul cel credincios și cel sfânt, acela este biserica Mea și cerul Meu cel de pe pământ.** Oamenii din biserica lumii sunt oameni deștepți, că au citit în învățătura Mea și știu aceștia ce vreau Eu, dar **Eu vreau fii deștepți**, nu oameni deștepți, căci fiii ascultă pe Tatăl și Îl primesc pe Tatăl și Îi cunosc glasul, și se deschid ca să intre Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt în biserică și s-o întărească și s-o sfințească. Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și fericit este cel ce crede că Eu sunt Cel ce grăiesc prin acest cuvânt, cuvântul Meu cel de azi, căci **vremea de azi e vreme de apoi.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1998

***

E sărbătoarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, căci Tatăl a mărturisit din cer pe Fiul Său Cel de pe pământ, iar Duhul Sfânt a întărit adevărul cuvântului cel rostit de Tatăl peste Mine. În zilele acelea Ioan a fost trimisul Tatălui către oameni ca să vestească arătarea Mea în mijlocul oamenilor, și să creadă oamenii în Fiul Tatălui și să se boteze cu apa spălării păcatului strămoșesc, și cu Duhul Sfânt, Care mărturisește pe Tatăl și pe Fiul. Iar în zilele acestea, în zilele cele de apoi, te trimit pe tine între oameni, pe tine, poporul Meu, ca pe un trimis al Meu, că **am făcut din tine semn pe pământ, semn înaintea venirii Mele a doua oară pe pământ**, precum Ioan a fost semn de la Tatăl înaintea arătării Mele întâia oară între oameni.

Mergi, poporul Meu, semn nou în mijlocul oamenilor, că te-am vestit că ești și că vei fi. Mergi, Ierusalime nou, mergi și întinde harul cuvântului Meu deasupra pământului. Amin. Mergi, poporul Meu, mergi, că Eu sunt Cel ce sunt, și te cuprind cu puterea harului Meu din toate laturile, că tu ești cel micuț și cel ocrotit, și **ești semnul Meu**, ești trimisul Meu, așa cum a fost Ioan. Să audă toate neamurile pământului: Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, (*Apoc: 19/13, n.r.*) Care vine din cer pe pământ în mijlocul neamului român ca să Se anunțe întru cea de a doua venire cu trupul pe pământ. Amin.

Amin, amin zic ție, poporul Meu român: vine vremea, dar a și venit, să Mă arăt din mijlocul tău cuvânt, și apoi trup întru cea de a doua venire a Mea, precum mărturisesc Scripturile Mele din vremea trupului Meu în mijlocul poporului Israel care M-a lepădat, dar Eu îl aștept să se întoarcă la Mine. Adevăr adevărat grăiesc din cer peste pământ: Eu sunt Cuvânt în mijlocul neamului român. Eu vin curând după acest cuvânt. Cel ce voiește să vină după Mine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie. Eu vin curând, curând și voi fi cu toți cei ce-Mi urmează Mie și ție, țara Mea de nuntă, iar tu să fii pe voia Mea, că ești cea dintâi. Cei ce nu cred în adevărul cuvântului Meu, nu-l vor vedea venind, că Eu voi da din calea Mea pe cel necredincios, pe cel tare la cerbice, care nu se uită ca să vadă că Eu sunt cu cei credincioși și curați.

În zilele acelea mergea Ioan înaintea Mea, iar în zilele acestea mergi tu, poporul Meu cel credincios. **Cel ce va crede și se va boteza în râul vieții, care curge cuvânt din Mine în mijlocul tău, acela va vedea pe Cel ce vine a doua oară din cer pe pământ.** Mergi, Ierusalime, și stropește pământul cu apa și cu harul cuvântului Meu. Mergi, poporul Meu, că Eu vin și tu mergi înaintea Mea ca să Mă vestești că vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Botezului Domnului, din 19-01-1998

***

Este scris că împărăția cerurilor se ia cu asalt, se ia cu năvală, fiule, că ea se lasă cucerită de cei ce vor să pună mâna pe ea. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Cine apucă să guste cu adevărat din roadele ei, acela caută s-o dobândească de patrie.

Te-am învățat, poporul Meu, să ceri împărăția cerurilor pe pământ cu tine. De ce, oare, ți-am spus Eu să ceri așa? **Ți-am spus pentru că tu ești român, și țara ta este pilda împărăției cerurilor. Ea a fost mereu luată cu năvală pentru roadele ei cele bune.** Mereu, mereu a fost luată cu asalt și cucerită, și nu știau cuceritorii ei ce cucereau, ei nu știau că ea este țara Mea cea iubită, cea așteptată să fie. Eu fac din ea împărăție a cerurilor, dar am și făcut, căci cuvântul Meu este mereu în ea și am în ea țară cu miere și cu lapte, am cuvântul Meu hrană dulce în ea, și cine gustă din această hrană, se îndulcește și se sfințește și dorește după împărăția cerurilor, care este cu tine, poporul Meu. Eu fac din România împărăția cerurilor, și ea va fi cucerită din nou de toți împărații lumii, dar nu ca s-o dezbine, ci ca să-i dea slavă și să i se închine. Amin.

Mai e o clipă mică, și învățătura cuvântului Meu va fi luată cu asalt și va fi hrană vie și nestricăcioasă pentru multe noroade care vor învia și vor lua cu asalt împărăția cerurilor și o vor cuceri și vor fi ai ei și **se vor numi popor român**. Amin. Dar puii de vipere vor fi plini de îngâmfare și greu se vor apleca, dar se vor apleca de frica durerilor. Aceştia sunt fariseii şi cărturarii care se bizuie pe ei, dar picioarele lor se vor muia și vor avea nevoie de Duhul lui Dumnezeu ca să-i înconjoare și ca să-i ierte apoi, dar mai întâi trebuie să facă roade vrednice de pocăință, nu să se bizuie pe Dumnezeu nefăcând roade de pocăință în inimile lor. Așa zicea Ioan Botezătorul la unii ca aceștia care veneau spre el fugind de cele ale mâniei Domnului; așa le zicea: ***«Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți, dar, roade vrednice de pocăință și nu începeți a zice în voi înșivă: „Avem tată pe Avraam", căci vă spun că Dumnezeu poate și din pietre să ridice fii lui Avraam. Acum securea stă la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face roade de pocăință, roadă bună, se taie și se aruncă în foc».*** Iar la aceste cuvinte multe mulțimi îl întrebau pe Ioan și ziceau: ***«Ce să facem?»,*** iar Ioan îi învăța și îi boteza și le arăta drumul spre Mine, Hristosul Cel trimis de Tatăl ca să boteze pe oameni cu Duhul Sfânt.

Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, și sunt în mijlocul tău, și tu ești casa Mea pe pământ, tu ești împărăția cerurilor în mijlocul poporului român, și vei fi luat cu asalt din pricina dulceții care este în tine. Tu ai cuvântul Meu cel dulce în mijlocul tău, care curge peste tine de deasupra ta, popor credincios. **Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din Mine, căci Eu sunt izvorul râului vieții**. Izvorul Meu este cuvântul care le face pe toate, care le adapă pe toate. **Cuvântul Meu este miere și lapte, care crește omul pentru nestricăciune de trup și de suflet și de duh.** (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului din 08-02-1998

***

Iată, vin Eu. Vin și învăț neamul omenesc să știe de la Tatăl citirea Scripturilor venirii Mele cu cer nou și cu pământ nou pentru cei drepți. Iată, vin Eu, și fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul Meu și îl împlinesc pe el. Nu știu oamenii bisericii ce înseamnă nou Ierusalim, nu știu ce înseamnă om vechi și om nou, și rătăcesc, că nu cunosc tainele Mele cele din Scripturi. Iată, vin Eu Învățător din cer pe pământ, iar tu, Israele român, Ierusalime nou, nume nou pentru poporul Domnului, tu să stai mereu pe calea iubirii Mele cu tine, pe calea venirii Mele la tine, ca **să ia oamenii din râul cuvântului Meu, râul vieții, care curge din Mine peste pământ ca să adăp din el neamul omenesc.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-1998

***

Cuvântul Meu din vremea aceasta este râul și apa vieții, care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, așa cum scrie în Scripturi: ***«De o parte și de alta a râului crește pomul vieții, care rodește mereu, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor».*** Dar rodul lui pentru ce este? Rodul lui este pentru cei ce rodesc; rodul lui este în cei ce rodesc. Eu sunt rodul, și sunt viața omului cel credincios și adevărat, căci fericit este cel ce păzește cuvintele acestei cărți, că ele sunt credincioase și adevărate; sunt credincioase, căci se împlinesc, și sunt adevărate, căci se arată și tot omul le va vedea că sunt adevărate. Amin, amin, amin.

E sărbătoare de naştere, şi Eu M-am bucurat în cuvânt la ieslea Mea. Cuvânt nou Mă nasc în iesle, cuvânt de bucurie, cuvânt de nădejde, cuvânt de învățătură spre tămăduirea neamurilor, **râul și apa vieții, care curg din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. De o parte și de alta a râului crește pomul vieții, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor.** Amin. Dar rodul lui pentru cine este? Iată, Eu trimit pe îngerul Meu ca să arate cele ce trebuie să fie în curând. Fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieții, și prin porți să intre în cetate. Amin. Prin porți, nu cum știe omul că se intră.

Omul nu cunoaşte cetatea lui Dumnezeu, nu ştie omul ce înseamnă această taină şi nu ştie ce înseamnă porţi, ca să intre pe porţi şi ca **să aibă stăpânire peste pomul vieții, care dă rod, și rod din rod.** Nu ştie omul, nu are de unde să ştie, fiindcă toate sfârşitu-s-au, toate opritu-s-au. Dar vin Eu, şi am venit, că sunt Alfa şi Omega, început şi sfârşit. Vin Eu şi încep de la început şi cuvintez cuvânt spre tămăduirea neamurilor, spre naşterea din nou a omului. Vin să chem omul la cer nou şi pământ nou, căci vin să fac dreptate sfinților. Cine este sfânt, să se sfințească încă, fiindcă vin să fac dreptate sfinților în cer și pe pământ; vin, și am venit. Amin. Am venit din cer pe pământ să mai fac o dată cer şi pământ, căci noi le fac pe toate. Am venit să fiu cuvânt, şi am iesle unde vin. Mă aşez cuvânt în iesle şi Mă dau spre tămăduirea neamurilor, şi **fericiți sunt cei ce se spală în râul acesta, în cuvântul acesta care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. Amin.**

Îngerașii nașterii cântă slavă cuvântului Meu, care curge din cer spre tămăduirea neamurilor. Îngerașii cântă la ieslea cuvântului Meu, iar sfinții din cer se strâng, că e sărbătoare de naștere, sărbătoare de cer pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului din 07-01-1999

***

Fac cerul sul, precum am proorocit. Cartea Mea pe care v-o dau s-o întocmiți peste voi și peste pământ, se numește sul, cerul făcut sul, cuvântul cerului care vine pe pământ și se face sul, cuvânt de viață, cuvânt sfânt pentru înțelepciune sfântă, duh de mângâiere pentru cei mângâiați de Mine, duh de bucurie pentru cei ce iubesc bucuria Mea, bucuria cea sfântă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 21-03-1999

***

Omule, ştii tu de unde curge cuvântul Meu peste tine? El curge din coasta Mea cea împunsă, el este taina coastei Mele împunse pe când eram încă pe cruce pentru păcatele tale, omule. O, nu fi surd, nu fi orb, nu fi mut înaintea cuvântului Meu care te cheamă la izvorul cel ţâşnit din coasta Mea cea împunsă, din trupul Meu cel dumnezeiesc din care curge lapte şi miere pentru hrana ta, căci sângele Meu este cel ce mărturiseşte pentru Mine şi pentru tine, omule, căci pentru tine am murit. Am murit ca să mori şi tu, şi apoi să învietzi odată cu Mine, şi apoi să împarţi înviere peste morţi. Nu fi necredincios. Curând, curând lumina Mea va acoperi tot pământul. Grădinița cuvântului Meu din România este lumina cu care Eu am însemnat pământul pecetluindu-l cu lumina cea de la început, căci scris este: ***«La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era Dumnezeu»***. Tot aşa este şi la sfârşit, căci Eu am spus: ***«Sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Sunt început și sfârșit»***. Amin.

Lasă-te cuprins în lumină. Fă-te fiu al zilei dintâi, căci în ziua cea dintâi am făcut Eu lumina, şi în ziua cea dintâi Mi-am făcut învierea, omule. Eu pe cel întâi zidit l-am făcut în ziua

a șasea, dar pe omul cel apoi zidit l-am făcut în ziua întâi, căci Eu, Cel înviat în ziua întâi, am fost începătura făpturilor Mele. Amin, amin, amin.

Amin, amin grăiesc vouă, fiilor miruiți de mâna Mea, de izvorul care curge din coasta Mea, de două mii de ani: veniți și prânziți! Pâine și pește de la Mine este cuvântul Meu; **lapte și miere în pustiu fără hrană; apă din stâncă, izvor în veci nesecat.** Veniți și prânziți! Eu Însumi stau în mijlocul vostru ca pe țărmul mării. Lumea este mare fără margini. În ea se îneacă toți cei care se încearcă cu ea. Voi însă sunteți oaza cea de scăpare, țărmul mării. Curând, curând marea nu va mai fi, căci este scris în Scripturi: ***«Am văzut cer nou și pământ nou, căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut, iar marea nu mai este; și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, din cer coborând cu Dumnezeu, împodobită mireasă pentru Mirele ei». «Noi le fac pe toate.»*** Amin. Și iarăși zic: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin. Iar cel ce însetează, să vină să bea, și în dar să bea din izvorul apei vieții. Dar cu cei fricoși și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrânați și fermecători și idolatri și în tot felul mincinoși, este moartea cea de a doua partea lor, foc și cu pucioasă arzând în iezer. **Dar iată râul și apa vieții, limpede cum e cleștarul; pe țărmul lui crește pomul vieții.** Cei ce beau au numele scris pe frunțile lor. Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate, și Eu, Domnul, am trimis pe îngerul Meu ca să vestească cele ce vor fi, căci vin curând, **iar înaintea Mea merge cuvântul, semnul Fiului Omului, poporul cuvântului lui Dumnezeu, care scoate demonii din oameni,** căci scris este despre cei miruiți și trimiși cu trimitere: ***«În numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi și cerești vor grăi, șerpi vor nimici și moartea o vor birui, și pe cei neputincioși îi vor scula și îi vor întări pe picioarele lor».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma din 18-04-1999

***

O, fiilor, de ce se stinge iubirea de pe pământ? Omul însetează după iubire, după mângâiere, după bucurie, dar când află iubirea, el se învață cu ea, și ea se stinge și nu mai arde, și omul caută iar, și omul însetează iar.

Am stat de vorbă cu femeia samarineancă și i-am zis așa: ***«Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu va mai înseta în veac, că ea se va face în el izvor de apă izvorâtoare de viață veșnică»***. O, fiilor, omul care se găsește cu Dumnezeu, acela nu mai caută altceva și nu mai însetează după altceva, și se face viață veșnică un astfel de om, iar viața veșnică sunt Eu în om; Eu, Cel veșnic, Domnul, Care nu Se stinge, și este. I-am zis samarinencei: ***«Dă-Mi să beau!».*** Ea avea cu ce să scoată apă din fântână și de aceea i-am spus ***«Dă-Mi să beau!»***, și apoi să-i plătesc pentru apa pe care Mi-o întinde să o beau pentru osteneala drumului Meu printre oameni. Voiam să-i plătesc cu apa cea vie și să-i insuflu în cuget că Eu sunt Dumnezeu, iar ea a zis: ***«Nu cumva ești Tu mai mare decât Iacov, părintele nostru, care ne-a dat această fântână după ce a băut din ea el și feciorii lui și turmele lui?».*** Eu voiam să o fac să înseteze de iubire și să caute spre ea, și i-am zis: ***«Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar tu ridică-te ca să cunoști darul lui Dumnezeu și pe Cel ce ți-a spus „Dă-Mi să beau", și El să-ți dea apă vie».*** Ea s-a umplut de iubire și a zis: ***«Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez, ca să nu mai caut».***

O, fiilor, omul care se găsește cu Dumnezeu, acela nu mai caută altceva, dar iată, omul nu Mă caută și nu Mă găsește. **Omul vrea minuni, vrea semne, dar acum e vremea judecății, nu mai e din nou ca la prima Mea venire când îl făceam pe om să Mă cunoască prin semne și prin minuni.** Semnele și minunile sunt pentru cei tari la cerbice, care stau împotriva Mea, nu sunt pentru cei care au iubirea după care nu mai însetează. Nu mai sunt de folos semnele și

minunile, că omul s-a pus mai mare decât Mine pe pământ. Numai că iubirea omului se stinge, și omul însetează mereu și bea mereu, căci cele pământești secătuiesc inima și mintea și sufletul și trupul omului, dar la voi vin Eu și Mă fac dar în voi, ca să aveți voi darul iubirii și să nu mai însetați după iubirea cea de pe pământ. **Eu Mă dau vouă apă vie și Mă fac în voi izvor de apă izvorâtoare de viață veșnică și vă liniștesc setea.**

Am stat de vorbă cu femeia samarineancă la înjumătățirea praznicului iudeilor. Așa stau și azi de vorbă cu tot omul care însetează și care caută apă, ca să-l insuflu pe om și să ia de la Mine simțire cerească, darul iubirii, și să zică omul: ***«Nu cumva Acesta este Dumnezeu? Nu cumva acesta este izvorul cel cu apă vie?».*** **Eu sunt Acela, omule**. M-am oprit iar și iar pentru osteneala drumului Meu între cer și pământ, M-am oprit lângă fântână ca să-ți țin calea și să suflu peste tine cuvinte de dor, și să-ți cer apă, și să-ți răsplătesc apoi cu apa cea vie, căci scris este: ***«Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa aceasta a Mea nu va mai căuta apă, căci nu va mai înseta în veac, fiindcă ea se face în el izvor de apă izvorâtoare de viață veșnică»,*** după cum Eu am grăit samarinencei, care s-a plecat spre umilință și a cunoscut pe Dumnezeu.

Vino, omule, la fântână, vino și bea! Vino, că M-am făcut fântână în calea ta, fântână cu apă vie. Nu-ți trebuie ciutură să scoți, căci fântâna este adâncă și n-ai putea tu să scoți apă. Ea este adâncă în sus, nu în jos. Ea coboară, nu urcă. **Ea este Dumnezeu. Vino la Dumnezeu, omule**, că ești însetat și nu ai cu ce să-ți stâmperi setea. Ia și bea de la Mine și nu mai înseta apoi, și nu mai arde apoi, căci cel ce arde caută iar cu sete după apă. Te-am pus între cer și pământ, omule. Tu însă te-ai coborât în adânc și te-ai făcut iad în care arde voia cea din mădularele tale, și îți cauți mereu voia așa cum caută călătorul însetat apă în loc fără apă. Vino și bea de la Mine și nu mai înseta! Vino la Mine, ca să nu arzi de sete, căci curând, curând iubirea de pe pământ se va stinge și se va face pământ, și se va face casă iubirii de Dumnezeu, așa cum a fost făcut omul cel din pământ luat.

Vino, omule, la fântână! Ea este de sus, nu de jos. Ea este Dumnezeu. Vino, ca să cunoști pe Dumnezeu, căci samarineanca s-a plecat spre umilință și a cunoscut pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 09-05-1999

***

Acest scaun și această cetate este scaun sfânt, este scaunul Meu, căci am cuvântul Meu lângă el, am râul vieții în care se spală, și vai celor ce ar da să se așeze pe el de la om citire! Nu e de joacă cu scaunul acesta, fiilor, căci el a fost dezlegat de Mine prin voi pentru Mine și pentru cel curat și sfânt, care crede în Mine și în lucrările Mele peste pământ. E mare lucrare de îngeri peste acest scaun, și Eu îl ocrotesc cu lucrare de îngeri, iar cine voiește să se zdrobească în el, Eu nu-l opresc, așa cum nu l-am oprit nici pe cel ce s-a încercat cu acest scaun zdrobindu-se în el, și iată ce cuvânt rostesc: **cel ce crede în cuvântul cu care vin astăzi pe pământ și nu-și învârtoșează inima la glasul cuvântului Meu, împlinind sfințenia Mea în el, acela este cel pe care îl voi striga pe nume ca să împlinească voia și lucrarea Mea peste pământ din mijlocul acestei cetăți de scaun, că Eu voiesc să pregătesc pe tot omul pentru scăpare, pentru bărcuța de salvare, care este sfințenia cea din om, Hristos strălucind în trupul, în sufletul și în duhul omului sfânt**. Amin. Eu sunt cu mila după om, și îi voiesc scăparea. Acest scaun este foc, și vai celui ce este curajos jucându-se cu focul! Dar Eu sunt cu mila după om și îl ajut să se vindece și să vadă mântuirea Mea cu care vin să fac voia Tatălui Meu prin cei credincioși și curați. Rugați-vă Mie neîncetat pentru credința în cuvântul

Meu peste oameni. Rugați-vă să vindec până și prin foc necredința și întunecimea care a ieșit înaintea venirii Mele însoțită de cupa fărădelegii a tot pământul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

Vine Domnul întru ale Sale, și Se vestește pe Sine când vine. Amin. Vin la voi, copii ai venirii Mele, iar voi primiți-Mă și faceți-Mi primirea, că e sărbătoare în cer și pe pământ pentru sfinți și pentru credincioși. Vin la voi, că aici este împărăția Mea, fiindcă Eu împărățesc peste voi și peste grădinița aceasta. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara. Ea s-a dat Mie locaș din pruncie, și s-a pregătit să-Mi fie biserică, și Mi-a fost, și Mi-a pregătit venirea Mea cea de acum două mii de ani, așa cum Verginica, cea prin care v-am ales pe voi, Mi-a pregătit venirea Mea cea de la sfârșit, așa cum și voi Îmi gătiți acum venirea ca să vin, fiilor. **Faceți-Mi primirea, și hai să lucrăm și să așezăm prin cuvânt facere nouă, mereu nouă peste Israel cel din români, poporul Meu de azi, și peste oricine va crede și se va boteza în apa râului vieții, care curge din cer și trece prin această grădină, ca să se împartă apoi, și să ude pământul, și să crească pe el om nou, om după chipul și asemănarea Mea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1999

***

Iată, fiilor din grădina din care hrănesc pe cei aplecați spre Mine, iată, în vremea aceasta am făcut din voi cofiță și cănuță pentru cei ce se apleacă să bea apa cuvântului Meu din vremea aceasta. **Fluvii de har voiesc să croiesc prin voi peste pământ. Amin.** Curând, curând vin cu începutul și cu sfârșitul cărții. Iau de la început și de la sfârșit și împlinesc, căci scris este întru început: ***«Un fluviu ieșea din Eden ca să ude grădina, și de acolo se despărțea în patru brațe»;*** și, iarăși, așa este scris pentru sfârșit: ***«Iată râul vieții, limpede cum e cleștarul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului și curge prin mijlocul cetății. Iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor. Și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului va fi într-însa, și slujitorii Lui Îi vor sluji și vor vedea fața Lui, și numele Lui va fi pe frunțile lor. Și aceste cuvinte sunt adevărate și pecetluite cu pecetea adevărului».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului sfințitului mucenic Ignatie, din 02-01-2000

***

Vine Domnul pe pământ. Amin, amin, amin. Mă vestesc întru venirea Mea. Mă așez duh de pace peste grădina cuvântului Meu. Întăresc stâlpii porților Mele ca să stea după voia Mea, și trimit cuvântul Meu pământului și Îmi lucrez lucrarea venirii Mele.

Vin și botez pământul în cuvântul Meu. Vin să cufund pământul în cuvântul Meu ca în apă, ca să-l botez în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și să fie nou apoi, să fie din cer apoi, ca și omul cel nou prin botezul credinței și al Duhului Sfânt prin pocăință. Mă fac botezător. **Cuvântul Meu este râul vieții**, apa în care cufund pământul, căci tot și toate așteaptă cer nou și pământ nou. Cuvântul Meu este Iordanul care curge de sus în jos și se împarte în patru brațe și botează pământul. **Apa vieții este el**, iar cine se apleacă să bea din el nu mai

însetează după nimic și stă întru venirea Mea. Fericit este cel ce-și stâmpără setea și căutarea botezându-se în apa râului vieții, în cuvântul vieții.

În zilele acestea tot omul de pe pământ ar trebui să vină la Iordanul vieții, la apa cuvântului Meu care curge din cer peste grădina lui, ca să se facă botez cu Duhul Sfânt peste tot omul de pe pământ. Și iată, Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să tânjească după el popoarele și să zică: ***«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele».*** Scris este în prooroci: ***«În zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi mai înalt decât toate vârfurile munților, și piscul lui va fi ridicat peste culmi, și spre ele vor veni noroadele, căci pe el va fi Domnul, Care va judeca popoarele și va împărți dreptate la neamuri tari, până la margini. Domnul va face din cei șchiopi o rămășiță, și din cei trudiți un neam tare, și Eu voi împărăți peste ei în numele Sionului în veci»***. Amin.

Eu sunt Cel ce am lucrat peste pământ de la Facere și până azi, și voi lucra mai departe ca să sfârșesc tot ce a fost scris să fac și să lucrez, tot ce a fost scris despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Amin. Este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre întocmirea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, și voi împlini, și împlinesc. Amin. **Chipul omului nou este descoperirea Duhului Sfânt pus de Mine în om, strălucind din om peste făptură. Și va fi un Domn, o credință și un botez peste tot pământul,** căci cuvântul Meu va merge și va boteza peste tot, așa cum apele Iordanului s-au sfințit cu botezul Meu de la Ioan și au sfințit firea apelor din ape în ape, de la margini la margini, din cer până pe pământ, de deasupra cerului și până dedesubtul pământului, căci Eu eram Cel așteptat de toată făptura, și am împlinit proorocia care spune: ***«Încă o dată va clătina Domnul nu numai pământul, ci și cerul».*** Amin.

Apa este taina nașterii din nou. Când am făcut cerul și pământul, le-am scos din ape și le-am așezat în legile lor cele veșnice. Am despărțit apele de ape și am pus la mijloc cerul, tăria cerului. Apoi am zis și s-au adunat apele de sub cer la un loc și s-au făcut mări, și din ele s-a ivit pământul, și din pământ a odrăslit apoi iarbă și pomi după ce apa cea de sus a coborât pe pământ ploaie. Iată, apa este taina nașterii. Pământul cel dintâi s-a făcut din apă. Pământul cel de al doilea, tot din apă, și apoi am venit Eu și am sfințit apele botezându-le pentru nașterea omului din apă și din Duh și din sânge, căci Eu am venit să lucrez nașterea cea veșnică a omului care vine spre naștere.

Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să audă popoarele și să zică: ***«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale, iar noi să mergem pe ele».*** Amin. În zilele acestea Eu, Domnul, împărățesc peste rămășița popoarelor în numele Sionului, și biruiesc cu taina bisericii și veghez din vârful ei pentru împlinirea făgăduințelor Mele prin care rostesc și zic: har, har peste ea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2000

***

Vin să păstoresc pe cei ce ascultă de glasul cuvântului Meu, căci sunt Păstorul lui Israel. Vin și împrospătez mereu apa și îmbiu la izvor cu glasul Meu de Păstor. Stau lângă izvor și fac din el pășune pentru cei ce vin, și fac din el apă vie pentru cei ce caută viața. **Cine bea din apa aceasta are viață veșnică. Amin.** Viața cea veșnică este în toți cei care își lasă viața lor și o iau pe a Mea, iar Eu îi chem pe nume și ies cu ei la pășune, și ei merg după Mine oriunde merg Eu, căci scris este în Scripturi: ***«Aceștia sunt cei neîntinați care merg după Miel oriunde Se***

va duce, căci au fost răscumpărați dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului, iar în gura lor nu s-a aflat minciună, fiindcă sunt fără de prihană».

Mă las Păstor peste pământ. Să vină la Mine toți cei care vor să le fiu Păstor, căci cei ce s-au pus păstori nu păstoresc, că nu intră pe ușă în staul, ci intră sărind pe deasupra și junghie și nu păstoresc, și mănâncă și beau și nu păstoresc și nu învață pe oi să-Mi urmeze, căci aceștia lucrează altă lucrare, alta decât păstorirea. Dar vin Eu, ca să Mă fac odihnă și lumină a inimii omului obosit de alergare și de așteptare, căci omul rătăcește fără stăpân, fără tată pe pământ. Omul este fiul cel risipitor de viață. Și-a luat viața de la Mine și s-a dus cu ea în plăceri și în desfrânări și în moarte. S-a dus cu ea și și-a cheltuit-o, și rătăcește flămând tot omul, și rătăcirea e mare, și omul cade sub ea. Dar Eu vin cu izvorul cel de viață dătător și strig peste tot ca să fiu auzit de tot omul care rătăcește fără păstor, și zic: **cine bea din apa aceasta are viață veșnică. Cine Mă ia pe Mine din acest izvor se lasă pe el și Mă ia pe Mine de viață a lui și se întoarce la Tatăl după o viață risipită fără preț.**

Fac din tine pildă de iubire, pildă de ascultare prin darul temerii de Dumnezeu, iar tu să fii puterea Mea pe pământ, poporul Meu, și să se hrănească din tine popoarele cu viață, cu viața Mea din tine, căci te-am pus pildă a Mea înaintea neamului omenesc și **am făcut din tine semn înaintemergător pentru venirea Mea**, că Eu, ca un bun Păstor știind semeția omului, am găsit cu cale să-l judec prin tine pe om, pe tot omul care trăiește în el fără voile Mele; iar omul auzind de tine sau văzându-te să vină spre umilință, să lase hrana cea amară și să vină să se îndulcească din masa Mea cu tine, poporul Meu, și să Mă cunoască prin izvorul acesta. **Și zic: cine bea din apa aceasta are viață veșnică. Amin.** Cine Mă ia pe Mine din acest izvor se lasă pe el și Mă ia pe Mine de viață a lui, și apoi se întoarce la Tatăl, se întoarce cu umilință la Tatăl. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2000

***

Nimic nu înseamnă Ierusalim, nimic decât veacul Domnului. O, fiilor care dați cuvântul Meu oamenilor! Fiți veacul Domnului, fiilor, căci cu voi e veacul Domnului întru sărbătoare de nou Ierusalim. Vă mângâi din cer, ca să știți și să înțelegeți că Ierusalimul este nădejdea Domnului, numele mângâierii Mele, veacul veșniciei pentru Ierusalim. **Vin mereu, mereu izvor de cuvânt peste voi**, iar voi să-l împărțiți în toate laturile, ca să crească pomul vieții pe pământ, căci este scris în Scripturi de izvorul care curge din Mine: ***«râul vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, prin mijlocul cetății; iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul, iar frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor».*** Amin. Să nu vă săturați de rodul acesta, că iată cum scrie în Scripturi: în fiecare lună trebuie să rodească pentru tămăduirea neamurilor. Amin. Cu voi e veacul Domnului, care trebuie să dea rod peste pământ, și să cadă Babilonul în fața rodului Meu cu voi. **Babilonul e împărăția lumii, iar Ierusalimul este împărăția lui Dumnezeu**, **și tot omul să se înfricoșeze de adevărul acesta, că vine raiul pe pământ,** vine cu dreptatea Mea pentru cei drepți, și toate durerile se sfârșesc cu bucurii. Amin.

Era primăvară când Eu am înviat din mormânt pentru învierea făpturii, și le-am spus celor ce Mă iubeau: ***«Sunt cu voi până la sfârșitul timpului»,*** și sunt cu învierea peste cei ce Mă iubesc trăind iubirea Mea în ei. Curând, curând toate durerile se sfârșesc, și de aceea vin mereu la voi, fiilor, căci Ierusalimul este nădejdea și mângâierea Mea. Vin mereu și fac din voi primăvară pentru venirea Mea cu învierea. Așa cum rândunica se întoarce în fiecare primăvară la cuibul său lăsat, așa și Eu după fiecare durere vin în cuib și îl încălzesc și pun rod în el și Îmi

încălzesc puii şi îi hrănesc cu cele din văzduh, nu cu cele de pe pământ, şi îi iau pe aripi şi îi deprind cu zborul, ca să meargă cu ei cuvântul Meu de la margini la margini, şi el merge, că vin zburători şi îl iau, şi din loc în loc îl duc, că aşa este scris să fie mai înainte de venirea Mea cea cu slavă văzută. Şi zic: vestiţi vestea Ierusalimului nou şi vă grăbiţi cu vestirea de la margini la margini. **Plătiţi vestitori şi lărgiţi vestirea, că aceasta este lucrarea pe care o aveţi de lucrat.** Eu sunt Cel ce izvorăsc râul vieţii, vestea Ierusalimului, iar voi trebuie să ridicaţi stăvilarele ca să curgă el peste pământ şi să se împlinească până la margini vestea Ierusalimului Domnului, şi să curgă apoi spre el neamurile învierii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 12-03-2000

***

Duhul şi cuvântul Meu se slăveşte peste voi, cei ce aţi venit la izvor. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu pacea Mea v-o dau. Nu precum vă dă lumea, nu aşa vă dau Eu. Eu vă dau ca Dumnezeu, şi la Mine altfel este, şi cât aş vrea să luaţi de la Mine şi să aveţi; să aveţi pacea Mea! Amin.

Iată-Mă cuvânt peste voi din grădina ieslei cuvântului Meu. Mă fac sărbătoare cu slavă de cuvânt peste voi, cei adunaţi lângă gura izvorului Meu, din care izvorăşte râul vieţii. **Cuvântul Meu peste pământ este râul vieţii, cuvânt limpede cum e cleştarul, precum Ioan a scris şi a zis prin Scripturi: *«Mi-a arătat Domnul râul şi apa vieţii, limpede cum e cleştarul, şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului şi curge prin mijlocul cetăţii»*.** Luaţi din el şi beţi! Veniţi şi beţi din apa râului vieţii! Veniţi la cină şi hrăniţi-vă cu Dumnezeu! Eu v-am chemat, şi voi aţi venit. Voi aţi venit, şi Eu vă adăp şi vă hrănesc. Din cer vă aduc şi vă hrănesc, fiindcă Eu nu sunt din lumea aceasta, şi voiesc să vă trag şi pe voi la Tatăl, ca să nu mai fiţi nici voi din lumea aceasta. **Voiesc să vă cunoască Tatăl, nu lumea**. Cei ce sunt ai lui Tatăl nu-i cunoaşte lumea că ei sunt ai lui Tatăl, precum nici pe Mine nu M-au cunoscut că sunt de la Tatăl şi al lui Tatăl. Eu fără Tatăl nu sunt nici în cer şi nici pe pământ, iar cel ce este din Mine nu este fără Mine nici pe pământ şi nici în cer, şi lumea nu-i cunoaşte pe cei ce sunt ai lui Tatăl din Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 27-08-2000

***

O, aud minţi fără de pricepere, inimi răzvrătite împotriva venirii Mele cuvânt pe pământ, împotriva cărţii venirii Mele, carte pe care o scriu Eu cu voi, **căci venirea Mea este cuvântul, iar numele Meu acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu.** Dar n-am făcut Eu lumea cu cuvântul? N-am scris Eu Scripturile Mele cu cuvântul? Şi dacă Eu sunt Cuvântul, să tac? Să nu mai vorbesc? Să nu mai vin? Aud pe oameni fără de credinţă şi fără de pricepere răzvrătindu-se împotriva cărţii Mele din zilele acestea. Ei zic: „*Ce ne trebuie nouă altă Scriptură în afară de cea pe care o avem? Nu mai trebuie adăugată alta*“. Iată, aşa zic cei răzvrătiţi împotriva venirii Mele la voi, aşa zic cei ce zic că stau peste ale Mele. Dar Eu am zis că cei puşi de Mine peste ale Mele sunt cei sfinţi, nu sunt cei păcătoşi. Eu nu Mă bizui pe cei păcătoşi pentru cele ce sunt ale Mele, şi de aceea am zis pentru cei ce vor cu Mine: fiţi credincioşi, le-am zis, fiţi ochi şi urechi pentru cele din cer, care vin acum peste voi ca să vă înţelepţească auzul şi văzul, căci cei mari de pe pământ vă ţin departe de venirea Mea, dar voi veniţi, veniţi aproape, căci iată-Mă ca să-l învăţ pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani.

Le spun şi celor ce sunt împotriva cărţii Mele de azi, cu care pregătesc omul pentru venirea Mea, şi le spun aşa: dacă vă este de ajuns Scriptura care este, de ce nu împliniţi ce scrie

în ea? De ce nu vă uitați ce scrie în ea? În ea scrie despre venirea Mea, despre cuvântul Meu cel de azi, cu care vin în grădina aceasta. Am spus atunci prin Evanghelie: ***«Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați, iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi, și cele viitoare vesti-vă-va vouă. El Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă».*** Iată, voi, cei necredincioși cuvântului cărții pe care o aduc Eu în vremea aceasta, nu aveți cuvânt de dezvinovățire pentru necredința voastră, că vă stă înainte cuvântul Scripturilor Mele de atunci. Amin. Răzvrătirea este arma împotriva adevărului cel curat, ca să-l umbrească, dar el iese la lumină și se așează față în față cu omul cel fără de minte. Amin.

Eu pe voi, copii ai cărții Mele de azi, v-am așezat adevăr al Meu pe pământ și v-am lucrat mereu cu cuvântul și v-am făcut ostași cu armă în mână, cu cuvântul Meu, care biruiește pentru Mine. Iată, scuturăm și măturăm și spălăm și netezim și însorim calea cuvântului Meu peste pământ, căci cei mari care s-au așezat peste ale Mele nu sunt sfinți, și țin pe oameni departe de venirea Mea, departe de iubirea Mea, că Eu pentru aceasta vin cuvânt peste pământ, pentru iubirea Mea cea pentru om. O, de ar înțelege omul că pentru asta vin și tot vin! Nu vin să-i răzvrătesc pe cei ce-i supără venirea Mea, ci vin să-i pregătesc pe cei ce Mă așteaptă să vin să-i izbăvesc și să le dau cer nou și pământ nou, după cum am făcut făgăduința cea prin prooroci. Vin să le slujesc celor ce-Mi slujesc acum, și vin să aduc mâncare pentru sufletul omului, căci sufletul lui este de la Mine.

Am privit de deasupra, fiilor lucrători. Am strâns pe cei din sătuțul acesta pe lângă voi și le-am aruncat mană din cer, ca să se aplece și să mănânce din cer, și M-am uitat la voi cum le deschideați gurița ca să le dați și ca să prindă gust pentru cele ce sunt cu voi din cer. Am pus în voi mila Mea de om și v-am umplut de iubire și de cuvânt, iar Eu am stat în voi și am lucrat ca să înviorăm pe om pentru iubirea cea din cer, căci cele de pe pământ îl despart de Mine pe om, și omul se duce de la Mine. Mi-e tare milă de om, fiilor scumpi. **Vin inimi de departe până la izvor și beau din apa cea vie, iar cei ce sunt aproape de izvor stau într-ale lor și nu se curăță prin izvorul acesta care curge la voi din cer.** Eu iubesc acest sătuț, că e sătuțul cuvântului Meu, și voiesc pe toți să-i deștept și să-i fac să asculte de la Mine, și să scutur și să mătur și să spăl și să netezesc pe cele rele din ei și să le dau din viața Mea și să-i îndemn pentru cele veșnice. Voi tot așa să voiți, fiilor din grădina Mea, căci cuvântul cu care vin Eu la voi mătură și scutură și spală și netezește, că Eu vreau să spăl pământul cu cuvântul acesta și să-l înnoiesc prin cuvânt, prin focul cuvântului Duhului Sfânt, dacă voiește și omul, iar dacă omul nu voiește așa, voi curăți pământul ca pe Sodoma și Gomora, și apoi îl dau celor ce Mă iubesc și Mă voiesc să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

Să vă așezați înaintea Mea, copii străjeri de la ieslea Mea. Vin la voi cuvânt să ne pregătim de călătorie. Mă duc cu voi să vă vestesc ai Mei și să Mă vestesc pe Mine venind la voi pentru tot omul de pe pământ care dă să asculte glasul venirii Mele după două mii de ani. Voiesc să audă și să știe tot omul că Eu sunt cu veacul cel nou peste voi și curăț cu el pământul și îl fac nou, căci cuvântul este nou, și se așterne pe pământ ca să-l facă nou. Amin. **Taina veacului cel nou n-a priceput-o nimeni până acum, fiindcă Eu Însumi trebuia să vin s-o deslușesc. Ca mugurul care se desface, așa Mă desfac Eu cu ea peste pământ, și din mugur fac floare, și din floare fac fruct și îl pun pe masa Mea, iar masa Mea este pământul român. Cu el am început Eu pământul cel de la început, și tot cu el încep pământul cel nou, pământul veacului ce va să fie,** că pe el am pus Eu la însămânțat veacul cel nou, rodul cel nou, omul cel nou.

Oamenii de pe pământ au schimbat cartea venirii Mele ca să n-o priceapă omul, ca să nu Mă mai aștepte omul. Eu însă scot la iveală taina veacului cel nou, cerul cel nou și pământul cel nou pe care Eu le-am făgăduit omului, numai să creadă omul în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, căci **Eu, Domnul, Mă fac râu de cuvânt din cer pentru viața omului.** Mi-e tare dor de om și dau să-l fac să ardă după Mine și să Mă aștepte, că sunt cu veacul cel nou pe brațe și aștept omul să-Mi deschidă și să vin.

Mă deșert în voi, copii de la ieslea Mea, iar voi dați-Mă oamenilor, căci cale spre oameni vă fac Eu. Eu sunt Cel ce pot, și vă fac Eu. **Voiesc să-i fac pe oameni să știe de venirea Mea mai înainte cu un ceas, și apoi să vin și pentru ei când vin la voi, și să-i pregătesc ca și pe voi mai înainte cu un ceas, și apoi să vin desăvârșit. Un ceas mai e, și vin; un ceas, fiilor.** Lucrez cu voi peste pământ ceasul care mai este, și cât aș vrea să ia omul dar de credință când îi dau, așa cum ați luat voi când v-am dat!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-2000

***

Mare minune este să-Mi dea omul casa lui și viața lui. Casa omului e trupul lui, iar viața omului e lucrarea lui. Când omul se dă Mie, Eu vin și Mă așez în el și îl fac casă a Mea și stau în ea cu ale Mele și le înmulțesc ca un gospodar iscusit și le împart la săraci și dau să-i vindec de lipsuri ca să aibă cine mărturisi despre Mine și despre sfinții Mei care se fac casă Mie pe pământ. **Lipsurile omului sărac nu sunt pâinea și haina și banul. Acelea sunt lipsurile omului leneș, care nu vrea să lucreze nici pentru hrana lui, nici pentru haina lui. Omul sărac este omul lipsit de Dumnezeu și de cele de la Dumnezeu. Omul îmbogățit de Mine cu cele ale Mele este cel ce face adevărata milostenie când le împarte pe ele în jurul său. Cel ce miluiește este miluit, căci știe să miluiască.** Adevărata pâine cu care omul poate să miluiască pe om este pâinea cea din cer, pâinea cea pentru sfinți, hrana cea tare a sufletului.

Mă fac hrană pentru viața omului și Mă deșert în vasele Mele și Mă dau. În dar Mă dau, căci izvorul nu-i cere nimic celui ce bea din el. **Dacă este sau nu cine să bea din el, izvorul curge fără să se oprească. Așa voiesc Eu să curgă cuvântul Meu peste pământ, și să bea din el omul, căci omul este flămând și însetat și gol și sărac de toate cele.** El își strânge mereu pe cele ce se strică, pe cele ce-l sărăcesc de viață. Pe toate și le mai face omul, dar viață nu-și face. Eu, ca un milostiv ceresc ce sunt, îl chem pe om ca să-i dau viață, că el nu-și poate face viață. Ale Mele dintru ale Mele voiesc să-i dau și să i le înmulțesc și să-l fac milostiv ca și pe Mine, că de aceea îi dau; **îi dau ca să dea, căci izvorul curge și nu se oprește și se varsă peste tot în calea lui. Eu sunt izvorul, și Mă vărs în sfinții Mei, și ei se varsă în sfinți din loc în loc și Îmi adună Mie rod de sfinți, căci sfinții au viață, iar viața este rodul care rămâne pe veci.**

O, mare minune este să-Mi dea omul casa lui și viața lui, și ca **să fac Eu din el râu de apă vie precum Eu sunt**. Nu cunoaște omul fericirea aceasta, că dacă ar înțelege omul această fericire, s-ar face râu din râul vieții și ar adăpa și ar hrăni și ar împodobi pe cei săraci. Cel ce miluiește, acela este cel miluit, dar dacă omul nu miluiește pe om cu această milă, de aceea nu are omul. Cine dă, lui își dă, căci izvorul nu seacă, și aceasta este taina izvorului care curge. **Eu sunt izvor de viață și M-am dat cu ea, și dacă M-am dat, am viață și izvor de viață și Mă dau mereu, că așa este izvorul.** Mă vărs peste pământ cu cuvântul vieții, cu taina vieții, și chem săracii să vină să ia viață și să aibă, și din belșug să aibă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2001

***

O, mititeii Mei, lucrul Meu cu voi e greu de tot. Timpul omului presează peste venirea Mea ca să Mi-o înăbușe, dar Eu vă am pe voi și Îmi croiesc cu putere drumul și vin și adun pe cei ce vin la izvor, și Eu iau din izvor și împart. Să deschidă omul Scriptura și să vadă ce scrie în ea despre acest izvor care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul ca să adape pământul. Să citească omul cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, că în el spune așa: ***«Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului, Mirele nunții».*** Ferice de omul căruia Eu îi sunt Mire, că acela așa Mă așteaptă, căci bucuria nunții e mare bucurie, iar dragostea dintre Mire și mireasă e cea mai mare bucurie de suflet. Dacă M-ar avea omul de Mire, M-ar și aștepta să vin și să aduc bucuria nunții veșnice, și cu ea, desfătarea bunătăților cele de veci. Dar nu știe omul cine sunt Eu, căci Lumina Mea este băgată sub obroc, fiindcă este scris în cartea Mea cea de acum două mii de ani: ***«Soarele și luna se vor întuneca și nu-și vor mai da lumina, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui».*** **Cei ce s-au pus soare și lună peste oameni, aceia nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt lumina, nu ei**. O, nu știe omul cine este Dumnezeu, căci lumina este băgată sub obroc, este băgată sub haină, iar haina Mea s-a făcut minciună din pricina celui mincinos care îmbracă haina Mea, lumina care nu ține lumină. Umblă omul prin acest întuneric și nu mai vede drumul bietul om. Eu cum să nu fi venit acum când omul nu mai dă decât de lumina care nu ține lumină?

Dacă așa a fost scris în Scripturile Mele, Eu așa am făcut. Am venit, că am găsit scris să vin, și așa am găsit scris: ***«Vor ieși hristoși mincinoși și vor da să amăgească, de va fi cu putință, chiar și pe cei aleși, care Mă așteaptă să vin. Și îndată după strâmtorarea acelor zile soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă, și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini».*** (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Amin. Eu așa am rostit prin Scripturi acum două mii de ani, și am adăugat zicând***: «Învățați de la smochin. Când mlădița lui se face fragedă și odrăslește, cunoașteți că vara este aproape. Așa și voi, când veți vedea acestea, să știți că este aproape, la uși. Privegheați, fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului».*** Amin.

Citesc Eu Scripturile împreună cu omul, că este ceasul în care omul nu mai gândește, nu mai citește, nu mai aude venirea Mea și Evanghelia Mea, și când omul minciunii, îmbrăcat în haina Mea, zice: „Nu știe nimeni când va fi venirea Domnului; nu știu nici îngerii, nu știe nici Fiul, darămite omul!“, iar când omul aude așa, nu mai gândește la venirea Mea. Numai că Eu am spus atunci: ***«În ceasul în care nu gândiți, vine Domnul»,*** și am spus despre lucrarea Mea de azi, și așa am spus: ***«Când mlădița smochinului se face fragedă și odrăslește, vara este aproape, la uși. Învățați de la smochin pilda»***. Amin.

Cine este smochinul? Eu sunt, iar smochinul de pe pământ e fără roade. Eu sunt Smochinul Cel fraged, că a venit vremea frăgezelii Lui și El a odrăslit, și vara este aproape. **Am așezat preoție nouă, am făcut totul nou. Muguri noi am făcut**, căci smochinul de pe pământ este uscat și nu găsesc în el hrană pentru Mine. Nu mai vede omul calea, că nu mai sunt preoți de-ai Mei ca să-i arate omului venirea Mea și veghea pentru ea. Preotul i-a luat omului gândirea la venirea Mea, că el nu caută venirea Mea; el caută bani, bietul de el, și caută să nu aibă omul

gândire la veghea cea pentru venirea Mea. Dacă omul ar avea minte, ar gândi la Mine, dar nu mai are omul minte pentru Mine.

Am făcut totul nou. Muguri noi am făcut, căci smochinul de pe pământ e uscat, și din el nu ies decât uscături. Când Petru punea mâinile peste cei botezați, aceia luau Duh Sfânt, iar Simon, care fusese vrăjitor, a adus bani ca să i se dea și lui puterea punerii mâinilor. Iar Petru i-a zis așa***: «Banii tăi să fie cu tine spre pierzare, că ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Tu nu ai moștenire la chemarea aceasta, că nu este dreaptă inima ta pentru Dumnezeu. Roagă-te și te pocăiește de răutatea ta, doară ți se va ierta cugetul inimii tale».***

Iată de ce am spus Eu că biserica omului este prăvălie pe care scrie „Dumnezeu“, de unde Se cumpără Dumnezeu și darurile Lui așa cum crede omul, așa cum este învățat omul să caute la darul lui Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) De două mii de ani această minciună cu față de biserică a Mea vinde pe bani trepte și ranguri de preoți la cei care vor să cumpere. Așa sunt cei ce-și zic preoți ai lui Hristos, așa se fac ei preoți, iar Eu zic pentru ei: banii lor să fie cu ei spre pierzare, că au socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Aceștia n-au moștenire la chemarea Mea. Amin.

Cei ce s-au făcut soare și lună peste neamurile de pe pământ, nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt Lumina, nu ei, iar ei au băgat lumina sub obroc, sub haina lor care seamănă cu haina Mea, și își zic că pot să vândă lumină, dar lumina lor nu ține de lumină, căci viața este lumina oamenilor. Oamenii însă n-au viață, că nimeni nu le-o dă, nimeni nu-i învață ce este viața, viața fără de moarte, viața fără de păcat. Nu este nimeni pe pământ să-l învețe pe om să se întoarcă în rai, să se întoarcă la viața cea fără de moarte. Numai Eu sunt fără de moarte și numai Eu pot să-l învăț pe om, căci învățător este cel care face el mai întâi cele ce învață pe om să facă. De aceea am făcut totul nou, căci smochinul de pe pământ e uscat, și soarele și luna s-au făcut ca un sac de păr și ca sângele, **și cad stelele de pe cer, cad creștinii din cer, cad din Dumnezeu**, că n-are cine-i lumina pe ei ca să nu cadă. **Ca un sac de păr s-au făcut preoții, și slujitorii lor s-au murdărit de sânge și sunt plini de silnicie,** și Eu nu-i aud pe ei, după cum este scris în Scripturile proorocilor despre aceștia: ***«Când ridicați mâinile voastre spre Mine, Eu Îmi întorc ochii aiurea, și când înmulțiți rugăciunile voastre, nu voiesc să le ascult, căci mâinile voastre sunt mânjite de sânge, iar prăznuirile voastre au ajuns pentru Mine povară».***

Dar Eu ies ca un Păstor milos în calea oilor fără păstor, și le chem la izvor și așa le zic lor: haideți la înviere! Veniți de luați lumină! Amin. Haideți către cei ce i-am pus împărțitori de la Mine vouă! Le-am dat acestora lumina Mea ca să v-o dea. Ei n-au luat de la om nici darul, nici lumina. La aceștia le-am dat Eu, le-am dat ca să dea fără să ia plată pe Dumnezeu. Veniți de luați lumina Mea de la ei, că am făcut totul nou, fiindcă smochinul de pe pământ este uscat și nu poate rodi decât uscături și zgârieturi și răni, căci uscăturile zgârie. Cei ce s-au făcut apostoli sunt din lume, și s-au făcut cu bani, și pentru bani jupoaie oile cele bicisnice și sug grăsimea și laptele lor. Dar Eu îi voi hrăni pe aceștia cu pelin, fiindcă Eu așa am profețit pentru ei prin prooroci și am zis: ***«Îi voi hrăni cu pelin, căci de la ei s-a întins necredința peste tot».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 25-02-2001

***

Nașterea îl face pe om să fie, dar iată, azi nu mai sunt adevărate locașuri în care să vină omul să se nască și să fie apoi, și să aibă doici apoi, care să-l îngrijească și să-l hrănească, și

omul să crească și să stea la crescut. Pruncii cei născuți din oameni sunt dezmierdați, sunt dădăciți în fel și chip, și sunt hrăniți și sunt îmbăiați și sunt înfășați și sunt ocrotiți și sunt iubiți, și ei cresc. Dar cei ce vor să se nască din cer și să fie, aceștia nu mai găsesc case de naștere și îngrijire pentru creștere. Eu am venit după om acum două mii de ani ca să-l iau în Mine, și să-l nasc apoi cu naștere nouă și să-l am iar al Meu, și am lucrat sub cerul liber, și M-am făcut doică pentru cei ce s-au lăsat spre naștere. Dar Ierusalimul cel de atunci n-a cunoscut cele spre cercetarea lui, spre pacea lui, n-a cunoscut vremea nașterii lui cea de sus **așa cum biserica cea de azi nu cunoaște și nu crede și nu pricepe minunea cuvântului Meu care curge ca râul peste pământ din grădina aceasta în care Eu Mă sălășluiesc cu cuvântul spre nașterea din el a omului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim din 08-04-2001

***

Deschid zăgazurile cerului ca să curgă râul vieții peste Ierusalimul Meu cel nou, și el să bea. Amin. Să bea cerul și pământul, să bea și să aibă viață din râul cuvântului Meu; să bea și să nu piară poporul Meu. Amin.

O, Ierusalime, să bei din apa aceasta, să bei mereu, că Eu îți dau mereu. Mereu îți dau, că dacă nu ți-aș da mereu, tu te-ai usca așa cum se usucă floarea și iarba în vreme de secetă. Mereu îți dau, ca să nu se găsească dușman biruitor pentru tine, că dușmanul când vede că Eu te adăp mereu și că tu crești și că tu ești, el nu poate peste tine, el nu se scoală să-ți facă rău. Când un dușman voiește să supună o cetate, el caută să-i oprească apa, și apoi cetatea se supune vrăjmașului ei. Dar cu tine nu e tot așa, o, cetate a Domnului, căci izvorul tău este de sus, nu este de jos, și cine bea de sus, acela este de sus. Amin.

O, pace ție, cetate a Domnului, pace ție de la Domnul Dumnezeul tău! Eu sunt mare peste tine și te adăp cu cerul ca să fii tu cer pe pământ, și Eu să Mă sălășluiesc întru tine și să Mă dau ție, și să Mă dau săracilor care caută spre Mine mângâierea și pacea lor și viața lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 29-04-2001

***

Înalță-te, poporul Meu, cu împărăția Mea, de pe pământ și până în cer, căci îngerii și sfinții asta așteaptă, fiule mic. Ei îi așteaptă pe cei mai mici care împart de la Mine împărăția peste toți moștenitorii ei. Cei mici au mult de trudit, au mult de lucrat pentru calea Mea spre om. Cei mici sunt cei ce ostenesc mult pentru cei din cer. Cei mici sunt averea cerului pe pământ, și cu ei Își întinde Mirele ceresc masa de nuntă ca să cineze pe pământ cu sfinții. Amin.

Acest râu de cuvânt este în mâna Mea și Eu îl lucrez, și Eu îl dau. Cine vrea să aibă din el, să vină să-l ia de aici, că Eu aici Mă vărs peste pământ cu cuvântul. Aici este gura Mea, și mult am lucrat și mult am pregătit Eu ce am aici. Cuvântul Meu e mare lucrare, și el trebuie să stea în mâna Mea, nu în mâna omului, și vai celui ce dă să facă el cuvântul Meu fără ca Eu să așez! Iată, am așezat, și sunt cuvânt peste pământ. **Cine vrea să aibă cuvântul Meu curat, să vină să-l ia, să vină să bea. Acesta este râul vieții care curge din tronul lui Dumnezeu peste pământ. Amin.** Iar tu, popor așezat de Mine în taina și în lucrul cuvântului Meu, să fii voia Mea și să nu fii ostenit cu această fericire. Curând, curând, împărăția Mea din mijlocul tău va fi iubită mult și tot mai mult, că Eu ți-am spus să fii frumos, poporul Meu, și ți-am spus să fii, ca să rămâi tu nădejdea cea pentru tot omul care-și va pierde în curând toată agoniseala lui și

va căuta la tine ca să te aibă și să te asculte pentru Mine și să te pună peste el din partea Mea, poporul Meu. Dar tu să stai întru înțelepciunea Mea, căci omul îngâmfat și cel nepocăit nu va găsi intrarea, și va bâjbâi în gol, fiindcă Eu sunt Dumnezeul tău, Dumnezeul Cel adevărat, și Mă dau numai celui ce învață, și apoi să fie, căci fără învățătură de la Mine și fără fapta ei nimeni nu va putea să-și facă intrarea în împărăția Mea care vine pe pământ. Amin.

Înalță-te, poporul Meu, ca să Mă vadă lumea pe înălțimea ta, că Eu îți spun aceasta. Amin. Ridică-te în numele Meu deasupra tuturor înălțimilor pământești, ca să Mă vadă omul pe Mine peste tine, că Eu îți spun aceasta. Amin. Tu ești poporul care ascultă pe Domnul. Nu este nimeni pe pământ care să-ți poată lua slava aceasta, slava celor ce ascultă pe Dumnezeu. Amin. Cei ce nu M-au ascultat au pierdut slava pe care o ai tu, iar tu M-ai ascultat și M-ai mângâiat și L-ai făcut pe Dumnezeu tată, căci tată este cel ce are fii. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 24-05-2001

***

O, e tot un suspin din cer și până pe pământ! Coborârea Mea s-a îngreuiat de tot, iar sfinții se uită la Mine și suspină cu jale și așteaptă să pot, căci sunt Atotputernicul.

– O, Doamne și Mielule bun, dă-mi înainte cuvânt ca să-Ți pregătesc calea, căci harul pocăinței este cea mai mare putere care vine de la cer peste om, ca să poată omul să Te aibă pe Tine nedespărțit de el, Împărate Doamne. Amin.

– Binecuvântată să fie iubirea ta pentru calea Mea spre oameni, că tu ai fost îngerul pregătitor peste oameni, ca să Mă primească ei apoi după arătarea Mea de la Iordan. Mergi cuvânt înaintea Mea în grădină, că tu suspini din zori să-Mi faci intrarea și să lucrăm, și să întărim străjerii cei puși în grădină și să le dăm viață multă ca să ne dea ei mâna pentru cea de a doua venire a Mea de lângă Tatăl. Amin.

– O, Doamne înviat dintre morți! Când Ți-am deschis calea prima oară spre oameni ca să știe ei de unde vii și cine ești Tu, erai atunci Dumnezeul Cel născut din Fecioară, și mergeam odată, precum ne-am și născut. Eu înaintea Ta, iar Tu după mine. Tu erai mai mic, dar erai Cel mai mare al împărăției Tatălui nostru, iar eu îi pregăteam pe oameni să Te primească de la Tatăl, că aceasta era atunci vremea. Iar acum ești Dumnezeul Cel înviat dintre morți, căci după ce eu Te-am vestit atunci spre pocăința oamenilor și spre arătarea Ta de la Tatăl venit prin naștere din Fecioară, Te-au dat apoi ca pe un om morții, Te-au trimis între cei morți oamenii. Dar Tu Te-ai ridicat, după cum ai spus mai dinainte, și Tatăl Te-a mărturisit oamenilor prin învierea Ta, Doamne, și Te-ai dovedit Împăratul pământului, căci ai biruit moartea, fiindcă erai una cu Tatăl Atotputernicul.

…Îți fac, Doamne, cale spre oameni. Îi învăț umilința și pocăința, căci cine nu gustă cu inima umilința care-l face frumos și viu pe om, nu poate lua omul în el darul cel de viață dătător al pocăinței. Pocăința este doctoria care-i dă omului viață veșnică, nedespărțire de Tine, Doamne. Cel nepocăit stă despărțit de Tine și nu Te primește cu pâine și cu sare ca să-i fii Împărat și să stai cu el la masa lui. O, de ar fi viața omului o masă la care Tu să stai mereu cu omul, acela ar fi omul cel înțelept pe care Tu îl aștepți să fie. Dacă omul e om și atât, și mai e și în lume, ce să facem noi, cei din cer, cu așa om, Doamne? Omul ar trebui să fie pește ca să poată să fie viu pe veci. Peștele moare dacă iese din apă. Iar eu voiesc să-i spun poporului Tău să nu iasă din apă, căci creștinul este ca peștele, și nu în zadar a rămas de la Tine peste creștin semnul peștelui, semnul creștinului, Doamne. Și dacă Tu ieși când și când din apă cu poporul Tău, ei să tragă aer mult în ei mai întâi, și să stea în el, nu să stea în aerul lumii când

Tu chemi lumea pe malul râului vieții ca să-i dai înviere, că lumea e ca ea, nu e ca Tine, iar poporul Tău are viață și aer de la Tine. Și dacă Tu nu Te-ai fi arătat lumii cu ei, de unde ar fi știut lumea că ea nu are viață? Tu ai viața în Tine, iar viața este lumina oamenilor. Râul vieții se face cuvânt și umple pământul, iar eu pornesc înaintea Ta ca să-Ți fac cale, Doamne.

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai grădinii, voi, cei de aici, de unde izvorăște Domnul peste pământ cuvânt. Deschideți bine Domnului, că vine cu masă, vine cu sărbătoare. Amin. Luați pâine și sare și faceți-L să Se așeze și să Se bucure cu masă din cer între voi și peste pământ. Faceți-vă cărări drepte, ca să meargă El pe ele și să ajungă până la marginile cerurilor, precum este scris despre Duhul Domnului, Care va umple pământul, din Ierusalim.

Intră, Doamne! Amin, amin, amin.

– Intrăm cu putere și cu hrană tare, că e zi de masă cerească pentru tine, botezătorul Meu cel de la Iordan. **Intrăm în grădină, intrăm în carte, căci râul vieții își are izvorul din Mine aici, fiindcă Eu așa am binevoit la început și la sfârșit. Cuvântul este râul vieții, și cu el l-am zidit pe om. Întâi am izvorât din Mine cuvânt, și apoi am lucrat omul, și apoi am trecut prin el cu râul vieții, și a rămas în el viața.** Am suflat cu gura Mea peste om, și din gura Mea a ieșit râul vieții și s-a făcut cuvânt și a rămas în om, și omul a cuvântat apoi, și s-a făcut râu.

O, poporul Meu, intră, fiule, sub tainele Mele, intră bine, și stai bine sub ele ca să Mă ajuți și să te am de ajutor, poporul Meu, căci tainele sunt greu de pătruns, și tu trebuie să le pătrunzi. Amin. Și cum să le pătrunzi? Să le pătrunzi cu Mine și nu singur, poporul Meu. Și iată ce-ți spun**: îți spun taina râului vieții. El izvorăște din Mine și curge prin om, poporul Meu, și apoi își dă omul unul altuia din el, și trăiește omul și se bucură omul și petrece omul, ca să aibă inimă bună de la care vine putere, poporul Meu, căci *«omul nu trăiește numai cu pâine, ci trăiește cu cuvântul cel din Mine»*,** precum este scris în Scripturi.

O, nu poate omul să bea singur din râul vieții. Singur nu-și face nimeni chef. Până și omul lumesc se duce la alt om lumesc sau se duce la crâșmă atunci când îi este dor de chef și de băut, că acolo are cu cine să se îndemne, are cu cine să se îmbete și să-și uite de necaz și de viața cea trecătoare, căci viața cea trecătoare e viață apăsătoare. Așa e și cu cel ce are dor să bea din râul vieții. Singur, în zadar bea. Singur, nu are cum să se bucure și să-și facă inimă bună de la care vine putere, și caută tovarăș ca să bea, caută prieteni ca să facă cu ei chef și să se îmbete și să uite de necaz, și să-și aducă aminte de viața cea veșnică și de bucuria cea de la ea. Dar celui ce nu-i place băutura, e greu de un așa om. Pentru cel din lume e greu pământul peste el dacă nu-i place băutura și cheful ca să uite de apăsare. Pentru cel din biserică e greu cerul peste el dacă nu-i place băutura și cheful, dacă nu bea din râul vieții așa cum trebuie să se bea din el.

Râul vieții trece din Mine în om, și din om în om, și așa se bea din el. Eu, Cel ce îl izvorăsc, nu-l pot întoarce ca să beau din el decât dacă el trece din Mine în om, și din om în om până la Mine, căci scris este: ***«Pahar este în mâna Domnului, plin de vin curat, plăcut mirositor, și îl închină de la unul la altul».*** Amin.

Îmi fac cale spre tine. Din suspinul sfinților Eu prind biruință pentru tine și pentru ei **și te hrănesc din râul vieții, dar învață bine taina râului vieții, poporul Meu.** Te-am învățat să fii pretențios pentru hrana de pe masa ta, și să nu mănânci amestecat, că omul din lume care caută după Mine s-a făcut coș de gunoi, în care adună toate câte el aude la oameni despre Mine**.**

Dar pe tine te-am răpit, și nu știu cum să te mai păzesc și să te mai ocrotesc și să te mai învăț să nu bei decât din mâna Mea, că de aceea M-am dat să-ți fiu Păstor acum, la sfârșit.

E necaz mare pe pământ. Mi s-a furat și casa și haina și salba și slava și numele și poarta și ușa și glasul și cartea. Și-a luat omul slavă, și pe Mine M-a băgat la întuneric. Dar tu nu lua de pe nicăieri, că e vremea proorocilor vopsiți pe deasupra, care nu se spală de ei înșiși, și își spală numai trupul cu săpun mirositor ca să atragă pe om. **Dar pe tine te-am răpit din calea prăpădului și te-am învățat să închizi ușa și să te ascunzi până trece prăpădul,** omul cel cu fața vopsită care-și zice omul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2001

***

„*Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă!*“, așa vă spun de lângă Mine cei ce v-au uns pe voi din cer, Vasile, Grigorie și Ioan, arhierei după rânduiala Mea pe pământ și în cer. Pace peste voi cu ei în zi de serbare! Amin.

Și, iarăși, pace vouă de la Tatăl, prin Mine, Fiul Său Cel iubit, întru Care El a binevoit, căci **curge peste voi râul și apa vieții, duhul și cuvântul, limpede cum e cleștarul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, după cum am arătat Eu lui Ioan cel mult iubit ca să mărturisească cele ce vor fi.** Și iată-le cum sunt! Râul și apa vieții sunt pe pământ, și face roade pomul vieții și vă hrănește cu ele, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor. Amin, amin, amin.

Râul și apa vieții, duhul și cuvântul, harul și darul care curg peste voi din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, iar voi sunteți norul cel tainic care Mă acoperă pe Mine în mijlocul vostru; pe Mine, tainicul vostru Păstor, că lumea nimic n-ar înțelege dacă M-ar vedea cu voi, iar voi n-ați avea putere să Mă țineți și să Mă purtați peste pământ cu carul Meu de biruință, cu cuvântul Meu care umblă de la margini la margini peste pământ atât cât nu știți voi. **Eu sunt stâlpul de foc care vă conduce cu o fără de hotar iubire, copii sărbătoriți azi de cetele cele din cer, căci voi purtați harul și darul ungerii de sus, după cum a fost cuvântul Meu și începutul lucrării venirii Mele în anul 1955 când cei trei arhierei ai Mei au venit cu Mine pe pământ și au pecetluit cu mâna lor lângă mâna Mea începutul lucrării cuvântului care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.** V-a purtat în pântecele ei încă de la începutul ei această lucrare de cuvânt, pe când voi încă nu erați născuți pe pământ, iar **tronul Meu a fost potirul în care Eu am stat și M-am dat trup și cuvânt prin mâna arhiereilor Mei cei trei trâmbiței Mele Verginica în anul 1955**, și apoi M-am apucat de lucru, și apoi am izvorât râul și apa vieții, duhul și cuvântul prin gura ei, și prin care Eu intrasem în ea de pe tron, din potirul cel din mâna arhiereilor Mei cu care coborâsem pe pământ ca să-Mi încep venirea Mea de lângă Tatăl, venirea Mea după om, căci se sfârșise vremea, și Eu trebuia să vin.

… – Toată iubirea voastră o pun la inima Mea de Păstor și o dau celor mici, celor unși de Mine și de voi în grădina tainelor Mele din zilele acestea. Vă cuprind la piept în grădină și vi-i dau pe cei mici să le ocrotiți drumul lor cu Mine pe pământ și **drumul cuvântului Meu peste toate neamurile pământului, căci el este râul și apa vieții, duhul și cuvântul, harul și darul care curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului spre tămăduirea neamurilor**. Amin.

O, fii unși în grădină și mărturisiți de cei din cer arhierei! Dacă nu veneam la voi cu tronul Meu, nu puteam să-Mi vărs cuvântul peste pământ, iar tronul Meu este potirul din care

voi mâncați cu cerul la aceeași masă. Stau pe tron trup și cuvânt și vă hrănesc din pomul vieții, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor. **Râul și apa vieții curge din tron peste pământ**, curge din grădină, curge lin și fără spaimă acum, căci scris este: ***«Nici un blestem nu va mai fi, și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în mijlocul cetății, iar slujitorii Lui Îi vor sluji Lui și vor vedea fața Lui, și numele Lui va fi pe frunțile lor»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2002

***

Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Amin, amin, amin. Așa vă spune vouă Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit și a înviat ca să fie El viața și lumina oamenilor. Mă dau vouă înțelepciune de sus ca să aveți de sus. Luați de sus, din cer. La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă și la sfârșit cuvânt, căci Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el**. Vă dau înviere duhurilor și trupurilor voastre, numai să voiți să luați. Vine ziua învierii morților, dar Eu vă spun că a și venit și că cei din morminte aud acest glas al Meu, și curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face și voi lucra învierea celor din morminte, și apoi înnoirea făpturii și întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou și veșnic între pământ și cer, căci cerul cel nou și pământul cel nou se vor îmbrățișa atunci pentru sărbătoarea veșniciei și a iubirii de veci.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Morții aud glasul Meu", - și pe jumpshare; authorstream; my.edocr; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*)

Eu sunt râul vieții, și din gura Mea el curge și adapă pe cei ce aud ca să mai bea. O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? **Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, și apoi sfârșesc să-l mai strig.** (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților", - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2002

***

O, poporul Meu, o, fiilor, faceți-L pe Dumnezeu peste pământ, că aceasta este ceea ce nu se va lua de la voi. O, fiilor, faceți lumea să-L vadă pe Dumnezeu și să se deprindă să-L iubească pe El. Dar faceți-L pe Domnul peste voi și între voi din zori și până în zori, ca să aveți ce împărți peste pământ în zilele Mele cu voi, copii ai Ierusalimului nou. O, Eu v-am pus nume cum nu mai este în cer sau pe pământ, fiilor, și vi l-am dat să-l aveți și să-l purtați pe pământ și să înnoiți pământul sub acest nume, iar Eu să stau între voi și să le fac pe toate noi prin voi. Am luat din cer toate darurile cele pentru vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și le-am pus peste voi ca să fiți din cer, iar Eu să stau în mijlocul vostru și să fac totul nou, că scris este în cartea cea pentru sfârșit de timp, și așa este scris: ***«Am văzut cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, venind din cer, și pe Cel ce ședea pe tron; și El zicea: noi le fac pe toate»***. Amin.

O, poporul Meu, toate darurile cele pentru ziua venirii Mele cu sfinții, toate le-am pus peste tine ca să te fac cale a Mea de la cer la pământ și să vin și să Mă odihnesc cu Tatăl și cu sfinții în lucrarea Mea cu tine pe pământ. Ți-am spus din vreme că vor veni noroade până la acest munte de har ca să ia din legile Domnului, că scris este: ***«Vor curge popoare spre Domnul ca să învețe căile Lui, căci din Sion va ieși legea, și Cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim»***. Amin.

O, poporul Meu, ţi-am pus nume mare, fiule. Nu mai este pe pământ nume ca al tău, că e din cer numele tău, şi ceea ce a fost iarăşi este, şi este din cer. **Te-am numit Sionul Meu, muntele din care se revarsă peste pământ legile vieţii, căile vieţii, poporul Meu. Te-am numit Ierusalim nou, că am luat din cer şi am adus peste tine venirea Mea, calea Mea de la cer la pământ. Izvorul cuvântului Meu curge din Mine peste pământ de aici, din locul în care te-am aşezat Eu pe tine, din grădina în care M-am aşezat Eu cu voi**, copii care-Mi staţi la gura izvorului Meu ca să-l luaţi şi să-l daţi celor însetaţi, că nu e om pe pământ care să mai aibă apă, fiilor, şi e ars omul de sete şi nu mai găseşte pe nicăieri să bea. Dar Eu am pus în vas şi am strâns ca să fie, şi apoi Mi-am făcut loc peste pământ cu voi şi am scos din vas şi am stropit pământul, şi el a odrăslit din loc în loc, şi Eu Mi-am făcut popor nou şi ies cu el în calea omului şi îl îmbiu pe om la izvor ca să bea şi să ştie că este Dumnezeu pe pământ ca şi în cer. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului. Sărbătoarea naşterii sfintei Virginia din 09-06-2002

***

– Mai întâi grăim cu tine, trâmbiţă a Domnului. Tu ai deschis calea Ierusalimului ceresc ca să coboare pe pământ, căci tu ai fost catapeteasma prin care Domnul a pătruns de S-a făcut cuvânt peste pământ acum, la sfârşit de timp. Mama regină, Fecioara care a adus pe Domnul trup pe pământ acum două mii de ani, te are pe tine ca pe bucuria Fiului ei, ca pe cea care a născut în dureri fără de margini pe poporul cel de la sfârşit, din care El Şi-a găsit mlădiţe care să înfrunzească şi să hrănească cu ele noroadele de pe pământ. Tu eşti în ei, aşa cum rădăcina trage sevă de le dă mlădiţelor ca să aibă ele viaţă. Tu ai rămas în ei, căci ei au rămas întru tine pentru Domnul nostru şi al lor. Amin.

Iar lor aşa le spunem: vom fi peste voi cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, coborât din cer cu Domnul şi de la Domnul, Cel ce şade pe tron aici, în mijlocul vostru cuvânt, rostind peste toate înnoirea. Şi vom fi noi şi cu voi cerul cel nou şi pământul cel nou, şi marea nu va mai fi, că voi sunteţi poporul Domnului, ***cortul lui Dumnezeu între oameni****, şi El sălăşluieşte cu voi, şi voi sunteţi poporul Lui, căci Însuşi El este cu voi. Şi aceste cuvinte sunt credincioase şi se fac, căci Făcătorul lor Se numeşte Alfa şi Omega, şi El zice, şi El le face, şi El dă în dar din izvorul apei vieţii la toţi cei ce însetează şi vor înseta după El. Iar biruitorii vor moşteni acestea, şi El le va fi lor Dumnezeu, şi ei Îi vor fi Lui fii. Amin.*

Lucraţi cu dragoste şi cu dor despre care nu s-a mai auzit pe pământ şi în cer, că sunteţi cei din urmă, şi cheia e la voi, şi voi sunteţi cheia, că Domnul aşa a grăit.

O, noi mereu am plâns şi mereu L-am întrebat: ***«Doamne, până când?».*** *Iar acum El ne spune:*

– **O, până acum**, căci acum Eu vin, şi voi sunteţi în venirea Mea, precum este scris, căci cerul s-a deschis şi dorul Meu s-a aprins pentru cei mici care-Mi primesc venirea Mea cu voi, Ierusalim din cer şi de pe pământ pentru veacul cel nou, care va să fie. Amin.

O, Verginico, nu Mă mai întreabă sfinţii: ***«Până când, Doamne?»,*** că Eu îi am întru venirea Mea cuvânt pe pământ, şi acum înţeleg ei desăvârşit taina Mea, pe care au aşteptat-o sfinţii Mei şapte mii de ani, Verginico.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinţilor din 30-06-2002

***

Am zis să vestiți sărbătoarea și am zis că voi aduna la izvor din cele patru laturi pe om, să stau cu el în cuvânt și să-i arăt ce am Eu pe acest pământ român; să-i arăt omului izvorul Meu care curge din tronul Tatălui, și cu care **Eu Mă fac izvor până la om, căci Eu sunt izvorul, Eu sunt acest cuvânt,** și minunată este această venire a Mea, căci pe acest râu de cuvânt cobor Eu în mijlocul neamului român de mai bine de patruzeci de ani ca să-Mi pregătesc un popor mireasă și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu slava cuvântului Meu mai mult și mai minunat ca acum două mii de ani când am venit Dumnezeu întrupat din mijlocul poporului Israel cel de atunci. **Acum vin pe pământ râu de cuvânt și Îmi fac din mijlocul neamului român noul Israel, noul popor creștin, popor după chipul și asemănarea Mea,** și pe care Eu îl învăț mereu, mereu căile vieții, ca să umble el pe pământ așa cum am umblat Eu. Amin.

O, poporul Meu mireasă, poporul Meu luat din români! Cobor în zori de zi cuvânt și te iau și Mă așez cu tine înaintea celor ce au venit la izvor ca să bea. Tu să-l înveți pe cel ce a venit să bea, așa cum și tu ai învățat de la Mine. O, și cum să-l înveți pe cel ce vine la izvor să bea? Îl învăț Eu cu cuvântul, iar **tu să stai semnul Meu, semnul Fiului lui Dumnezeu**. Tu să stai înaintea mulțimii care se adună în grădinile Mele cu tine, că tu ești copil frumos, pentru chipul Meu cel din inima ta, și care se vede pe chipul tău, poporul Meu mireasă. **Eu sunt Mirele tău, și tu ești mireasa Mea cea micuță, cea de la venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl,** ca să am la cine să vin pe pământ când vin să Mă fac cuvânt pentru om.

Fiecare mire își pregătește ziua nunții, și nași, și nuntași, și petrecere de nuntă. Dar Eu, Domnul, cum să nu-Mi pregătesc ziua nunții? Cum să nu-Mi pregătesc și să nu-Mi gătesc mireasa, și pe nași, și pe nuntași, și pe slugi? Cum să nu-Mi pregătesc și să nu-Mi gătesc sala nunții și masa nunții și pâinea și vinul și ziua nunții, Mire din cer și mireasă de pe pământ, în duh de nuntă cerească, în duh de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou?

Vin cu sfinții din cer, cu Ierusalimul cel din cer. Vin de lângă Tatăl, cu sfinții și cu îngerii, și sunt de-a dreapta Tatălui, iar Tatăl Se bucură de lângă Mine de mângâierea Mea. Mă mângâi că pot să stau de vorbă cu omul, că Mi-e dor de om, de șapte mii de ani Mi-e dor, și Tatăl Savaot Îmi spune așa:

– Mângâie-Te, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit, și spune-i omului de calea Ta de la cer la pământ și de cei la care Ți-ai făcut ieslea Ta de coborâre acum, la sfârșit de timp, Fiule scump. Spune-i omului că Tu ești calea, și că ea este așa cum ești Tu. Spune-i omului, Fiule Cuvântule, spune-i că Tu ești cuvântul Meu și că nu faci voia Ta, ci pe a Mea o faci, și spune-i că nu vorbești de la Tine Însuți. Iar Eu îi spun lui așa:

Omule scump, **Fiul Meu este cuvântul Meu, și din gura Lui curge de la Mine râul vieții,** cuvântul care se așează în ieslea sa aici, în acest sătuț, și e frumoasă povestea Fiului Meu și a poporului Lui cel de la sfârșit de timp. Și iată rodul muncii Fiului Meu: popor de fii frumoși și scumpi, întru care Eu și Fiul Meu binevoim acum, la sfârșit de timp, omule scump. O, pentru tine, omule, i-am pus pe ei să fie popor de jertfă pentru pregătirea și gătirea nunții Fiului Meu. Ascultă glasul Fiului Meu, cel din mijlocul poporului Lui, popor luat din mijlocul neamului român. Amin, amin, amin.

– O, Tată, iată-Mă ca să împlinesc voia Ta. Plâng cu lacrimi pe pământ și Mă bucur în zile de nuntă în grădinile gătite de ei Nouă și omului care vine la izvor, Tată. O, greu Ne este și Ție, și Mie, și lor ca să spunem omului de taina aceasta minunată a coborârii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp. Sunt prea mulți hristoși mincinoși pe pământ, pe jos și pe sus, sunt

prea mulți ca să mai poată omul să Ne cunoască pe Noi, Tată, când Eu vin acum pe pământ cuvânt din Tine și **Mă aștern în calea omului, Eu și poporul Meu cel micuț, semnul Meu cel de dinaintea venirii Mele**. Dar acum sunt cu zile de nuntă în grădina întâlnirii Noastre cu omul cel venit la izvor și Mă fac cuvânt și Mă dau, Tată, și le spun celor ce s-au adunat lângă poporul Meu, le spun să Mă ia și să-Mi guste adevărul cuvântului Meu cu care Eu Mă desfac înaintea omului, ca un sul care se desface și se face cale a Mea spre om, și cale a omului spre Mine, Tată al Meu și al poporului Meu și al celor ce iau și vor lua și ei chipul Meu, viața Mea, crucea Mea, Tată.

Te-am chemat la izvor, omule scump. Sunt Domnul, Cel ce am murit și am înviat pentru om. Te-am chemat la râul vieții ca să te speli în el, ca să te așezi în el, poporul Meu român. O, cât aș vrea să fii tu poporul Meu, de la o margine a ta și până la cealaltă margine a ta, căci **vatra ta este pământul din care am luat Eu lut cu mâna de l-am făcut din el pe omul cel zidit de mâna Mea.** O, cum să fac? O, cum să te ajut să poți crede că Eu, Domnul, te am în planul zilelor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, munte înalt, muntele pe care Eu l-am ridicat deasupra vârfurilor munților de pe pământ ca să curgă din el legile vieții, taina cea de dinaintea venirii Mele, taină pecetluită de Scripturi și despecetluită de Mine, Fiul Tatălui Savaot.

V-am chemat la izvor să vedeți dragostea dintre Mire și mireasă. V-am chemat să cântați doina venirii Mele, voi, cei ce aveți haruri între fiii oamenilor. **Luați din râul vieții și prindeți duh de nuntă și cântați nunții Fiului de Împărat**, și să se întindă duhul nunții Mele de la margini la margini, căci împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. Luați pe voi haina nunții și stați sub ea ca să fiți nuntași și ca să-Mi cântați doina nunții, și apoi să vă vestiți bucuria cu care Eu, Domnul și Mirele nunții, vă bucur pe voi cu bucuria cuvântului Meu cel plin de dor după om. O, cât aș vrea să fiți și să rămâneți în haina nunții, în duhul nunții Fiului de Împărat, căci Împăratul este Tatăl Meu, Tatăl Savaot. Amin. V-aș învăța taina dorului, taina izvorului, taina cântecului, taina vieții v-aș învăța, dar iubiți haina nunții, căci **Îmi desfac larg sala nunții ca să intre la nuntă cei chemați și să se bucure de dragostea dintre Mire și mireasă și să rămână pe veci nuntași ai nunții Mele,** și să se ducă vestea și povestea peste mări și peste țări de dragostea cu care Mă deșert în grădinile Mele unde Eu îi chem pe fiii oamenilor să vină și să bea din izvorul vieții și să se facă fii ai lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea Mea. Amin.

Îmi desfac mâinile și le întind și îi cuprind pe cei ce s-au adunat la izvor și le spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Așa cum vă dau Eu, nu precum vă dă lumea. Vă dau izvorul Meu. În el este taina vieții veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Luați și beți și creșteți. Faceți-vă mici, și creșteți apoi, că nimeni nu poate crește decât cel ce este mic. Cei crescuți nu pot crește. Numai cei mici cresc, și numai în ei Îmi aflu Eu plăcerea, precum și ei și-o află întru Mine și cresc întru Mine, și Eu în ei cresc. Amin.

Rămâneți în duhul nunții cerești, voi, cei ce ați venit la izvor. Eu v-am dat. **M-am făcut izvor de cuvânt și v-am dat să beți din râul vieții, din vinul nunții Mele.** Deschideți-Mi ca să intru și ca să fiu în voi cu taina veacului ce va să fie. Priviți și înțelegeți. Dați-vă, și Mă voi da vouă. Dați-Mi, și vă voi da, și unii altora să ne dăm, în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște și nu-L aude, oricât ar striga El pe uliți ca să se audă glasul Său. **Priviți-Mi mireasa, că ies cu ea semn peste pământ, ca apoi să vin văzut, căci vin curând, curând.**

Vă împart flori de nuntă și vă împart din izvor, și nu uitați: Eu vin curând, curând, și fericiți vor fi cei ce stau în haina nunții, în duhul nunții, mărturisind și cântându-i iubirii dintre

Mire și mireasă, mângâind Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh de pe pământ și până în cer, în taina cerului nou și a pământului nou cu Mine pe pământ.

Amin, amin zic vouă: **Eu vin curând, curând, și semnul Meu merge înaintea Mea și Îmi pregătește calea ca să vin.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 22-07-2002

***

Voi, cei chemați! Voi, cei ce ați venit și veniți la izvorul apei vieții! Dați-Mi să beau! Sunt Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot. Eu vă dau în schimb apa vieții, și cine ia din ea, și cine bea din ea cu folos, acela nu mai însetează în veci, că Mă are pe Mine apoi în el, iar Eu sunt tot ce poate omul avea cu adevărat**. Aceasta vreau să-i spun omului: Eu sunt tot ce poate omul avea cu adevărat.** Amin, amin, amin.

Voi, cei ce ați venit să-L slăviți pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, dați-Mi să beau! Aur și argint Eu nu am să vă dau, dar vă dau ce am. Vă dau din Duhul Meu. Luați din El și vă luminați și vă faceți frumoși și voi pentru venirea Mea, căci copilul cel frumos este cel ce așteaptă pe Domnul în toată vremea sa pe pământ. N-am aur și argint ca să vă dau de plată pentru că ați venit să-Mi dați să beau, că Eu sunt sărăcuț pe pământ, iar cei ce Mă poartă între pământ și cer sunt micuți de tot între oameni și Îmi poartă pe umeri povara venirii Mele după om, și n-au puteri omenești și n-au bogății, că Eu așa i-am învățat, dar îi am de jertfă ziua și noaptea ca să-Mi pregătească venirea. Dați Domnului din inimile voastre. Dați slavă puterilor cerești care stau acum în zeci de mii și în mii de mii deasupra grădinii întâlnirii. Dați, și Domnul vă dă îndoit și întreit dacă veți lua. **Vă dau cuvântul vieții, râul vieții pe care l-am promis Eu acum două mii de ani că-l voi da celui ce crede în Mine cu credință sfântă**. Amin.

Binecuvântată să fie nunta Mea cu tine pe pământ, poporul Meu mireasă!

Pace vouă, celor ce v-ați adunat la masa nunții Mele! Pace vouă, celor ce trâmbițați și doiniți și glăsuiți pentru slava zilelor Mele din vremea aceasta! **Eu sunt cuvânt peste pământ și vreau să-l învăț pe tot omul să tragă la apa vieții și să bea din ea și să vină la râul vieții și să se spele în el, și să se sfințească apoi, și să fie omul apoi.**

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 24-08-2002

***

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste grădina cuvântului și cobor spre om ca să-i spun că **acest cuvânt este râul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul**, așa cum este scris în Scriptura cea pentru sfârșit de timp. Eu după ce am făcut cu cuvântul cerul și pământul l-am făcut pe om și vorbeam cu el, și el vorbea cu Mine. Glasul Meu și pasul Meu se auzeau de urechea omului cel zidit de mâna Mea. Așa Îl cunoștea omul pe Dumnezeu la început și apoi.

Îmi scriu cartea venirii Mele și Mă așez cu ea în fața omului, și Mă așez cu ea peste vremi ca să cer fiecăruia socoteală după cum este și după cum a fost fapta sa. **Așa am grăit Eu cu Moise pe muntele Sinai, și Moise a scris cuvântul Meu cel de peste el, și tot mereu l-a scris. Așa am grăit Eu cu proorocii, și ei scriau cuvântul Meu. Acum, după două mii de**

ani de la petrecerea Mea cu omul pe pământ timp de treizeci și trei de ani Dumnezeu venit de la Tatăl între oameni, acum vin din nou din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine și om, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu. Dacă omul dă să-Mi spună că grăiește cu Mine, iar el Îmi spune pe ale lui sau pe ale Mele, nu poate să se ascundă de păcatul nevorbirii dintre Mine și el. Mai întâi am vorbit Eu cu omul, și apoi omul cu Mine. Mai întâi omul n-a mai grăit cu Mine, și apoi n-am mai vorbit Eu cu el.

O, poporul Meu mireasă, dă-i omului cuvântul Meu cel de peste tine când Eu grăiesc cu el din grădina cuvântului Meu. Dă-i omului strigarea Mea după el. Dă-i, fiule, omului, dă-i ce ţi-am dat şi ţie când te-am luat din lume şi te-am făcut poporul Meu cel de la venirea Mea.

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuţ de pământ ieslea cuvântului Meu. **Acest sătuţ este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el şi Mă nasc cuvânt în iesle şi Mă fac de hrană la toţi cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, şi omul cu Mine.** Să nu credeţi că dacă-Mi faceţi rugăciuni pentru voi şi pentru neamul vostru, veţi face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine şi om. Mai întâi am grăit Eu cu omul, şi apoi omul cu Mine. Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăieşte Domnului şi când Domnul nu grăieşte şi El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine şi să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el şi Dumnezeu. **Fericiţi veţi fi voi, cei chemaţi la nunta Mielului, dacă nu veţi uita glasul Lui care v-a chemat şi vă cheamă la nuntă,** dacă nu vă veţi ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt şi Eu văd, şi aceasta înseamnă ascundere, şi e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt şi îi ies omului în cale şi îl chem spre începutul lui.

Vino, omule, să bei din râul vieţii! Vino şi îţi spală faţa şi trupul şi duhul! Vino, că Eu vin şi îţi ţin calea ca să te fac din nou şi să te dau Tatălui şi să-I arăt Lui munca Mea, truda Mea cea de şapte mii de ani căutând după om.

Voi, cei care aţi venit la izvor! Voi, cei care aţi intrat la masa Mea de nuntă în grădina întâlnirii! Să se ţină după voi legile sfinte ale grădinilor Mele de pe pământ. Eu vă învăţ, căci sunt Învăţătorul. Eu vă învăţ, nu vă mustru dacă nu ascultaţi, căci fiecare îşi va lua plata sa. Fi-va să vin văzut curând, curând, şi vreau să-l găsesc pe om după voia Mea când voi veni, căci atunci va fi Scriptura aceea care spune: ***«Cine este sfânt, să se sfinţească încă, şi cine este spurcat, să se spurce şi mai mult, şi fiecare va fi judecat de cele în care va fi găsit, că Eu n-am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc am venit».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua, din 25-08-2002

***

Curând, curând vor curge mulţimi după mulţimi aici, la râul cuvântului vieţii, la Iordanul vieţii, şi vor bea din apa lui, căci va seca apa de pe pământ, va seca cu totul, ca să se vadă minunea cuvântului Meu din mijlocul tău, Ierusalime român, popor botezat mereu din cer cu apa râului vieţii, cu cuvântul care îi face pe fiii care iubesc taina cea de fii ai lui Dumnezeu pe pământ, şi din mijlocul cărora Eu cuvintez şi adeveresc împărăţia cerurilor arătând-o la tot omul care voieşte să audă şi să vadă şi să creadă **taina împărăţiei cerurilor pe pământ, Dumnezeu cu omul** cuvânt, căci Eu am spus despre duhul şi adevărul pe care îl vor primi adevăraţii închinători ai lui Dumnezeu. Amin.

O, fii ai oamenilor, în zadar vă uitaţi spre locul în care Eu am fost răstignit de poporul cel de atunci. În zadar vă duceţi acolo ca să vă lăudaţi că aţi fost; în zadar, o, fii ai oamenilor, căci iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Îşi are El sălaş şi împărăţie acum, la sfârşit de timp. Aplecaţi-vă şi botezaţi-vă în apa râului vieţii, căci învăţătura Mea este aşteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, şi văzând nu văd, şi pricepând nu înţeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele şi Eu să îi primesc pe ei. O, fii ai oamenilor, vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăţiei cerurilor, **Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român.**

În duh de Bobotează rostesc de deasupra, Eu, Fiul Tatălui Savaot, Cel născut din Fecioară şi Cel botezat în Iordan de Ioan, şi zic prin fiii cuvântului Meu din vremea aceasta: Se binecuvintează şi se sfinţeşte apa cea de Bobotează a fântânilor grădinilor Mele de nou Ierusalim, cu puterea, cu venirea şi cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, cu toate puterile cereşti, cu toată slava cea văzută şi nevăzută a Treimii Dumnezeieşti, şi **se împarte spre iertarea păcatelor celor ce se pocăiesc pentru împărăţia cerurilor care vine, şi iat-o cum a venit, căci vine vremea, şi a şi venit, să aşez la loc împărăţia lui Israel, împărăţia cerurilor,** facerea din nou a lumii, omul cel după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, om nou, născut din cuvântul acesta care curge ca râul din gura Mea peste poporul Meu şi peste pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2003

***

– O clipă, Eu, Tatăl, voiesc să grăiesc de lângă Tine şi de lângă sfinţii Tăi care grăiesc azi poporului Tău de la venirea Ta, Fiule, Care vii venind.

Eu, Tatăl Savaot, Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor, L-am mărturisit pe Fiul Meu la Iordan, şi apoi L-am dat oamenilor, şi El era împărăţia cerurilor, căci toţi şi toate trăiesc în El. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, o clipă grăiesc, şi le spun la toţi cei care se acoperă cu Scriptura Fiului Meu care zice prin ea că nu ştie nimeni ziua venirii Fiului Meu, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Eu, Tatăl, grăiesc şi le spun aşa la aceştia: dacă nu ştie nimeni, nici îngerii, nici Fiul Tatălui, voi de unde ştiţi să nu aşteptaţi venirea Fiului Meu şi să nu auziţi că vine? V-a spus El că nu vine? V-a spus El? Ba nu v-a spus. El v-a spus să privegheaţi, că nu ştiţi când El va veni. V-a spus să privegheaţi pentru venirea Lui. Şi acum vă întreb: dacă voi rostiţi această Scriptură, că nu ştie nici Fiul când vine, aţi ascultat voi de El dacă v-a spus să privegheaţi pentru venirea Lui? Răspundeţi! Şi veţi răspunde când nu vă veţi aştepta, precum este scris despre cei ce nu veghează pentru venirea Fiului Meu, Care, iată-L cum vine pentru cei ce priveghează pentru venirea Mirelui! **Iată-L! Acesta este, şi Se numeşte Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris în cartea lui Ioan cel iubit despre numele Fiului Meu la sfârşit de timp**, (*Apoc: 19/13, n.r.*) şi Căruia cei ce-L primesc cuvânt peste ei Îi zic Lui: „Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului“. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, rostesc după două mii de ani de la mărturisirea Mea pentru Fiul Meu la Iordan, rostesc din mijlocul poporului Meu de azi, din români, şi zic: aceasta este venirea Fiului Omului, venirea Mirelui la mireasă şi, precum se arată fulgerul care taie cu lumina lui văzduhul de la răsărit şi până la apus într-o clipeală de ochi, iată venirea Lui cu putere şi cu slavă multă făcându-Se râu de cuvânt peste pământ, cuvântul vieţii

veşnice, râul vieţii din care beau cei însetaţi după El. Aceasta este venirea Fiului Meu, Fiul Omului, Cuvântul Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Care aşează la loc împărăţia lui Israel, împărăţia lui Dumnezeu, omul cel nou, cer nou şi pământ nou, facere din nou, naşterea din nou a lumii, care s-a făcut prin cuvânt la început precum şi la sfârşit. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit şi am mărturisit pentru cei ce vor să audă, şi de la Tatăl să ştie, iar Fiul Meu este în Mine, şi Eu în El când grăiesc şi când El grăieşte. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2003

***

Vai, și de șapte ori câte șapte vai, ba chiar de șaptezeci de ori câte șapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om și nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morților, căci am zis: *«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu și să învieze».* Amin. **Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, aceluia nu i se pune că a crezut sau crede în proorocii Scripturilor**, și nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai și, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului din 18-05-2003

***

Vine Domnul pe pământ cuvânt. Amin, amin, amin. Aşezaţi-vă înaintea Mea şi primiţi-Mă şi aşezaţi-Mi cuvântul în carte, fiilor care strājuiţi în calea venirii Mele cuvânt pe pământ. Am strigat cu glas de chemare la viaţă pe tot omul care vrea să treacă de la moarte la viaţă, iar voi aţi împărţit chemarea Mea şi s-au adunat mulţi la izvor.

Sunt deasupra grădinii întâlnirii cu toate cetele de sfinţi şi de îngeri. Toţi sfinţii sunt neam împărătesc, căci Eu, Domnul, sunt Împăratul Cel ceresc, Fiul Tatălui Savaot. Amin. Vin Păstor tainic pe pământul român şi **Mă deşert în mijlocul lui cu râul vieţii, ca să bea din el toate neamurile pământului** şi să înveţe omul calea, adevărul şi viaţa, şi să-i pun cărarea vieţii sub picioare, că sunt plin de milă pentru om.

În duh de sărbătoare de Rusalii vă cuprind pe voi, cei ce aţi venit cu adevărat la izvor ca să beţi din el spre pocăinţă şi spre iertarea păcatelor, că nu toţi cei ce vin se întorc vindecaţi. Pace vouă, celor ce aţi venit cu adevărat la izvorul Meu de cuvânt! **Fericiţi vor fi toţi cei ce vor şti să bea de la Mine, căci cei ce vor şti să bea sunt cei ce vor învia în duh de pocăinţă spre iertarea păcatelor**, fiindcă Eu, Domnul, acum două mii de ani am venit pe pământ şi am împlinit toate Scripturile cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci şi în psalmi, ca să propovăduiesc pocăinţa spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Amin.

Pace vouă, celor ce ştiţi să beţi şi să luaţi din Duhul Meu, căci cine nu ia din Duhul Meu Cel Sfânt, nu înviază, nu trece de la moarte la viaţă. O, deschideţi-vă urechile şi ochii şi primiţi în voi slava cuvântului Meu ca să vă învăţ cu el pocăinţa spre iertarea păcatelor. Nu se poate omul pocăi până nu se uită la el ca să-şi vadă păcatele, şi nu i se iartă omului păcatele până nu se lasă de ele prin pocăinţă, şi apoi prin sfinţenia vieţii.

Te-am chemat la izvorul vieţii, omule care cauţi viaţa. Ea nu se găseşte decât la Dumnezeu, şi iată-Mă cum îţi ies în cale ca să te deprind să Mă cunoşti şi să asculţi de glasul Meu care te cheamă de la moarte la viaţă, căci slava celor pământeşti se va stinge curând sub strălucirea slavei Mele, că vin cu sfinţii din cer pe pământ şi Mă fac cuvânt de Duh Sfânt şi Mă fac fântână a vieţii ca să bea din ea cei însetaţi, şi apoi să Mă vadă. Amin.

Iată cartea vieţii, omule chemat la viaţă! Învaţă cartea vieţii, omule, că am venit să te învăţ carte, să te învăţ umilinţa, şi carte apoi, ca să fii învăţat şi să nu fii gol pe pământ. Au ieşit morţii din morminte şi stau cu zecile de mii în cete-cete înaintea acestui cuvânt, iar tu, omule cu trup pe pământ, nu-i vezi. O, cum să-i vezi dacă tu nu ai învăţat carte din cer, înţelepciune de viaţă fără de moarte, care vede în om? Hai, scoală-te din sângele tău şi te spală în râul cuvântului Meu ca să ţi se deschidă ochii şi mintea şi să vezi slava Mea şi să vezi venirea Mea, că **sunt înaintea ta cu vremea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului cu putere şi cu slavă multă, venind pe nori, însoţit de sfinţi şi de îngeri şi grăind pe pământ cuvântul învierii morţilor.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 14-06-2003

***

O, copii care-Mi sunteți porți pentru ca să intru cuvânt în carte! **Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin.** Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl și să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învățătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înțeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, și îl aud și azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, și nu M-au crezut decât câțiva, începând cu Zaharia și Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sămânță de Duh Sfânt și să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. **Și M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puțin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt, Și M-a cunoscut Fecioara mama Mea, și M-au cunoscut apoi frații Mei, cei ce erau fiii lui Iosif, iar când eram prunc micuț, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, și magii cei trei, și Simeon cel bătrân de zile, și Ana proorocița.** Și apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, și de la ei, M-au cunoscut iarăși câțiva pe care-i trimiteam prin cetăți ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii și ca să pot sta cu ei în mijlocul mulțimilor adesea, și ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani și jumătate, chemarea omului spre împărăția cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al șaselea după ce l-am zidit pe om, și apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor și ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot așa am fost și atunci, și moartea și iadul au fost biruite de Mine, și M-am sculat dintre morți și am împlinit lucrarea mântuirii lumii, și apoi M-am așezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. **O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, și iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după șapte mii de ani de la facerea omului,** căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăția Mea cu omul, așa cum aș fi voit și la început să stau cu omul în rai și să-i fiu Dumnezeu, **dar el s-a semețit că este împărat peste toată făptura.** Toți îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci Eu Mă odihneam în el cu toate cetele de îngeri, și cel mai frumos dintre îngeri îi slujea și mai mult, iar când omul s-a înălțat prin semeție, Lucifer i-a slujit omului și semeției lui, și apoi a căzut cu numărul oastei lui îngerești. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail

arhanghelul să dea poruncă îngerilor și să spună: ***«Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!».*** I-am spus așa să spună, ca să nu mai cadă și celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeției omului. Și atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, așa cum fiecare om are îngerul lui, căci Eu după chipul și asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin, așa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toți știau și spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleși cu credința și îi făceam ucenici și ucenițe, pentru credința lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai și de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre cele zece cete îngerești.

… – Tu, Învățătorule Care ai cuvintele vieții; Tu, Cel ce ne-ai făgăduit că noi vom judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel și toate neamurile pământului, împreună cu cel mare între noi, Pavel apostolul; Tu, Cel ce ne-ai ales, prin semne și minuni, din neamul lui Israel, ca să ne faci izbăvitori pentru acest neam, îl chemăm pe Israel cel după trup înaintea scaunului Tău de judecată, lângă care de o parte și de alta suntem noi, cei din neamul lui Israel cel după trup, ucenicii Tăi cu care ai umblat pe pământ pe vremea propovăduirii Tale de trei ani și jumătate, și apoi prin trimiterea Ta peste tot, ca să chemăm neamurile la pocăință spre iertarea păcatelor lor, așa cum Tu ne-ai hărăzit să lucrăm și să împlinim iertarea păcatelor celor ce se vor boteza în numele Tău cel din Tatăl și din Duhul Sfânt.

Judecata noastră peste Israel cel după trup este aceasta că Tu ai venit acum două mii de ani de la Tatăl, iar el, poporul Tău ales, s-a îngâmfat pentru el însuși și Te-a pus pe cruce ca pe un om făcător de rele, ca să-și scape de cădere slava lor și statul lor pe scaunul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Judecata noastră peste Israel este aceasta că Te-a vândut spre răstignire pe bani, iar ei sunt sub blestemul banului, de atunci și până azi, și se semețesc peste neamurile pământului că ei sunt poporul Tău cel ales prin părinții noștri, Avraam, Isaac și Iacov, și apoi prin puterea Ta cu care Te-ai arătat în Moise, care l-a scos pe Israel din robia lui din Egipt, ca să-l întoarcă în Canaan, țara făgăduită lor prin Avraam.

Stăm în cele ce nu se văd, deasupra grădinii **Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim***, pe care Tu l-ai descoperit în locul lui cel ales de Tine dintru început.* ***Stăm de o parte și de alta pe tronuri, alături de tronul Tău. Tron și tronuri, ținute în văzduh pe aripi de heruvimi și de serafimi și de îngeri în zeci de mii de mii****, care-Ți slujesc Ție și sfinților Tăi și proorocilor Tăi, și le spunem celor din neamul lui Israel cel după trup, și din care și pe noi ne-ai ales ucenici ai Tăi după ce am lăsat totul și pe noi înșine pentru numele Tău și pentru Evanghelia venirii Tale, și le spunem așa: aceasta este cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu Tatăl Savaot, așa precum a spus El că va veni iarăși să judece viii și morții, și a Cărui împărăție nu a avut și nu are și nu va avea sfârșit, căci El este Alfa și Omega, Cel de la început și Cel de la sfârșit, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Care S-a născut din mamă Fecioară în veacul al șaselea de la facerea lumii și a omului cel zidit de El, Fiul Tatălui Savaot, Cel răstignit ca un om de poporul iudeu acum două mii de ani, după ce a fost vândut de Iuda, cel dintre noi cei doisprezece ucenici ai Lui, lui Caiafa și lui Anna și lui Pilat, ca să fie răstignit, precum a fost scris în prooroci, în psalmi și în legea lui Moise că va să se împlinească cu El.*

Suntem israeliți, și de lângă Tatăl și de lângă Fiul Său grăim vouă, celor din seminția lui Israel cel după trup; vouă, poporului ales prin Avraam, Isaac și Iacov, și izbăvit din robie

prin Moise. Suntem martorii învierii Lui cea de acum două mii de ani și ai Evangheliei împărăției cerurilor care a fost proorocită să vină pe pământ. Și iată, suntem în cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu pe pământ, pregătindu-Și țara nunții cu cuvântul facerii din nou a lumii, țara română, pământul cel ales de la facerea lumii pentru cea de a doua venire a Sa, căci poporul Israel L-a răstignit pe El, și atunci El Și-a zidit popor pe poporul român, prin propovăduirea Evangheliei Lui pe acest pământ prin cel întâi chemat de El între noi, apostolul Andrei, ucenic al botezătorului Ioan, și care a pus peste acest pământ al începutului pământului la ieșirea lui din ape în vremea facerii lumii pecetea lui Iisus Hristos, Mesia, Cel proorocit de prooroci, pecete neștearsă, pe care s-a zidit poporul român, și din care acum, în cel de al optulea veac de la facerea lumii, El Și-a ales ucenici mărturisitori venirii Lui cuvânt pe pământ, și prin care, ca un Făcător a toate, face cerul cel nou și pământul cel nou și veacul ce va să fie, precum scrie în prooroci că va face El când va veni pentru învierea morților și pentru nașterea din nou a lumii, martori fiind și noi, ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, ca să vedem și să ne bucurăm de făgăduința făcută nouă și împlinită acum.

Sculați-vă spre pocăință și spre iertarea păcatelor, voi, cei din neamul nostru, Israel cel după trup, căci Mesia, Cel ce a venit acum două mii de ani, și Care a murit pe cruce și a înviat și S-a înălțat lângă Tatăl ca să-i tragă pe toți la Tatăl, după cum El a făgăduit atunci, iată-L întru a doua Sa venire. Și iată țara strălucirii, Noul Ierusalim, în care-Și are El sălaș și popor și pământ nou, pământul cel întâi ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, pământul român, vârful pământului, pe care El Și-a așezat lucrarea venirii Sale și cuvântul Său, legea vieții, spre care vor curge toate neamurile pământului, din cele patru vânturi, ca să ia viața și legile ei și ca să umble pe căile vieții apoi. Deschideți cărțile proorocilor și ale psalmilor și cărțile lui Moise și învățați să citiți bine în ele, și veți găsi țara strălucirii despre care a grăit Daniel proorocul prin Duhul Domnului. Citiți cu înțelepciunea umilinței și aplecați-vă apoi să veniți să beți din albia râului vieții și să vă spălați în el fața și viața și inima și mintea și iubirea și să vi le faceți noi, că Domnul a spus prin Isaia proorocul: ***«Eu fac un lucru nou, și muguri pentru el, și pe toate noi le fac».*** *Amin. Citiți în prooroci și înțelegeți cum rostește de deslușit Duhul Sfânt când spune:* ***«Vedeți, voi, îngâmfaților, și mirați-vă și pieriți, căci Eu lucrez în vremea voastră o lucrare pe care dacă va spune-o cineva nu o veți crede».*** *Dar noi, apostolii lui Iisus Hristos, cei de acum două mii de ani, vă spunem dintre cei vii ai vieții veșnice: credeți această venire a Domnului, ca să nu pieriți, căci noi, martori din poporul Israel cel după trup, rostim acum numele fiecărei seminții a lui Iacov, și pe cei mântuiți ai ei care vor crede. Amin.*

– O, Învățătorule Doamne, Tu ești Fiul Omului, Care vii cu norii, și vii cu sfinții și cu ucenicii Tăi și ne arăți împlinirea Scripturilor venirii Tale cea de la sfârșit de timp. Dar Tu ești începutul și sfârșitul, și ești sfârșitul și începutul, și ești învierea morților, începând de acum două mii de ani, și ești Învățătorul lumii, Doamne, și lumea nu Te cunoaște.

Eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Petru, mi-ai pus mărturisirea prin care eu Te-am numit Hristos, Fiul lui Dumnezeu, temelie bisericii; și pe ea, adică pe Fiul Cel mărturisit de mine Fiul Tatălui, Cel viu în veci, ai zidit biserica Ta, și nu e biserica Ta biserica lumii, iar lumea nu Te cunoaște prin învățătorii și cărturarii ei. Eu însă m-am lepădat de mine însumi și Te-am luat pe Tine în mine, și așa Te-am cunoscut, și apoi Te-am iubit, și nu știam cum să Te iubesc, cum trebuiai iubit, iar Tu m-ai învățat, și apoi am avut în mine Duhul Tău. Amin.

– Iar eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Pavel, m-ai făcut din prigonitor al Tău, fără să știu că Te prigonesc, m-ai făcut apostol peste neamurile pământului și peste învățații lumii, mărturisind eu cum m-ai luat Tu de slujitor și cum m-ai făcut Tu să Te înțeleg cu venirea

Ta, din prooroci, din psalmi și din legea lui Moise, fiindcă știam cu mare râvnă toate cele scrise despre Tine, iar în ziua când Te-ai făcut mie cunoscut mi-a orbit vederea ochilor, și le spun acum la toți cei care voiesc să Te vadă că eu am orbit numai la lumina care Te îmbrăca pe Tine ca și cu o haină, și am căzut la pământ, și apoi Te-am întrebat: ***«Ce să fac, Doamne?»*** *când Tu mi-ai spus că ești Hristos, pe Care eu Îl prigoneam. O, ce dulce vii în adierea vuietului de vânt cuvânt pe pământ la cei mai mici ai Tăi, întorcându-mă cu mintea la ziua când ai grăit peste mine pe drumul Damascului ca să mă faci ucenic al Tău și să torni în mine mai mult ca în toți, că îmi cunoșteai puterea înțelepciunii cea din lege și din fire, și m-ai îmbrăcat în Duhul Sfânt și m-ai mărturisit bisericii Tale prin proorocul Anania din Damasc, ca să mă primească de la Tine trimis biserica Ta. Venirea Ta e dulce. E cuvânt venirea Ta, iar Duhul Tău și cuvântul Tău Te acoperă în taina sa, și dulce este glasul Tău peste cei ce cred venirii Tale, și dulce ești cu venirea Ta după om, și vai de cei ce doresc ziua Ta, că ei nu știu că Tu ești lumină topitoare. Dar eu le spun la aceștia că eu când am privit haina slavei Tale din care mi-ai vorbit, mi-a orbit vederea la vederea Ta, Fiule al Tatălui Savaot, Hristos, Mântuitorul lumii credincioase. Amin.*

– Te slăvim noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani. Te mângâiem din mijlocul sfinților și al proorocilor, că am fost toți prooroci, și plini de Duhul Tău Cel Sfânt, și Te iubim întru venirea Ta la poporul Tău din mijlocul neamului român, și ne sculăm pentru Israel cel după trup, să-Ți mărturisim venirea Ta a doua oară pentru nașterea din nou a lumii și a lui Israel, și îl chemăm la izvor, la Betleemul Tău de azi, în care Te naști cuvânt peste pământ. Și ne sculăm pentru Israelul Tău cel din români, poporul cuvântului Tău de la venirea Ta acum, la sfârșit și la început de timp, pentru ca să-i tragi la Tatăl pe toți cei care cred, Doamne, așa cum Tu ai făgăduit. Dă-i ajutor poporului Tău de azi din români, că e mic și fără ajutor de pe pământ. Dă-i din cer ajutor, și ne fă trimitere de lângă Tine, să lucrăm pentru așezarea peste pământ a venirii Tale și pentru ei, cei atât de lipsiți de puteri și atât de firavi înaintea venirii Tale râu de cuvânt peste pământ, râul vieții, spre care îl chemi pe Israel, neamul nostru cel după trup, ca să se boteze spre pocăință și spre iertarea păcatelor, și pe toate neamurile pământului le chemi, începând de la Ierusalim. Tu ești Domnul puterilor, și dă-ne trimitere să mergem în ajutorul Tău cu puterile cerești, ca să aibă ei putere cum să Te împartă peste pământ, și să stea ei înaintea Ta pentru ca să vii, și ei să Te primească cu cuvântul vieții, pe care să-l ia apoi cele patru vânturi și să ducă peste tot peste pământ vestea că Tu ai venit și păstorești cu toiag de fier, cu cuvânt de Duh Sfânt, pe toți cei ce vor auzi și vor crede spre pocăință și spre iertarea păcatelor și spre duh de sfințenie în trup și în duh, că toate sfârșitu-s-au, așa cum Tu ai spus, și vine slava Ta și strălucirea ei; pentru mulți cu bucuria mângâierii și, iarăși, pentru cei necredincioși, cu durerea orbirii lor cu care ei nu Te cunosc și nu Te văd întru venirea Ta. Amin, amin, amin.

– Bucuria Mea ați fost voi, ucenici ai Mei. Mângâierea Mea ați fost când am venit pe pământ arătându-Mă vreme de trei ani și jumătate Fiu al Tatălui, mărturisit din cer de către Tatăl, și de pe pământ de voi. N-ați plecat de lângă Mine după ce toți, de teamă și de necredință, M-au părăsit. Voi ați rămas până la răstignirea Mea cu Mine, și M-ați mângâiat cu iubirea din voi, și apoi Eu v-am pus la adăpost ca să rămâneți urmași ai Mei, fiindcă Eu M-am dus spre jertfire, după cum era să împlinesc Scripturile cele despre Mine. Fiți și acum mângâierea Mea și **mergeți cu harul cel de sus și cu puteri cerești și ajutați-i pe cei din urmă fii ai lui Dumnezeu, că sunt mici și plăpânzi, și prin ei voiesc să-Mi răspândesc vestea și puterea venirii Mele peste tot pământul, și în iad, și în cer, și în văzduh, spre nașterea din nou a lumii prin cuvântul venirii Mele**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel din 12-07-2003

***

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt slava cetelor îngerești, iar duhul sărbătorii de azi Mă mângâie dintre îngeri și dintre voi, copii ai Ierusalimului nou. Vă binecuvintez întreit bucatele, și lângă voi stăm cu masă de sărbătoare și vă mângâiem bucuriile și durerile și vă dăm pe Duhul Sfânt să vă fie umplere și să slăviți cerul care stă cu voi în cete-cete mângâindu-vă inimioarele și trupușoarele ostenite de toate grijile petrecerii Mele cu voi. Dorul Mi-a fost mare ca să cobor cuvântul Meu peste voi, iar mângâierea tot așa de mare Mi-a fost când vă vedeam cuprinși de duh de rugăciune și de slăvire cu cuvântul și cu cântul slavei cea pentru cer. Iubirea Mea pentru lucrarea Mea cu voi n-o poate pricepe omul de pe pământ, că e taină mare cuvântul dintre Mine și voi, și apoi strigarea Mea după om. De pe pământ Mă doare de la tot omul, căci deșertăciunea minții omului Mă alungă cu totul din gândul lui că Eu voi veni și voi întoarce fiecăruia după viața și fapta sa. **Omul a văzut că a trecut anul 2000 și că nu am venit, dar Eu îi spun lui că nu știe ce spune când își spune așa.** Curând, curând tot omul va primi vrând-nevrând înțelepciunea aceasta cu care stau în mijlocul vostru cuvânt, **și va înțelege că venirea Mea e cu voi, iar cerul și pământul e cuprins în taina cuvântului Meu de peste voi,** și toți sfinții, și toți îngerii, și toate puterile cerești sunt în uimire pentru această taină și pentru acest pământ ales pentru venirea Mea prin taina facerii lumii, ținut în taină ca să Mă slăvesc pe el peste voi, cei ce-Mi sunteți acum ucenici așa cum cei de acum două mii de ani Mi-au fost prin credința lor ascultătoare și lucrătoare de minuni.

O, dacă n-aș tăinui lucrarea minunilor pe care le lucrez Eu azi din mijlocul vostru prin cuvântul Meu, Eu n-aș putea să Mă mai strecor peste pământ cu voi spre mărturia care va grăi și va mărturisi calea Mea de la cer la pământ în zilele acestea pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele și a slavei ei cea tainică între voi. **Dar Eu, ca un Dumnezeu mare ce sunt, vă țin înfășurați în taină ca să pot sta în cuvânt cu omul și ca să poată omul să stea înaintea voastră și să Mă ia cuvânt atât cât îi îngădui Eu să vadă el slava Mea cu voi.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2003

***

O, poporul Meu, pe Mine nu M-au prețuit cei de lângă Mine, pentru că erau învățați cu Mine, și a venit Ioan și M-a cunoscut. **Eu dacă M-aș lăsa văzut s-ar învăța omul cu Mine. De aceea lucrez în duh, și Mă las văzut cu ochii duhului când omul Mă vede, când omul le vede pe cele ce nu se văd,** și fac așa pentru că cel ce are pe Duhul Sfânt vede fără să se suie însuși în sus, și se umilește, și de aceea el vede, și vede ca Mine, căci scris este: ***«Îl vor vedea cum este cei ce vor fi asemenea Lui».*** Amin. **Cei ce Mă văd sunt asemenea Mie prin vedere, căci umilința îl înalță pe cel ce vede.** Ioan s-a umilit și a întrebat pe Cel ce l-a trimis să Mă boteze, și a spus: ***«După ce voi cunoaște pe Cel ce trebuie să-L botez?».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2004

***

Bat la porți și intru în cartea cuvântului Meu din zilele acestea. **Cartea întâi și cartea a doua au în ele pe toate cele din vremile lor, iar cartea cea de a treia, pe cele din zilele venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl**. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, învățați pe poporul Meu ce înseamnă Scriptura care spune despre cei scriși de la întemeierea lumii în **Cartea Vieții Mielului Cel junghiat**. Ioan Botezătorul când a ieșit să Mă arate lumii, el a spus***: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii», iar***

în cartea lui Ioan cel iubit este scris de cartea cea cu șapte peceți, pe care a deschis-o *«Mielul Cel junghiat, Care a răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Lui, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, și I-a făcut lui Dumnezeu împărăție și preoți, și vor împărăți pe pământ».* Amin.

Fiecare carte din cele trei cărți ale lui Dumnezeu poartă în ea pe cei scriși în ea, și fericit este cel scris în Cartea Vieții cu fapte de viață, căci Ioan Botezătorul când propovăduia pe Mielul lui Dumnezeu și pocăința peste oameni, el spunea: ***«Acum securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc».***

Când Eu Mi-am ales ucenici, le-am dat apoi de lucru și le-am spus: ***«Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, vindecați pe cei leproși, scoateți-i pe demoni, că iată, vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor, dar voi fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii și nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți, fiindcă nu voi sunteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Care grăiește în voi; și oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri».*** Și le-am mai spus: ***«N-am venit pe pământ să aduc pace, ci sabie, căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa»***, și ***«cel ce iubește pe tată, ori pe mamă, ori pe fiu, ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine».***

O, poporul Meu, cel ce este scris în Cartea Vieții, acela are roade și I le dă lui Dumnezeu. Ioan avea roade, avea ucenici de un lucru cu el, și Mi i-a dat Mie apoi, trimițându-i la Mine ca să vadă ei pe cele ce Eu le lucrez, și ei M-au întrebat după ce Ioan i-a trimis, și Mi-au spus: ***«Tu ești Cel ce vine, sau să așteptăm pe altul?»,*** iar Eu le-am spus: ***«Mergeți și spuneți lui Ioan ceea ce auziți și vedeți: orbii își capătă vederea și șchiopii umblă și leproșii se curăță și surzii aud și morții înviază, iar săracilor li se binevestește, și fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine»***. Amin.

O, Ierusalime, Ioan a avut ucenici și Mi i-a dat Mie, și ei au văzut lucrările Mele. Ioan Mă mărturisea pe Mine, iar Eu îl mărturiseam pe el, căci scris este în Evanghelia Mea: ***«Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri».*** Iată lucrarea celor scriși în Cartea Vieții Mielului, iar cartea aceasta va mărturisi pe ai săi și viața lor și iubirea lor și mărturisirea lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2004

***

Vai vouă, celor ce învăţaţi pe cei ce ascultă de voi să nu asculte de Mine şi îi învăţaţi să nu creadă în cuvântul Meu de azi, care este râul vieţii ca să bea din el neamurile pământului spre tămăduirea lor, precum este scris în Scripturi să fie! Şi iată, cuvântul Meu care s-a făcut râul vieţii în mijlocul României vă va judeca pe voi, cei care nu-i îndemnaţi pe oameni să bea din el şi să se lase de fărădelegi şi să iubească Scriptura de ceruri noi şi de pământ nou în care locuieşte dreptatea şi fiii ei. Vai vouă, celor ce sunteţi arhierei şi preoţi şi căpetenii şi care nu beţi ca să credeţi în această milă şi **să mâncaţi mană din cer şi să aveţi din cer şi nu de pe pământ înţelepciune, şi să aveţi ascultare de Dumnezeu şi credinţă prin ea, şi apoi dragostea de Dumnezeu şi înţelepciunea ei şi frumuseţea cea dintâi, frumuseţea lui Dumnezeu în om!** Vai şi oamenilor care se tem de voi, care ascultă de voi împotriva cuvântului Meu de ieri şi de azi, împotriva Mea şi împotriva lor, şi apoi toate acestea se vor întoarce împotriva voastră, şi **vor alerga oamenii la voi ca să-i acoperiţi, ca să-i scăpaţi de cele ce au să**

vină peste lume, şi voi nu veţi putea nimic atunci, şi veţi fi ruşinaţi, şi veţi fi judecaţi de acest cuvânt care v-a învăţat şi v-a strigat, şi voi n-aţi vrut să fiţi ai Mei, şi s-a împlinit cu voi Scriptura care spune: ***«Au orbit ochii lor şi au împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii şi să nu înţeleagă cu inima şi ca nu cumva să se întoarcă, şi Eu să-i vindec».*** Iată, nu vă este dat să credeţi, căci credinţa nu este a tuturor, ci **este numai a acelora care ascultă de cuvântul lui Dumnezeu împlinindu-l pe el**, şi de aceea Eu, Domnul, voi pedepsi prin cuvântul acesta care învinuieşte pe cei ce nu cred, şi voi vărsa curând, curând cupa peste cei necredincioşi şi peste toată zădărnicia trudei lor de pe pământ, căci pe pământ şi-au strâns şi nu în cer, şi **voi face să se mistuie pământul de sub ei, cu tot ce e pe el, căci aşa este scris în Scripturi.** Iar cei ce cred aşteaptă răbdând ceruri noi şi pământ nou şi dreptatea care va dăinui în acestea, căci scris este că ***«Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate».*** Amin. Dar omul care îşi uită păcatele ca să le tot poată face, acela în zadar se tot arată înţelept în numele Meu şi se crede aşa, dar înţelepciunea lui va fi vădită, căci aurul numai în topitoare se vădeşte dacă este. Amin.

Iar tu, Ierusalime al cuvântului Meu, nădăjduieşte în Domnul Dumnezeul tău, Domnul Cel adevărat, Care S-a dovedit înviat prin răstignire, Domnul, Care este mântuirea ta şi slava ta şi ajutorul tău, căci scris este: ***«Nădăjduiţi în El toată adunarea poporului; deschideţi înaintea Lui inimile voastre».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 04-04-2004

***

Sunt deasupra voastră pe nori de slavă cerească şi cu sărbătoarea pomenirii întâlnirii Mele cu femeia samarineancă la fântâna din Sihar, la fântâna lui Iacov. Deschideţi-Mi, copii din porţi, că Mă aşez cuvânt în cartea Mea din zilele Mele cu voi. Iubirii de Dumnezeu îi răspunde iubirea lui Dumnezeu, şi aşa **Mi-am făcut Eu la voi fântână de Duh Sfânt, izvor de cuvânt, râu care curge din cer pe pământ ca să bea din el cei ce Mă iubesc**, căci Eu am spus femeii samarinence: ***«cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viaţă veşnică».*** Amin, amin, amin.

Sunt deasupra ta, Ierusalime nou. Sunt cu norii slavei Mele. Sfinţii şi îngerii sărbătoresc praznicul cel de azi al fântânii întâlnirii în curţile Mele cu voi, căci această fântână are ca înger al ei pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu M-am întâlnit la fântâna lui Israel şi am grăit vestea împărăţiei cerurilor şi a vieţii veşnice peste ea şi peste cetatea Samariei. Binecuvântată să fie în mijlocul tău şi în curţile Mele cu tine taina fântânii samarinencei, taina fântânii întâlnirii, căci Eu Mă întâlnesc cu omul la această fântână, la acest izvor de cuvânt din mijlocul tău şi care izvorăşte peste tine din gura Mea, şi **îi grăiesc lui despre viaţa veacului ce va să fie, despre împărăţia Mea în om şi între om şi om, şi pic cu pic peste tot pământul începând de la tine, popor al cuvântului Meu**, că tu ai peste tine râul vieţii şi creşti prin el şi stai micuţ ca să fii al împărăţiei Mele, căci a acelor mici este ea. Amin.

Puneţi cănuţe la fântâna întâlnirii, fiilor, că vin sfinţi cu miile ca să bea, şi deschideţi-vă unii altora ochii ca să vedeţi slava Mea şi a sfinţilor Mei în grădinile Mele cu voi. Fiţi unii altora cale spre slava Mea cu voi, spre slava voastră cu Mine, şi aşezaţi-vă pildă a împărăţiei cerurilor din voi înaintea celor peste care Eu voi suna din trâmbiţă îngerească şi îi voi aduna la praznic de Duh Sfânt. Fiţi flămânzi pentru lucrare de Duh Sfânt peste pământ şi peste omul care vine la izvor, că omul nu numai cu pâine trăieşte, şi **e vai de cel ce trăieşte numai cu pâine, şi fericit este cel ce se hrăneşte cu orice cuvânt care iese din gura Mea,** căci Eu aşa

am spus: ***«Cel ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viaţă veşnică».*** Amin.

O, poporul Meu, omul pentru viaţa lui cea vremelnică o dă de la el pe cea veşnică, pe cea de la Mine, poporul Meu. Tu însă spune-i omului că nu numai cu pâine se trăieşte, ci **se trăieşte mai ales cu cuvântul lui Dumnezeu, care are în el viaţa şi taina ei şi hrana ei cea veşnică.** Tu să fii învăţător peste pământ prin toată viaţa ta învăţată de la Mine, că omul zăboveşte pentru împlinirea Mea în el, pentru împlinirea lui în Mine. **Îţi dau apa vieţii mereu, mereu.** Fă-te izvor de apă curgătoare spre viaţa cea veşnică a multora, Ierusalime al harurilor Mele. Îţi dau putere şi ajutor din destul ca să poţi tu să-Mi pregăteşti peste omul care va veni la izvor praznicul Duhului Sfânt şi slava Lui cea dulce care vine de la Mine, Dumnezeul tău, Dumnezeul răbdării şi al mângâierii, poporul Meu.

Binecuvântată să fie fântâna îngerilor pe care voi acum o lucraţi şi o gătiţi frumos. O, nu vă îngrijoraţi! Eu veghez şi vă dau puteri şi îngeri şi ajutor să o gătiţi frumos de sărbătoare şi să pun prin voi peste ea în ziua de sărbătoare a Rusaliilor binecuvântarea Mea şi a îngerului Meu şi a tuturor cetelor îngerilor, fiilor. Îi vom face şi acoperiş, căci Eu prin cei ce iubesc pe Dumnezeu vă voi ajuta pe voi, şi această grădină a întâlnirii Mele cu omul la izvor va fi din zi în zi tot mai frumoasă, tot mai cerească, tot mai plină de cer şi de duhul cel din cer, fiilor, aşa cum Eu am profeţit despre toată slava Mea cu voi pentru zilele cele de apoi, aşa cum Eu am grăit despre ea în toată vremea acestei lucrări care grăieşte pe pământ de cincizeci de ani, poporul Meu. Şi vom serba curând, curând praznicul cincizecimii ei şi ne vom slăvi cu ea de pe pământ şi până la nori, şi de la nori şi până pe pământ, iar norii slavei Mele vă vor purta pe voi, cei ce Mă iubiţi cu dor şi cu Duh Sfânt, în carul Meu de biruinţă, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paşti, a samarinencei, din 09-05-2004

***

Am zis tuturor acum două mii de ani: ***«Dacă voi ați avea credință cât un grăunte de muștar și nu mai mult de atât, ați zice muntelui să se mute, și s-ar muta».*** O, necredința omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinței în Dumnezeu a omului, căci **credința este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez** ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muștar încolțește și își dă trup și se face mare și crede crescând chiar dacă e sămânță mică. Cuvântul Meu însă nu crește în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu știe să creadă în cuvântul Meu, și se face piatră omul și își dă viață și crește de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânța cuvântului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților 12 apostoli, din 13-07-2004

***

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, poporul Meu, și aceasta fac de câte ori cobor din Tatăl în mijlocul tău cuvânt. **Și de ce cuvânt? Vin cuvânt pentru ca să pot să vin, că altfel nimeni, nimeni pe pământ nu M-ar primi, nu M-ar crede, și ar pieri toată credința de pe pământ și n-aș mai fi primit de om dacă Mi-aș folosi văzut trupul atunci când vin cuvânt pe pământ.** Vin cuvânt, căci am unit începutul cu sfârșitul și lucrez ca și la început. Amin, amin, amin.

La început Eu am fost cuvânt, și la Dumnezeu Tatăl eram, și fără Mine cuvânt nimic nu s-a făcut, precum nici omul nu poate să le facă pe ale lui până ce mai întâi nu face cuvântul celor făcute de el. Amin.

… Vin în mijlocul tău cu sărbătoare de sfinți, și bucuria sfinților întru venirea Mea cu ei se face lacrimă, poporul Meu, și dulce este pentru Mine lacrima sfinților Mei, lacrima care curge de bucuria venirii lor cu Mine cuvânt pe pământ. **O, dacă n-aș veni cuvânt n-aș mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ și pe cer, și tot ceea ce vede el, este al lui apoi, și Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aș veni trup și nu cuvânt pe pământ.**

Din veac și până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioși ai Mei și Îmi stârpește locașurile Mele și face el zidire pământească, din lut și din piatră și din fier și din aur locaș, și apoi își zice că Eu sunt în locașul cel făcut de el, și crede așa. Și iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură și se duce în locaș făcut de mână de om și se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, **și grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele și să-i înșele că acolo este calea, adevărul și viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu, se vor închina în duh și în adevăr, și fericiți sunt cei ce află Duhul și Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, și Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu,** și dau glas martorilor Mei cei cerești, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh și în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2004

***

Cuvântul gurii Mele slobozeşte din slavă glas peste voi şi peste ape, iar voi aşezaţi-vă înaintea Mea ca să-Mi aştern în carte cuvânt de Bobotează, copii din porţi, şi să-i hrănesc cu putere pe toţi cei care s-au strâns lângă izvorul care curge din gura Mea şi care sfinţeşte pământul şi tot ce e pe el al Meu, căci sfânt şi puternic este cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Am venit pe pământ şi M-am făcut Fiul Omului acum două mii de ani şi M-am dus spre Ioan, care împărţea la Iordan botezul pocăinţei, botezul cu apă spre iertarea păcatelor, şi apoi spre roade vrednice de pocăinţă. Am stat la rând împreună cu cei temători de Dumnezeu şi, iarăşi, cu cei ce fugeau de mânia ce avea să vină peste cei păcătoşi.

M-am aplecat cu ascultare de Tatăl şi M-am supus lui Ioan poruncindu-i lui să Mă boteze ca să poată Tatăl, pentru umilinţa Mea din mijlocul celor ce Mă vedeau la Iordan, să poată Tatăl să Mă mărturisească de Fiu al Său iubit întru Care El a binevoit, şi **să vadă oamenii împărăţia cerurilor înăuntrul Meu, şi pe Tatăl vestindu-Mă de deasupra creştetului Meu, şi pe Duhul Sfânt botezându-Mă,** pentru pecetluirea botezului cu apă, pe care Ioan îl împărţea celor ce se temeau de Dumnezeu şi de mânia cea pentru păcate, şi de care mulţi fugeau. O, nu se fuge de păcat când vine mânia Mea cea pentru păcat, ci se fuge de ea prin nepăcătuire, iar altfel este greu de omul care nu se pocăieşte, care nu se opreşte de la roadele morţii lui, care nu fuge de faţa păcatelor ca să nu guste din ele.

Iată praznic sfânt de cuvânt, praznic de Bobotează pe pământ! Să se boteze oamenii în acest râu care curge din gura Mea şi să vină spre pocăinţă şi spre iertarea păcatelor lor mai înainte de plata cea pentru păcate. Amin.

O, popor român, auzi glasul Meu! **Destupă-ţi urechea! Primeşte darul credinţei sfinte, că sunt în mijlocul tău cu praznicul venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, şi sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău.** Vino spre Boboteaza ta! Vino, că eşti poporul

alegerii lui Dumnezeu, şi Eu din mijlocul tău Mi-am ales ucenici ai venirii Mele. Vino să te bucur, că nu vreau să te întristez pentru nevegherea ta când Eu vin şi lucrez în mijlocul tău. Curând, curând Mă slăvesc în mijlocul tău cu praznicul cincizecimii cuvântului Meu de peste tine, odată cu sărbătoarea Rusaliilor cea sărbătorită după amintirea învierii Mele dintre cei morţi acum două mii de ani.

O, **popor român, tu eşti scris să fii poporul sfinţilor de pe pământ. Să ştii că pe pământul tău vor fi numai sfinţi, şi nu vor mai putea sta pe el cei păcătoşi cu trupul şi cu duhul lor.** Eu nu vreau să te întristez, ci vreau să te bucur prin această vestire, iar tu să faci ce a făcut mama Mea Fecioara, la vestea pe care i-am trimis-o prin îngerul cel binevestitor, şi să te faci ascultător şi supus şi credincios venirii Mele, că Eu vin negreşit, după cum este scris în Scripturi, şi iată, te-am ales să fii poporul venirii Mele, pământul venirii Mele, şi de cincizeci de ani sunt în mijlocul tău şi Mă fac carte în tine cu venirea Mea, cu cuvântul Meu cel de Bobotează peste toate neamurile pământului care se vor apropia de Iordanul vieţii, de râul vieţii care curge din gura Mea ca să-i tragă pe oameni spre temerea de Dumnezeu, **căci se apropie ospăţul mâniei Mele peste cei ce nu se tem de Dumnezeu.** Amin.

Vino, popor român, să te bucur, că nu vreau să te întristez, ci vreau să întind în mijlocul tău masa nunţii Mele şi **să trag la ea pe împăraţii lumii,** spre pocăinţă şi spre iertarea păcatelor lor şi apoi spre slava Mea din tine şi a ta de la Mine.

Pace ţie, căci te voiesc credincios ca să pot să-ţi spun: pace ţie, popor român, popor ales dintre popoare pentru slava Mea cea de la venirea Mea, şi pentru slava ta! Dar apleacă-te să Mă vezi, **căci am în mijlocul tău împărăţia Mea,** şi voiesc să te cresc prin ea şi să te slăvesc între popoare. Şi vor veni spre tine popoarele şi se vor boteza în credinţa ta şi te vor cânta şi vor zice: ***«Veniţi să ne suim în muntele Domnului ca să umblăm întru legea şi întru lumina lui Dumnezeu şi să ne bucurăm de El sub slava poporului Său cel nou ales pentru slava Sa!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2005

***

Voi striga din zi în zi mai cu durere, mai cu jale, și te voi așeza, poporul Meu, să trâmbițezi jalea Mea peste toți cei care Mi-o fac, și vom striga din cer și de pe pământ, Noi și cu voi, până ce toate zidirile făcute fără Dumnezeu pe pământ, fără porunca Mea peste om, se vor prăbuși unele prin altele, unele peste altele, căci semeția omului M-a umplut de veninul care se întoarce acum înapoi și va mușca din om, și toți acești semeți de pe pământ **vor căuta moartea și n-o vor afla**. Și te vor căuta pe tine, poporul Meu, **dar tu vei fi în mâna Mea și nu te vor afla,** și le voi spune Eu atunci că am stat cu tine înaintea lor și am trâmbițat cuvântul Meu peste ei și n-au luat de la Mine aducere-aminte pentru ca să se facă ei adevărați închinători, în duh și în adevăr, ca să fiu Eu Dumnezeul lor, căci Eu sunt Domnul sfinților și al celor ce se leapădă de sine ca să umble după Mine și ca Mine, așa cum Eu, în Tatăl și ca Tatăl lucrez. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Răpirea bisericii”,* - *și pe* edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, *n.r.*)

…–Iar voi, cei ce v-ați așezat voi înșivă și unii pe alții păstori ai lui Hristos peste gloatele cele rătăcite de la Duhul Adevărului, vă spunem noi, căpetenia apostolilor cei trimiși de Hristos la cei sfinți și la cei păcătoși ca să lucrăm cu El și de la El peste aceștia, vă spunem noi că înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu nu stă în înțelepciunea acestui veac stricăcios și stricat. Dacă nu puteți să vă faceți sfinți cu viața și cu dreptatea și cu înțelepciunea, mergeți

la locurile voastre și lucrați ce vreți, dar nu mai stați peste oameni în numele lui Dumnezeu fără să ieșiți din lume și din faptele ei. Dacă nu puteți să vă aplecați și să vă nașteți din cuvântul lui Dumnezeu și să fiți sfinți ca El, dacă nu vă doare de omul păcătos care piere în păcatele lui, dacă nu vă place drumul luminii ca să umblați în lumină, nu stați sub numele și sub lucrul de apostoli ai Mielului. Dacă nu puteți să vă faceți pârgă lui Dumnezeu și Mielului, nu umblați la tainele Lui ca să le trădați necunoscând puterea lor. Se ivește în curând cartea Cuvântului lui Dumnezeu, Care a grăit în vremea aceasta din cer pe pământ timp de cincizeci de ani, și iată cum vă găsește Mielul, Care a deschis pecețile cărții ca să-Și aleagă mireasă de nuntă și să Se arate apoi cu slava Sa! Vine învierea morților, și voi nu știți tainele Scripturii, căci voi citiți cărțile oamenilor, iar oamenii sunt păcătoși. Vine învierea morților, și se va arăta anti-christ, căci toată lucrarea potrivnică lui Dumnezeu se descoperă, ca să fie judecat fiecare după cum este fapta sa. Vine lumina Domnului, și ea va descoperi pe toate cele lucrate la întuneric. (Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; author-stream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.)

Noi, căpetenia apostolilor cei trimiși de Domnul, spunem tuturor că nu pot să fie apostoli ai Mielului decât cei trimiși de Miel, și iată, și din cer de lângă El cuvântăm prin trimitere și spunem: toți cei care nu slujesc Mielului și împărăției cerurilor peste oameni pe pământ, să nu stea, să nu-și ia lucru de apostoli ai Mielului, căci credința nu stă în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu, Care vine acum pe pământ și Se arată cu putere prin Duhul Sfânt la cei desăvârșiți în iubire. Vine Domnul să caute rod în vie, și nici un păstor care s-a așezat de la el însuși păstor peste oi, nu va putea să nu dea socoteală pentru rod sau pentru lipsa rodului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților doisprezece apostoli, din 13-07-2005

***

Venirea Fiului Omului întru slava Sa, și toți sfinții și îngerii cu El, șezând El pe tronul slavei și adunând înaintea Lui toate neamurile, această lucrare este cu tine, și despre care Eu spuneam ucenicilor Mei vorbindu-le în pilde și vestindu-le împărăția cerurilor și venirea Mea. Cuvântul Meu de peste tine adună toate neamurile în fața tronului slavei Mele, tron de heruvimi pe care stau și cuvintez cuvântul Meu peste pământ. Nu-i nimic dacă omul de pe pământ nu are vreme să stea înaintea venirii Mele, a cuvântului Meu rostit din cele cerești peste tot pământul. Nu-i nimic dacă nu găsesc credință pe pământ când Eu acum vin precum am spus că voi veni întru slava Mea cu toți sfinții și îngerii. Dar Eu vin pentru că am spus că vin, și vin așa cum am spus că vin, și adun toate neamurile înaintea cuvântului Meu rostit de pe tronul slavei Mele, iar lângă tronul Meu, toți sfinții și îngerii, așa cum Eu am grăit acum două mii de ani în mijlocul ucenicilor Mei ca să descopăr lor toate tainele Mele pentru venirea Mea cu judecata făpturii, pentru înnoirea lumii prin cuvântul care curge ca râul din gura Mea până ce va ieși de sub apa lui cer nou și pământ nou și popor nou, seminție făgăduită lui Avraam, fiul credinței, pildă a fiilor lui Dumnezeu, credincioși și adevărați ca și Domnul lor. Amin.

O, poporul Meu, tot ce le-am spus Eu ucenicilor Mei le-am spus ca să le împlinesc, și nu de altceva le-am spus, **și iată, cu tine încep aceste împliniri pe care atunci le grăiam în pilde.**

Scriptura, poporul Meu, este cartea care se împlinește, este cartea cea adevărată pentru că ea se împlinește, iar tu să ai veghe mare pentru deplina ei împlinire, pentru venirea Fiului Omului, și să stai mereu pregătit ca fecioarele înțelepte înaintea venirii Mirelui și a nunții Lui cu tine înaintea neamurilor toate.

Te povățuiesc, fiule, să deschizi larg Scripturile Mele de atunci și să vezi în ele venirea Mea și să înveți toată împlinirea tainelor spuse de Mine atunci, căci toate se împlinesc, toate cele spuse despre împărăția cerurilor, despre statul Meu în mijlocul oamenilor, despre venirea Fiului Omului întru slava Sa, și toți sfinții și îngerii cu El, șezând El pe tronul slavei Sale și adunând înaintea Lui toate neamurile. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți din 26-02-2006

***

O, sunt cu taina praznicului învierii peste tine, ţara Mea de la sfârşit de timp. În tine este Domnul Împărat prin cuvânt. **Împărăţia ta peste pământ nu este din lumea aceasta, ci este de sus, din cer, şi este scris despre tine să fii regină peste popoare prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău. Cuvântul Meu din tine este râul vieţii.** El odrăsleşte viaţă din cer peste pământ, şi este împărat, căci el este cuvântul Duhului Sfânt, şi are în tine praznicul cincizecimii lui. De cincizeci de ani plâng cu râu de Duh Sfânt peste tine, ţară a venirii Mele, iar omul de pe pământ care a aflat de alegerea ta dă să se slăvească el peste tine. Eu însă cobor în zi de praznic de înviere a Mea şi a ta epistolă a Duhului Sfânt şi te chem să bei din râul vieţii. **Albia lui e din cer şi până pe pământ, din cele nevăzute până în cele văzute, din lumea cea nevăzută până în cea văzută. Izvorul lui este gura Mea şi grădiniţa peste care Eu, Domnul Cuvântul, grăiesc din mijlocul tău. Scoală-te la glasul Meu şi împacă-te cu Mine şi scoală-l pe cel ce va rosti înaintea Mea actul tău de pocăinţă şi naşterea ta din cuvântul Meu care curge în mijlocul tău, căci tu eşti ţarina cea cu comoară în ea, iar Eu sunt sărac de om în mijlocul tău.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 23-04-2006

***

Eu sunt Cel ce sunt. Domnul învierii sunt. Mă aplec din dreapta Tatălui şi rostesc peste pământ salutul învierii Mele dintre morţi. Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

E zi de tămăduire a omului, iar Eu te cuprind în duhul învierii Mele, popor adunat la izvor. **Cuvântul Meu de azi s-a făcut izvor peste pământ. M-am făcut Eu Însumi râul vieţii**, ca să le dau viaţă oamenilor, învăţându-i să păzească ei toate câte Eu am grăit şi grăiesc spre viaţa lor, căci viaţă am venit să aduc pe pământ. Întăreşte împlinirea cuvântului Meu în tine, popor adunat la izvor, că viaţă veşnică ia de la Mine cel ce împlineşte în el cuvântul Meu cel dătător de viaţă. Amin.

Vin Învăţător peste pământ şi îl învăţ pe om învierea. Acum două mii de ani l-am învăţat pe tot omul cum să învieze, şi apoi i-am spus să creadă în Mine prin toate câte Eu am vestit despre Mine mai înainte de patima şi de învierea Mea, iar **acum Mă fac râu de cuvânt** de viaţă dătător şi îl chem pe om de la el la Mine, de la moarte la viaţă, de la întuneric la lumină, de la minciună la adevăr, şi fericit este cel ce se apleacă să asculte glasul Meu şi să creadă cu supunere că Eu sunt, şi că pentru viaţa omului am venit şi vin pe pământ cuvânt. Nu vin pentru ca să încerc credinţa omului, ci vin pentru ca să împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, aşa cum am împlinit acum două mii de ani venirea Mea prin naşterea Mea din Fecioară, şi apoi răstignirea şi învierea Mea dintre morţi, iar acum vin să-l înviez şi pe om, căci n-am altă lucrare de lucrat, decât învierea omului, şi apoi viaţa cea veşnică peste om. Amin.

O, popor adunat la izvor, sunt cu mama Mea Fecioara şi **Mă fac râu de cuvânt** ca să tămăduiesc cu el toată neputinţa ta, că vreau să poţi pentru viaţa ta, şi cu ea să poţi pentru viaţa

Mea, căci oamenii sunt necredincioşi şi nu iubesc în ei viaţa Mea şi nu se scoală când îi chem să se ridice şi să vină la Mine ca să-i am şi să-i hrănesc cu duh de înviere şi ca să fie ei ca Domnul, Care a înviat şi a adus viaţă pentru om. Zi după zi se înşeală omul pe sine că este al Meu, dar viaţă nu-şi lucrează, iar viaţa cea fără faptele vieţii, fără viaţa Mea în om, nu poate pe om să-l mântuiască, şi iată, nu are cine să-l înveţe pe om viaţa cea care nu trece, care nu moare şi care se înnoieşte prin puterea ei cea din faptele vieţii luată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii, din 13-04-2007

***

Ia creion şi hârtie şi scrie roadele duhului bun şi roadele duhului rău, căci unde nu locuieşte duhul cel bun, locuieşte duhul cel rău, poporul Meu, dar Eu te învăţ şi mai mult de atât în vremea Mea cu tine, **căci tu eşti poporul venirii Mele a doua oară de la Tatăl**, şi-ţi cer să fii mai sfânt decât toţi sfinţii care au fost pe pământ sfinţi înaintea Mea, şi apoi în cerul Meu cel de sfinţi, îţi cer mai mult pentru că Eu stau în mijlocul tău cuvânt, şi **învăluit în cuvânt stau, ca să Mă poţi purta cu slava cuvântului Meu, care este râul vieţii, şi despre care scrie Scriptura că va să curgă el peste pământ din tronul Meu,** fiule poporul Meu. Sfinţii M-au iubit pe pământ cu virtuţile lor încărcate de dorul şi de dragostea lor de Dumnezeu, cu mare nevoinţă lucrate acestea, dar tu trebuie să Mă iubeşti cu ascultare de cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp, şi prin care Eu pregătesc omul pentru împlinirea lui cu Mine şi cu ziua judecăţii faptelor. O, nu te supăra că-ţi cer iubire fără margini în împlinirea ta, căci Eu fără de margini te iubesc şi te cresc ca să fii, şi n-am iubit pe nimeni până la tine ca şi pe tine; şi precum mama îşi alăptează pruncul fără încetare ca să crească el, aşa te-am hrănit şi aşa te hrănesc Eu pe tine cu laptele veşniciei ca să creşti om veşnic şi nu vremelnic; şi iată, îţi spun şi Eu ţie, acum, că Mă doare să te văd că nu poţi fi pe pământ ca şi în cer, când Eu, Domnul Dumnezeul tău, te hrănesc atât de sfânt, atât de mult, atât de dulce, fiule. O, nu te supăra pe Mine când îţi cer **să fii ca Mine pe pământ** între oameni, căci **vederea trupului Meu se apropie spre ochii oamenilor**, pic cu pic se apropie, şi tu trebuie să fii fereastra prin care omul Îl va vedea pe Dumnezeu. Fii înțelept, poporul Meu cel atâta de hrănit, căci oamenii te vor şti pe tine, cel hrănit de Mine cu laptele cerului, căci se va vedea pe tine semnul Meu, cuvântul Meu cel scris pe fruntea şi pe trupul tău, fiindcă Eu mereu te-am învăluit în taina cuvântului Meu cel dătător de viaţă, şi taina aceasta se va lăsa descoperită în ziua mărturiilor, şi tu te vei vădi dacă ai ascultat sau dacă n-ai ascultat de Învăţătorul tău. **O, nu te supăra pe Mine că-ţi cer să fii ca Mine, căci cei prin care Eu Mă voi vedea, vor fi asemenea Mie atunci, şi iată, te rog plângând, ia lacrima Mea şi pune-o la inimioara ta şi să nu-ţi fie ruşine cu Dumnezeu pe pământ,** ci să-ţi fie ruşine cu diavolul şi cu lumea lui cea largă, iar de Dumnezeu caută să ai temere sfântă, căci cel fără temere de Dumnezeu păcătuieşte numaidecât, iar păcatul, odată făcut, te duce apoi în nepăsare de suflet şi de curăţire de păcat şi te lasă neputincios pentru ridicarea ta, măi israele român.

O, poporul Meu cel hrănit din cer pe pământ! Sfințește-te, tată, și nu te rușina să fii sfânt pe pământ. O, fiilor, **curățiți-vă inimile și sufletele și trupurile** și lăsați-vă spre veșnicie cu viața, căci **Eu, Domnul, Mă pregătesc să așez pe pământ veșnicia, tată, și să vă cuprind în ea dacă Mă veți asculta.** O, Mă doare să văd în viața ta și în casa ta și în curtea ta neascultare de Dumnezeu și de venirea Lui la tine, poporul Meu.

O, fiule care încă nu asculți de pasul venirii Mele la tine cu veșnicia! Scoate, tată, din casa ta și din curtea ta tot ce Eu am zis că nu încape la Mine. Nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii sfânt în tine și în jurul tău. Plânge pământul, tată, după veșnicie pe el. **S-a umplut pământul de ucideri**, **iar Eu i-am spus la început omului să nu ucidă**, și apoi i-am spus celelalte păcate la care ajunge omul prin ucidere. Sunt șapte mii de ani de atunci, și omul încă dă să nu înțeleagă ce i-am spus Eu lui să nu facă. Mă aplec plângând înaintea ta, poporul Meu cel de demult al

Meu, căci te-am strâns la izvor ca să plâng cu tine și să te rog să Mă asculți. **Opriți-vă de la ucidere, fiilor! Opriți-vă de la carne, tată! Nu mai mâncați carne, tată! Și dacă nu vă veți opri, veți rămâne cu mâinile pline de sângele cel de la ucidere și vă va ajunge spaima în care mor sub mâinile voastre vietățile ucise de voi ca să le mâncați și ca să vă faceți lor mormânt, și vă veți umple de bolile cele de la durerile pe care Eu, Domnul, le trimit acum pe pământ peste toți oamenii care ucid vietate cu suflet în ea pentru ca să mănânce carnea ei. O, nu mai mâncați carne, tată!** (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Fiecare să mănânce de la mama lui, fiilor. Nu mai amestecați trupurile, nu mai faceți acest păcat atât de mare, tată, căci de la acest păcat greu, a bătut de la începutul lumii peste om viforul duhului desfrânării și al părăsirii de Dumnezeu apoi pentru pofta cea din om. Eu când am făcut om din om, așa cum ar fi fost să se înmulțească omul, am lucrat altfel, am lucrat ca Dumnezeu, și am luat din bărbat pe femeie pe când bărbatul dormea adânc, și am umplut locul înapoi cu carne și am făcut om din carnea luată din om. Am făcut așa fiindcă atunci când l-am zidit pe om, l-am zidit să fie bărbat și femeie, și apoi am arătat că așa l-am zidit. Pe când cei doi erau un singur trup, nu era păcatul cel doborâtor în trupul omului, dar când am făcut două trupuri din trupul cel unul, atunci omul L-a depărtat pe Dumnezeu pentru trupul său și s-a făcut pe sine dumnezeu peste sine, iar Eu de atunci plâng doborât de om, plâng fără casă și plâng de șapte mii de ani, și am spus că vulpile au vizuini, iar păsările, cuiburi, dar Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, căci omul M-a pedepsit la neodihnă și la plâns, poporul Meu. (*Vezi selecția tematică: „Taina omului și a femeii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive, n.r.*) **O, tată, nu mai mânca de la animal; nu mai mânca nici animal, nici mâncare de la animal. Nu mai mâncați carne, fiilor!** Mâncați de la pântecele cel sfânt, pe care Eu l-am făcut să vă dea vouă laptele lui. Mănâncă, fiule, ceea ce am zis Eu în rai să mănânce omul și fă-te sfânt, tată, și nu mai sta așa cum stai tu, că vine Domnul la tine cu sfinții, tată. Învață-te să primești și să odihnești pe Domnul, că e pribeag și e obosit Domnul tău, fiule scump. O, tu ești poporul venirii Mele când vin de la Tatăl, acum, a doua oară, și pentru aceasta sfințește-te, și sfânt să fii mereu, poporul Meu. O, nu iubi viața cea trecătoare, și învață să te folosești de ea numai pentru Dumnezeu, iar pentru tine nici un strop să nu iei din ea, că largă este calea cea cu păcat. Dă-te Domnului, căci Domnul S-a dat ție și te-a luat la sân ca să te crească sfânt, poporul Meu. O, iubește, tată, adunarea ta la sărbătorile cerești în grădinile cele sfințite de Mine, și dor și tot mai dor să-ți fie să vii să te întâlnești cu Mine în cuvânt și în slavă de cuvânt. Nici un fel de deșertăciune și de vorbiri deșarte să nu aduci în grădinile sfințite de Mine pentru sfinți și pentru Mine și pentru tine cu Mine pe pământ, ci să te aduci pe tine Mie, fiule, și să stai la împodobit, hrănind tu Duhul Meu Cel iubitor de fii curați și sfinți și ascultători, că vreau să iau de peste tine toată durerea, toată rana, toată apăsarea, tată, și să te cuprind apoi în duhul veșniciei, că mult și de prea mult timp aștept să am un popor care să Mă legene în durerile Mele de la om și să Mă mângâie în leagănul iubirii lui de Dumnezeu, așa cum și Eu îl mângâi pe el în leagănul așteptării Mele cu răbdare și cu iubire și cu povață peste el și după el.

Desparte-te de lume, poporul Meu! E vremea, tată. Scoate-o pe ea din inima ta și ia-Mă pe Mine în tine, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Să nu te temi că-ți este greu cu Mine și cu viața Mea în tine. Teme-te de viața de care tu nu poți să te desparți, căci iată cât te-a însemnat ea pe tine în trup și în duh! **O, fă-te locaș al Meu**, fiule atât de așteptat de Dumnezeu! Te-am hrănit, tată, cu mare așteptare după tine. Nu vei avea cum să te furișezi de locul tău de lângă Mine atâția ani cât ai mers pe cale cu Mine ascultând glasul Meu de peste tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2007

***

O, Mi-am pus deoparte grădinița cuvântului Meu și apoi Mi-am sfințit-o și apoi Mi-am zidit în ea chivotul ei și am numit-o pe ea Sfânta Sfintelor Mele, tată, și am făcut această lucrare acum șaisprezece ani. O, fiilor din grădină, am avut atunci lângă voi pe arhiereul Meu din vremea aceasta, (Irineu Bistrițeanul, n.r.) pe care Eu, Domnul, l-am luat dintre cei de azi slujitori de biserică și l-am pregătit și i-am curățat inimioara și am pus în ea duhul credinței sfinte, și am lucrat atunci peste el prin surioara lui Verginica, iar el a primit cuvântul Meu prin ea și s-a așezat lângă voi și M-a ascultat, tată, și Mi-a așezat apoi biserica Mea cea vie, și de atunci Eu, Domnul, v-am avut pe voi străjeri ai Mei, v-am avut în calea cuvântului Meu când el vine cu norii și se lasă auzit peste grădină, și am lucrat de atunci mult, mult cuvânt, tată, și mult v-am pregătit Eu pe voi și încă vă pregătesc și încă Îmi nasc și Îmi cresc un popor, ca să am popor pe pământ acum, când vin cu atâta minune de împlinire a cuvântului ieșit din gura Mea, cuvânt care se împlinește, fiilor copii. O, mânuța lui Verginica Mi-a scris mult cuvânt după ce Eu am făcut-o pe ea vasul coborârii Mele, trâmbița cea de dinaintea venirii Mele, și apoi ea a pregătit mâna surioarei ei, de a scris și aceea mai mult cuvântul Meu și al ei, cuvânt de pregătire apoi peste voi, tată, și apoi, acum, iată, iarăși mult de tot, **mult cuvânt Îmi las peste voi ca să-l așezați în carte și ca să fiu Eu Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, precum este scris în Scripturi să lucrez în vremea aceasta a numelui Meu cel nou și a cuvântului Meu cel nou, care se face râu tot mai mare, râul vieții, fiilor copii,** și frumoasă este lucrarea cuvântului Meu din zilele acestea, și dulce ca un tată Mi-am pregătit-o, și așa Mi-am gătit Eu cale spre om când a venit acum vremea să Mă fac iarăși cuvânt peste pământ, așa cum am lucrat acum două mii de ani de Mi-am lăsat cuvântul Evangheliei Mele cele de atunci prin ucenicii Mei cei de atunci. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2007

***

O, țara Mea de la sfârșit de timp, tu ești taina patriei cerești, fiindcă Eu am în mijlocul tău izvorul râului vieții, cuvântul Meu, care curge din tine peste pământ, Ierusalimul Meu cel nou ales, **cetatea Mea, din care curge legea sfințeniei peste pământ**, precum este scris, numai s-o ia pe ea popoarele și să le fie ea cărare a lor spre Dumnezeu și viață a lor înaintea Mea apoi. Îndemn la sfințenie las peste tine, țara Mea, căci scris este: ***«Cel ce păzește poruncile Mele, va cunoaște că acest cuvânt de dor înseamnă Dumnezeu, Care vine spre om ca să-l cheme pe el de la moarte la viață».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din 24-02-2008

***

Intru în carte cu duhul învățăturii de viață, copii străjeri în calea cuvântului Meu. Învățătura Mea pentru om este râu care nu seacă, ci curge și adapă pe cei însetați și, iarăși, răzvrătește și neliniștește pe cei necredincioși, pe cei ce nu vor să se despartă de păcat. **Râul Meu de cuvânt însă curge și nu stă din curs, și se apropie de om pentru vindecarea lui** așa cum M-am apropiat Eu de cel pătimaș cu patimă lungă de treizeci și opt de ani și i-am grăit spunându-i: ***«Vrei să te faci sănătos?»,*** iar el Mi-a răspuns: ***«Vreau, Doamne, dar n-am pe nimeni, iar când îngerul vindecării coboară și tulbură apa pentru vindecarea celui ce intră întâi în ea, altul se coboară înaintea mea».*** Atunci Eu i-am poruncit lui: ***«Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!»,*** și el a umblat, căci s-a făcut sănătos.

O, poporul Meu, o, popor al cuvântului Meu de azi, tot cuvântul Meu se năștea din tot ceea ce întâmpinam în față atunci și apoi, din tot ceea ce era în oameni și în ucenicii Mei atunci și apoi. Așa și azi lucrez, căci Eu nu vorbesc de la Mine Însumi. Omul însă nu este ca Dumnezeu

în grăirea sa. Omul vorbește de la sine și nu este sigur de ceea ce spune, căci el nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, iar omul este neputincios. Omul care nu vorbește de la Dumnezeu pe pământ este om mincinos, pentru că omul este neputincios pentru el și pentru om chiar și când crede el că poate.

… L-am tămăduit pe cel pătimaș de treizeci și opt de ani și apoi l-am întâlnit iarăși și am zis: ***«Iată, te-ai făcut sănătos. Nu mai păcătui, ca să nu ți se întâmple ție și mai rău».*** O, poporul Meu, omul nu trebuie să creadă că poate, căci voința pentru toate stă la Dumnezeu și nu la om, iar omul trebuie să nu păcătuiască dacă voiește să vrea Dumnezeu pentru el. **Nimeni, nimeni și nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul lui, păcatul din el, pentru care nimeni și nimic nu are vină în afară de el întru totul**. O, n-ar mai fi duh de judecată între om și om dacă omul ar vrea să creadă desăvârșit ceea ce Eu am spus acum despre vina omului cea de ieri și cea de azi și cea de mâine, și atunci ar avea omul umilință și nu judecată în el. Vai celui ce nu are cine să-i îndrepte viața și vina și să-l împace cu Dumnezeu, căci omul singur nu poate face aceasta, de vreme ce este vinovat de păcat, ci îi trebuie mijlocitor pentru vina lui, pentru viața lui, pentru patima lui, și iată, numai umilință în toată clipa îi trebuie lui pentru vindecarea lui de păcat, și apoi îi trebuie iubire pentru Dumnezeu, iubire mare, căci femeii păcătoase i s-au iertat păcatele numai pentru că a iubit pe Dumnezeu cu putere, cu putere multă, tată. O, iată ce face iubirea pentru Dumnezeu în om! **Cel ce iubește mult această lucrare de cuvânt, lucrarea Mea de venire iarăși cu salvarea din păcat a omului, i se iartă lui păcatele numai pentru atât, numai să văd Eu la el toate câte erau în inima femeii păcătoase, care a venit după Mine cu lacrimi de pocăință și cu iubire fără margini pentru ființa Mea, pentru lucrarea Mea peste om, și fericit este la Mine cel care Mă cunoaște și Mă urmează apoi cu multă iubire, după ce M-a aflat în acest izvor, cu care Eu vin acum pe pământ.** Amin.

O, poporul Meu, a venit clipa să-ți spun ție, tată, un cuvânt cu putere, și iată ce-ți spun: **voi, cei care ați crezut și credeți și veți crede în lucrarea Mea de cuvânt, purtându-vă după Mine prin ea, prin glasul ei învățător pentru viața din om, iubiți-Mi mult acești copii prin care trec ca să vă hrănesc pe voi cu multul Meu cuvânt de iubire și de înviere, și vi se vor ierta vouă păcatele numai pentru atât, tată,** căci sarcina Mea de peste ei este grea, și ei trebuie iubiți cu toată inima din om, și nicidecum să-i învinuiți pe ei vreodată pentru rătăcirea inimii din creştin, ci trebuie primiți de creştin pentru ca să se vindece el de rătăcirea lui și să nu cadă prin ea, că iarăși spun**: nimeni și nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul din el, pentru care nimeni și nimic nu are vină în afară de el întru totul.** Eu i-am spus celui pătimaș de treizeci și opt de ani după ce l-am vindecat prin cuvânt: ***«Dacă te-ai făcut sănătos, nu mai păcătui, ca nu cumva să ți se întâmple ție și mai rău»***, dar mai întâi l-am întrebat pe el: ***«Vrei să te faci sănătos?».*** L-am văzut pe el venind mereu la apa vindecării prin venirea îngerului peste ea, **și nădejdea lui în Dumnezeu îl aducea mereu la locul vindecător,** dar era pătimaș și nu putea singur să intre în apă când ea se tulbura la venirea îngerului care vindeca. L-am vindecat pe el prin cuvânt, poruncindu-i: ***«Ia-ți patul tău și umblă!»***, și la porunca Mea el a umblat, și s-a făcut sănătos în clipa aceea. O, așa se naște cuvântul Meu peste pământ, dar omul nu este ca Dumnezeu întru grăirea sa, pentru că el vorbește de la sine și nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, și de aceea omul nu știe taina vindecării lui și a puterii lui, taină care stă în Dumnezeu pentru om și nu în om, și de aceea Eu, Domnul puterilor și al milei, vin și îl întâmpin pe om ca să-l fac să Mă cunoască și să Mă iubească și să Mă urmeze apoi cu mare iubire, și pentru ca să-l vindec Eu apoi de toate păcatele lui, pentru iubirea lui de Dumnezeu, iubire cu lacrimi, iubire cu putere în ea, poporul Meu. Amin.

Cobor pe pământ cuvânt de viață și îl chem pe om la Mine, îl chem de la moarte la viață, că n-are cine să-l vindece de moarte pe om pe pământ. Omului îi trebuie umilință și iubire, cu care să vină să-Mi spună: „**Doamne, de voiești, poți să mă curățești“,** iar Eu să-i spun lui atunci: „**Voiesc, curățește-te!“.** Umilința îl ajută pe om să vină la Mine, iar iubirea îl face să creadă și să se vindece, și așa îl ajut Eu pe el de la moarte la viață, dar dacă omul nu are putere de trezire nu se scoală să vină, ci rămâne pătimaș bietul de el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-2008

***

Glasul Domnului este cel ce grăiește și se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numește cuvântul Meu, care curge din gura Mea în zilele acestea**, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. **Intru în carte cuvânt, și prin el Mă așez pe tron și împărățesc, căci tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima omului credincios, care împlinește porunca iubirii de Dumnezeu.** Eu așa am fost Împărat, și tot așa sunt și azi, căci împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, și este precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi așezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăiește se deschid urechile voastre și așa intru Eu în carte, și **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, și cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează și pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, și cu el curăț inima omului și Mă dau lui Împărat și Mă așez pe tron și împărățesc, și așa am Eu împărăție pe pământ, și sunt Împăratul celor ce Mă iubesc și se dau Mie împărăție, și sunt Împăratul Păstor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

O, să fie drept la suflet omul, și așa va avea el călăuză pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care are milă și duioșenie prin lucrarea Sa de peste om. Inima înfrântă și smerită este calea lui Dumnezeu spre om; ea nu cade de pe cale, căci Domnul o sprijinește pe ea. Eu pentru aceasta am venit pe pământ, poporul Meu. Am venit pentru cei blânzi și smeriți cu inima, pentru cei miloși și duioși cu duhul, pentru cei cu inimă de tată și de mamă pentru făptura cea căzută și neajutorată pe pământ, căci omul este căzut pe pământ între tâlhari de suflet. **Cu duh milos și duios Îmi așez mereu pe pământ cuvântul învierii omului, căci izvorul Meu de cuvânt este râul vieții, și îi dau omului să bea din el dacă el voiește să ia.** Eu pentru aceasta M-am făcut cuvânt peste pământ, poporul Meu, și aceasta voiesc să lucrez Eu cu tine înaintea noroadelor. Păstrează-te, tată, în duh de credință ca să poți crede de la Dumnezeu, și apoi păstrează-te fără de păcat, căci păcatul invidiei pe Dumnezeu și pe cei asemenea Lui la milă și la duioșenie, acest păcat i-a căzut pe mulți din bărcuța Mea cea cu fii duioși în ea.

… O, pace vouă, fiilor! M-am umplut de mângâiere și de bucuria cea de la ea că am putut să grăiesc vouă în zi de învățătură. Fiți fără de cârtire, iubitori de Dumnezeu și de frați, și aceasta vă va întări în veghe, fiilor. Cei frumoși la inimă și la cuget, aceia sunt cei ce știu să vegheze, iar Eu vă dau învățătură mereu, mereu, și Mă mângâi, Eu și cei din cer, când grăiesc vouă pe pământ. Nu e multă vorbirea Mea, ci e puțină, fiilor. Cuvântul Meu are în el viață și nu e multă viața, ci trebuie mai multă, și înmulțiți-o în voi de la cuvântul Meu, fiilor. **Masa Mea cu voi e statul Meu pe pământ cu omul, e venirea Mea iarăși de la Tatăl la om. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului; Duminica fiului risipitor, din 15-02-2009

***

O, citiți cartea Evangheliei Mele celei de atunci, voi, cei de pe pământ! Nu luați să citiți numai și numai pe cele scrise de oameni. Luați și cuvântul Evangheliei Mele și veți găsi în ea calea, adevărul și viața, care vă vor face liberi. Închinați-vă cu semnul sfintei cruci și cereți înțelepciunea cea de la Dumnezeu și apoi citiți cartea Evangheliei Mele și vă veți vedea descoperiți de ea și o veți iubi, căci cuvântul Meu este duh dătător de viață și alungă din om necredința și nepăsarea și aduce în locul acestora calea, adevărul și viața. O, căutați să-Mi faceți bine, ca să vă pot numi binecuvântații Tatălui Meu, căci dureros va fi pentru cei ce vor auzi în ziua Mea de slavă când Eu voi spune celor ce nu M-au iubit: ***«Duceți-vă de la Mine, voi, cei blestemați, în focul cel veșnic, gătit diavolului și îngerilor lui, căci am fost flămând și însetat, străin și gol, bolnav și închis în temniță și nu M-ați slujit»***. O, căutați să înțelegeți ce înseamnă să-L iubiți și să-L slujiți pe Dumnezeu pe pământ. Cereți de la El înțelepciunea aceasta, căci din pricina lipsei de Dumnezeu din om nu înțeleg oamenii pe Dumnezeu așa cum este de înțeles taina iubirii de Dumnezeu și slujirea cea pentru ea. **Iată, Eu, Domnul, sunt pe pământ cu tronul Meu de învățătură, de pe care judec faptele vieții omului ca să ia omul înțelepciune din cuvântul Meu. Râul vieții este cuvântul Meu din mijlocul neamului român, și așa se împlinește pe pământ taina cea din Scripturi a râului vieții,** iar de o parte și de alta a râului crește pomul vieții, crește Dumnezeu în oameni și face rod Domnul și Își face ucenici spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Eu nu strig tare în piețe, ci lucrez minunat, numai să vină omul cu credință și să bea și să ia și să împartă și să curgă acest râu spre învierea multora, că iată, morții din morminte saltă de înviere și mărturisesc, iar Eu sunt cale a mărturisirii lor, căci au fost pomeniți acum, în ziua care a trecut, pe jertfelnicul Meu de nou Ierusalim, și au fost sloboziți să vină să stea la masa poporului Meu, la masa bisericii Mele, la masa nunții Mele cu mireasa Mea.

… – O, fii ai oamenilor! Voi, cei de pe pământ, auziți glasul celor din morminte, sloboziți de Mine, Domnul, ca să grăiască în ziua lor de pomenire! Precum sfinții au zile de pomenire pe pământ, așa au și cei adormiți, căci așa este lucrarea bisericii, și e vremea când cei din morminte aud glasul Fiului lui Dumnezeu, glasul Meu cel de azi, care apropie sfârșitul veacurilor și începutul cel nou al tainelor lui Dumnezeu. Eu, Domnul, sunt plin de milostivire pentru cei în suferință și **vin Mântuitor pe pământ pentru cei vii și pentru cei adormiți, care aud glasul Meu mai mult decât cei vii**, căci cei vii își astupă urechile ca să nu audă de la Domnul și să se întoarcă de la căile lor și ca să-i vindec Eu pe ei de ei. Eu, Domnul, sunt calea omului spre Dumnezeu. **Mă strecor cuvânt spre oameni pe pământ, și va fi curând, curând să umble neamurile întru lumina cetății cuvântului Meu cea din mijlocul neamului român, și se vor încălzi sub făclia ei împărații pământului, căci făclia ei sunt Eu, Mielul și Cuvântul Tatălui, și așa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. O, veniți spre izvorul râului vieții, izvor limpede, o, fii ai oamenilor!** Veniți, fiilor, și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci Domnul este Stăpân în cer și pe pământ, și pe al Lui pământ locuiți voi! Veniți, veniți, fiilor, și cunoașteți pe Domnul! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 22-02-2009

***

O, Eu ies în calea ta, omule, ies cu izvorul Meu ca să-ți dau din el să bei și să simți răcoarea și dulceața și viața și tămăduirea ta în el. Ia și bea și te vindecă de cele dinăuntru ale tale, pe care le-ai luat din mâna Mea și te-ai făcut stăpân pe tine, și tu nu-ți iubești viața dacă faci așa, și tu nu-L iubești pe Dumnezeu dacă faci așa. O, dă-te Mie, tată, ca să te tămăduiesc,

căci iată, îți dau doctorie ca să te curățești, și apoi Eu să Mă așez și să Mă odihnesc întru cele dinăuntru ale tale, curate de păcat, curate de vicleșug și de deșertăciune și de moartea cea de la ele. O, așa l-am învățat Eu și așa îl învăț pe poporul Meu, cel ce vine la izvorul Meu cel de cuvânt, și iau din izvor și îți dau și ție, omule de pe pământ, iar tu auzi-Mă, tată, auzi-L pe Domnul cum te strigă ca să-ți dea de la El ceea ce tu nu poți să-ți dai.

Dar tu, neam român, pe tine te doresc mult al Meu să fii, și voii Mele aplecat să fii, căci **alegerea ta cea pentru mântuirea cea de la Mine a omului e mare, e de la Tatăl alegerea ta,** și satana știe și-ți pune gând rău, că e supărat pe Mine și pe tine pentru căderea lui din cer, dar tu ești mâna Mea de biruință și dau să-ți spun aceasta și dau să te fac să Mă auzi ca să te tămăduiesc de satana, tată, că el vrea să-și desfacă cortul său în tine, iar **tu ești muntele Meu cel sfânt din pricina cuvântului Meu, care curge în tine izvor peste pământ, acum, și se face râu al vieții ca să adape pământul în lung și în lat, căci Duhul Meu poate aceasta.** O, neam român, o, tată, te povățuiesc cu dor: **acest soi de demoni nu ies din tine decât cu post și cu rugăciune, tată.** Am pe poporul cuvântului Meu în mijlocul tău și l-am pus pe el la lucrul mântuirii tale, dar scoală-te și tu și crede, tată, și scutură de pe grumazul tău jugul pe care dă satana să-l pună acum spre batjocura ta. Nu uita că strămoșii tăi puneau peste ei înaintea Mea zile sfinte, zile de post și de strigare la Dumnezeu și își puneau păzitori sfinții și îngerii și veneau sfinții și biruiau pentru ei, pentru neamul tău, țara Mea. Mila Mea te roagă să înveți și să asculți, că iată, **te vestesc pentru zile de post și de strigare către cer, căci mama Mea Fecioara se așează înaintea Mea pentru tine cu strigare nouă ca să nu te prăbușească pe tine în țărâna pământului satana. Așez în mijlocul tău zile numite de post și de strigare la cer, ultimele trei zile ale lunii florilor, (luna aprilie - n.r.), și te învăț, tată, să aprinzi candele și să pui în ele scrisă rugăciunea ta și să scrii așa: „Izbăvește, Doamne, neamul român de satana și de lucrarea lui cea neagră, cu care dă să ne despartă de Tine și de izbăvirea noastră cea de la Tine. Fii pentru noi biruitor, căci zilele grele sunt și nu se văd. Învață-ne bunătatea, învățătura și cunoștința, căci mai înainte de a fi umiliți am greșit, și de aceea dă-ne putere să păzim cuvântul Tău și scoate-ne Tu de sub mâna satanei, căci Tu ești Mielul Tatălui și este scris să biruiești. Amin".** (*Vezi selecția tematică: „Necazul cel mare", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Izvorul tămăduirii, din 24-04-2009

***

Cu duhul plin de duioșie și de milă și de grijă părintească, așa cobor Eu, Domnul, cuvântul Meu peste pământ pentru poporul Meu de azi din mijlocul neamului român. Se tot încearcă săgeți dureroase spre locul și taina coborârii cuvântului Meu din zilele acestea, dar Eu merg înainte cu iubire și cu durere, iar **taina coborârii cuvântului Meu nu stă din cursul ei, căci râul vieții este cuvântul Meu peste pământ și peste om, iar cine bea din el, crezându-l și iubindu-l de lucrare a vieții lui și de cale a Mea printre oameni, acela va fi biruitor lângă Mine și Mă voi arăta cu el înaintea multor noroade necredincioase care-și risipesc viața, nedându-o lui Dumnezeu, Cel ce este viața oamenilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii, din 28-06-2009

***

... Voi sta cu poporul în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara la izvor și îl voi învăța pe el statul cu Dumnezeu, mersul cu Dumnezeu și lucrul cel pentru mântuirea lui. Mă voi strânge cu el la izvor și Mă voi umple de iubire și așa voi rosti lui fericirile cele pentru el, pentru

cei credincioși venirii Mele de azi cu slava cuvântului Meu, care de la Tatăl purcede și se vestește prin gura Mea și se face izvor de viață dătător, **și această colină se cheamă noul Meu Sion, piatra din care izvorăște și curge izvorul Meu peste pământ, râul vieții, din care voiesc cu dor să bea tot mai mulți, spre bucuria Tatălui și a Mea și spre împlinirea Scripturilor de nou Ierusalim peste pământ, nume care va sta înaintea Mea pentru cetatea Mea cea sfântă, precum este scris despre ea în Scripturile pe care numai Eu, numai Eu voiesc să le împlinesc, și după voia Mea să le împlinesc. Amin.**

Pace vouă, fiilor de la izvor! Gătiţi-Mi sărbătoarea care vine, şi Eu voi găti calea celor ce vin la izvor ca să bea, şi vom bea şi ne vom îmbăta de Duhul Sfânt şi vom fi în ziua aceea rodul Duhului Sfânt, şi El va fi rodul Meu peste voi şi ne vom mângâia, căci El ne va mângâia, fiilor, fiindcă El este Mângâietorul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la faţă a Domnului, din 19-08-2009

***

O, pace ție, popor al izvorului cuvântului Meu din zilele acestea peste pământ, căci izvorul Meu curge peste tine și se împarte în lături pentru viața oamenilor pe pământ, și apoi în cer pentru ei. Sunt Domnul Iisus Hristos, și M-am făcut peste voi izvor, fiilor. **Împlinesc în mijlocul vostru proorocia Scripturii cea de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou, și toate prin râul vieții, care curge din Mine și se face cuvânt peste voi pentru voi ca să-l împărțiți voi de la Mine apoi fiilor oamenilor**, care nu dau să părăsească acest veac trecător și să iasă din el și să vină la Mine ca să le dau Eu ce am bun pentru om, căci pe pământ nu este nimic, nimic bun pentru om, și omul piere prin bucurii, prin amăgiri și își dă numai cu stânga omul. Izvorul Meu de cuvânt de peste voi este plânsul Meu după om, iar lacrima Mea spală, fiilor, spală omul la minte și la inimă apoi, dacă el se apleacă să bea din el și să cunoască lucrarea dorului de Dumnezeu, lucrarea dragostei de sus în om. O, voi sunteți osteniți pentru Mine mereu, tată, că iată, **v-am dat de veste să vă gătiți frumos pentru slava Mea cu voi, ca să mergem în călătorie și să stăm înaintea oamenilor pentru lucrarea Mea cu voi peste oameni, fiilor.**

... **M-am slăvit acum în voi înaintea oamenilor, o, fii ai cuvântului Meu de azi, și Mă voi slăvi în ei înaintea voastră prin lucrarea Mea cu voi, căci mulți se vor scula din păcatele lor și își vor înnoi viața și vor lua din râul cuvântului Meu de la voi și se vor spăla în el și vor vedea cu ochii lor mântuirea cea de la Mine, și fericiți sunt și vor fi cei ce cred prin cei credincioși Mie cuvântul Meu de azi, cuvântul Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, în a cărui nume se închină lui Dumnezeu cei ce cred prin cei credincioși Lui. Amin. Acest nume, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, este numele în care se botează cei ce cred, și așa s-a așezat pe pământ numele și semnul sfintei cruci pe trupul celor credincioși, care își închină trupul cu acest nume, cu mâna dreaptă, cu trei degete ale ei, pe frunte, pe piept, pe umărul drept și pe cel stâng, însemnându-se ei cu moartea și cu învierea Mea prin cruce. Amin.**

Eu sunt Cel ce sunt, și am stat cu voi în mijlocul oamenilor, și numele Meu de peste voi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele lui Iisus Hristos la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2009

***

M-am făcut râu de cuvânt în mijlocul poporului Meu cel de azi pe vatra neamului român în zi de pomenire a sfinților Mei, care au trudit până la jertfă sângeroasă pentru păstrarea credinței, pentru patria creştin-ortodoxă pe pământ. S-au pomenit azi sfinții mărturisitori, prigoniți și muceniciți pentru numele Meu, pentru dreptarul credinței timp de două mii de ani, ştiuți şi neştiuți, și de Dumnezeu binecuvântați pe pământ și în cer. Au fost prin vremi împărați și arhierei gând la gând pentru prigonirea sfinților Mei, care și-au ales cerul ca patrie pe pământ și în cer și pentru care ei au trudit pe calea lor spre Mine. Au rămas scrişi în istorie cei necredincioşi și cei credincioşi, unii spre ocara lor, iar ceilalți spre mărirea lor cea întru Dumnezeu. Așa sunt scrişi în cartea Mea și cei de azi, cei necredincioşi și cei credincioşi. **Așa M-am scris Eu și în ziua aceasta în cartea Mea cea de azi cu râul cuvântului Meu pentru cei credincioşi și împotriva celor necredincioși**; pentru cei dintâi spre mărirea lor cea de la Mine, iar pentru ceilalți spre rușinarea lor, după cum este soarta numelui celor necredincioși. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 21-02-2010

***

Îmi desfac cu bogăție izvorul cuvântului Meu și dau din el spre tămăduirea a toate cele sufletești și trupeşti pentru cei ce ştiu să se folosească de Dumnezeu pe pământ. Sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt Dumnezeu Cuvântul și am albie de cuvânt între cer și pământ și îi dau omului ca să aibă şi ca să se folosească de cele de la Dumnezeu pentru asemănarea lui cu Mine apoi, căci Eu vin pe pământ cuvânt ca să-i dau facere nouă celui ce prinde dor de Dumnezeu în el, dor de împărăția Mea înăuntrul lui. Amin.

Izvorul tămăduirilor este cuvântul Meu peste voi, ca și în ziua aceasta, iar Eu, Domnul, vă dau vouă, celor adunați la izvor, învățătură de vindecare a sufletului, a duhului și a trupului, căci altă lucrare Eu nu am, decât să-i dau omului viața Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii, din 09-04-2010

***

Mă fac râu de cuvânt, Mă fac cale pentru sfinţi între cer şi pământ, căci venirea Mea este cu sfinţii, precum este scris, şi le dau lor intrare în cartea Mea cea de azi şi Mă scriu pe pământ cu sărbătoare de sfinţi şi Îl bucur pe Tatăl şi bucur cerul la masa Mea de cuvânt pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Păstor cu milă, Păstorul celor credincioşi, căci pe cei necredincioşi nu-i pot păstori cu hrana Mea cea de azi, cu care Tatăl Mă trimite pe pământ ca să-Mi împlinesc venirea Mea cu sfinţii, aşa cum s-a proorocit să fie ea. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, vin oaspeţi la izvor în ziua aceasta de sărbătoare. Să ieşim în întâmpinarea lor, fiilor. Eu, Păstor cu milă cum sunt, îi învăţ pe ei prin cuvântul Meu cel de azi taina credinţei, şi apoi credincioşia cea pentru ea. De câte ori dau să vină la izvorul Meu de cuvânt inimioare nou-venite, Eu, Domnul, le voi întări în credinţă şi le voi grăi lor şi le voi învăţa să se ferească de necredinţă, căci lucrarea necredinţei îi încearcă pe toţi cei care dau să vină şi să ia şi să bea din izvorul Meu, **fiindcă diavolul, vrăjmaşul Meu şi al omului care dă să vină după Mine, are grijă să ispitească pe cei credincioşi, căci credinţa trebuie încercată, iar Eu îl vreau pe om să biruiască el toate ispitele cele pentru credinţă, şi apoi îl iau şi îl pun cu cei credincioşi, şi doresc apoi să se facă el vrednic de plata celor credincioşi,** fiindcă cei necredincioşi nu au câştig, ci au pagubă atât cât nu ştiu ei că au.

Amin, amin zic vouă, celor ce aţi venit să beţi de la Mine cuvântul râului vieţii! Vă ies în cale şi vă spun că lucrarea Mea cea de azi este ca la începutul Meu pe pământ cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, pe care i-am luat dintre iudei şi i-am făcut fiii lui Dumnezeu, fraţii Mei, pe care-i învăţam de la Tatăl iubirea de Dumnezeu, şi apoi am aşezat cu ei biserica Mea cea adevărată, şi n-am întrebat pe mai-marii de atunci dacă-Mi dau voie să Mă aşez cu împărăţia Mea în cei credincioşi venirii Mele de atunci. Am lucrat atunci semne minunate ca şi pe vremea lui Moise, dar poporul Israel a rămas până azi împietrit pentru venirea Mea la el aşa cum era scris să vin. Eu însă M-am desăvârşit atunci prin moarte pe cruce şi prin înviere şi aşa M-am dovedit Dumnezeu venit la ei, şi apoi M-am tras iarăşi în Tatăl şi Mi-am lăsat pe pământ un popor mititel în Israel şi Mi-am prăsit prin el neamul creştinesc de atunci şi până azi. **Dar cei de azi, ca şi cei de dinaintea lor, nu mai lucrează aşa cum am lucrat Eu peste ucenicii Mei, şi apoi ucenici peste ucenici. Ei lucrează ca oamenii, nu ca Dumnezeu, iar oamenii Îmi frâng calea şi mersul Meu cel ceresc pe pământ. Eu însă Mi-i trag întru Mine pe cei culeşi de Mine dintre oameni şi-i fac pe ei taina Mea pe pământ, şi iată, Mi-am făcut casă din fii credincioşi în mijlocul neamului român şi vin mereu la ei şi petrec cu ei şi Mă dau lor trup şi cuvânt, aşa cum pe nicăieri nu mai găseşte omul pe pământ, căci aici sunt Eu şi ai Mei, acoperiţi în taină nepricepută, că am de la Tatăl lucrarea împlinirii Scripturilor cele de azi, şi nu găsesc pentru ele credinţă pe pământ dacă nu pun Eu în om darul credinţei cea pentru venirea Mea de azi.** Eu pe cei cu care Mă sprijin ca să vin pe pământ cuvânt i-am scos din lume şi i-am aşezat înaintea Mea şi le-am dat duhul credincioşiei, **şi nu trebuie descusută sau ispitită lucrarea Mea cea de azi şi taina ei cea pecetluită între Mine şi cei credincioşi venirii Mele de azi,** căci Isaia proorocul zice încă de pe atunci: ***«Eu, Domnul, Îmi voi strânge laolaltă mărturia Mea şi voi pecetlui îndreptarea Mea pentru ucenicii Mei şi-Mi voi ascunde faţa în mijlocul lor»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, din 06-05-2010.

***

O, să nu-i disprețuiești pe cei prea mici ai Mei din mijlocul tău! Eu îți fac bine prin ei și îți țes ție cămășuță slăvită, și tainic îți fac din cuvântul Meu țesut cu dor și cu răbdare veșmântul tău cel de mâine, o, țara Mea cea de azi, că vreau ca tu să ai înviere, tată. **Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și Mă fac râu de cuvânt în mijlocul tău** și te mângâi și te aștept să înțelegi lucrarea Mea cea pentru tine, căci ție îți trebuie Păstor din cer, țara Mea. Îi cer Tatălui cu rugă înlăcrimată să-ți dea înțelepciunea tainelor lui Dumnezeu și să te deștepți cât mai curând și să stai cu credință și cu biruință pentru tine înaintea Lui, o, țara Mea. Binecuvântare în taină îți dau în ziua aceasta și Îl rog pe Tatăl să te ridice, să te înalțe spre cele de sus coborâte în mijlocul tău pentru viața ta cea de la Dumnezeu între neamuri, **dar roagă-te și tu și nu da la spate povața Mea, căci Eu sunt bogăția ta,** și vor înțelege curând, curând neamurile de pe pământ că tu Îl ai pe Domnul slăvindu-Se în cuvânt în mijlocul tău și te vor iubi pentru Mine și-ți vor da iubirea lor, dar ia de la Mine și fii credincioasă și **scoală-te frumos întru întâmpinarea Mea, o, țara Mea cea de azi, țara Domnului Iisus Hristos întru a doua Sa venire de la Tatăl pe pământ.** Amin.

*

Acum, fiilor veghetori în calea cuvântului Meu când el vine, deschidem iarăși cartea și așezăm în ea cuvânt de mulțumire înaintea Tatălui pentru grija Lui cea mare, pentru tainica Lui lucrare pe care o pune înaintea oamenilor, spre împlinirile care va să vină din cer pentru împăcarea cu Tatăl a neamului român, în mijlocul căruia am pe poporul cuvântului Meu și **de unde**

Eu Îmi împart în cele patru laturi râul de cuvânt care curge din gura Mea acum, la sfârșit de timp, a doua Mea venire de la Tatăl pe pământ, învăluit în cuvânt, așa precum lucrez acum, Dumnezeu tainic, ca să pot să fiu cu omul aproape, ca să pot lucra pentru om de aproape, ca să pot să grăiesc cu el cuvântul Meu, așa cum a fost și în rai lucrarea Mea cu omul. O, trebuie credință pentru aceasta, credință nu ca a omului așezat de Mine în rai după ce l-am zidit, ci **trebuie ascultare cu credință,** iar voi ați mers cu Mine pentru duhul mărturisirii în ziua aceasta, fiilor, și va privi la voi neamul român înăuntru și în afara hotarelor lui, **căci mulți sunt pribegi, mulți își cheltuiesc viața departe de vatra lor cea din părinți, dar dintre ei sunt mulți mărturisitori pentru acest neam, așa cum au fost și în vremea strâmtorării cea pentru mărturisire** (Pe vremea regimului comunist, n.r.) **când ei plângeau pe cei ce sufereau în hotarele lor aici, iar acum ei luptă încă pentru lucrarea cea bună, pentru fața cea curată a multora care au suferit pentru neamul Meu de azi, pentru credința și viața cea de sus a neamului român, așa cum și voi ați lucrat cu Mine în zilele acestea,** dar lucrarea Mea cu voi e mare, tată, nu e ca a omului, că e din cer lucrarea Mea cu voi, e din Tatăl, căci Eu nu grăiesc de la Mine Însumi în mijlocul vostru, ci numai de la Tatăl, Care M-a trimis, așa cum și Eu vă trimit pe voi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-05-2010

***

Mă scriu în carte cu ziua începutului cel nou, pe care-Mi am acum lucrarea cuvântului Meu și pe poporul Meu cel nou, care ascultă de povața Mea, căci celor ce trebuie să fie ai Mei și cu Mine, Eu le-am spus: ***«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă îmbătați din vinul ei și să gustați din chinul ei apoi»***, și am mai spus în vremea cuvântului Meu cel de azi că poporul Meu cel de la sfârșit va fi despărțit și deosebit de toată lumea de pe pământ și va sta cu Mine și Mă va sluji, iar Eu voi purta grijă de el și **Mă voi vesti prin el cu râul cuvântului Meu peste pământ și voi merge cu el curgând și voi hrăni din loc în loc pe cei ce vor crede și se vor boteza în acest râu, spre înfierea lor de către Dumnezeu**, ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu în mijlocul unui neam viclean, care nu vrea să știe de la Mine cum se trăiește cu Domnul pe pământ, căci cine învață pe Domnul de la oameni, iată fața lor, care nu seamănă cu Mine pe pământ, cu biserica pe care Eu am așezat-o acum două mii de ani prin ucenicii Mei și care numai în mare taină a mai putut ea viețui cu fața Mea între oameni!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2010

***

Am grăit acum, după ce sărbătoarea s-a ridicat de pe masă, și am dat omului putere de înțelepciune pentru **cuvântul Meu, care este râul vieții, râul proorocit de evanghelistul Ioan, ucenicul meu cel iubit, și care în vedenie a văzut acum două mii de ani lucrarea pe care Eu azi vin și o revărs peste oameni, râul Meu de cuvânt, cu care curând, curând voi inunda pământul în lung și în lat de la margini la margini și-și vor spăla mulți fața în el și vor vedea apoi ca Dumnezeu și vor vedea pe Dumnezeu**, așa cum orbul vindecat de Mine s-a dus trimis de Mine să se spele și apoi să vadă pe Dumnezeu și apoi să se ducă să se arate preoților, ca să vadă și ei că omul vede de la Dumnezeu, că omul vede dacă Dumnezeu voiește să vadă el.

… Voi, cei care veniți și vă adăpați din izvorul Meu de cuvânt, dați-Mă oamenilor! Faceți-vă peste fiii neamului român vestitori ai venirii Mele și spuneți-le și lor că am venit să-i vindec de necredință și de înstrăinare de Dumnezeu! **Luați foc din foc și aprindeți cu el inimile multora din aproape în aproape, și veți lua plată, fiilor credincioși!** Cereți la Mine să vă fac puternici în faptă și în cuvânt, și dați cerului ajutor de pe pământ ca să

ridicăm neamul român la rang ceresc între neamurile pământului, căci înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu a fost pusă sub obroc de către cei ce s-au găsit să stăpânească duhul omului, și nu mai sunt păstori ca să caute la oi și ca să nu se facă ele capre dacă nu sunt păstori pentru oi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2010.

***

O, unde, fiilor învățători din partea Mea peste om, unde, tată, mai este pe pământ biserică plăcută Mie ca și la voi, care să învețe pe om cum să meargă și cum să trăiască pe pământ ca în cer? **Cine-l mai învață pe om așa de frumos, așa de cerește ca și izvorul Meu de cuvânt, care izvorăște la voi din gura Mea?** Cine vrea să audă și să știe și să creadă că Eu, Domnul, am venit și vin la voi cuvânt și am casă la voi și am masă la voi și stau cu voi Eu Însumi? O, cine poate să se oprească din mersul său și să înțeleagă această taină cerească între Mine și voi? Cine, tată, cine? Tatăl este în Mine, iar Eu în voi sunt, și voiesc ca și voi să fiți în toți fiii cuvântului Meu așa cum Tatăl este în Mine și Eu în voi, și unii în alții să fiți, pentru ca toți să fim locașuri cerești, căci așa este bine, și așa l-am făcut Eu pe om să fie atunci când l-am zidit pe el locaș al Meu să fie el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan din 12-02-2011

***

Binecuvintez Eu și mama Mea Fecioara iubirea de Dumnezeu în pieptul celor ce știu și în al celor ce nu știu ce este și cum este această iubire, ci simt doar bucuria ei înăuntrul lor și vin cu bucurie și vin cu nerăbdare când vin, iar Eu, Domnul, le dau lor, le dau de la Mine înțelepciunea cu care să înțeleagă ce voiesc Eu să fac pentru cei ce dau să vină aici, la izvor, și să ia. **Voiesc să-i dau omului chipul Meu, în tot și în toate ale lui chipul Meu să-l învețe de la Mine, de la cuvântul Meu, care curge aici, din gura Mea ca râul, ca dorul care se scurge din Mine ca să-l ia și omul în el și să-l poarte și să-i cunoască arsura cea binefăcătoare de suflet, căci foc am venit să arunc pe pământ și iată, aceasta fac: dau omului dorul Meu să-l poarte și să-l ardă pe dinăuntru și să poată pentru Mine după plăcerea Mea**, căci după plăcerea lui e prea pestriță iubirea care dă s-o aibă el pentru Mine, că e amestecată cu iubirea de sine a omului și n-are chip al Meu iubirea omului, n-are, dar vin Eu din cer pe pământ și îl întâmpin pe om și îi dau din Duhul Meu ca să poată ca Mine și nu ca omul, că e mare, mare minune între om și Dumnezeu iubirea cea după chipul Meu între om și Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2011

***

Bat la ușa voastră cu Ioan, Botezătorul Meu, o, slujitori de biserici! Deschideți-Ne Nouă! Am ieșit din carte ca să întăresc și să înnoiesc lumea cu tot cuvântul ieșit din gura Mea și care este împlinitor. Am ieșit din carte și grăiesc mai departe, că nu e grăirea Mea numai cât cartea Scripturii și atât. Vă înșelați dacă așa dați să credeți și să ziceți unii altora așa. Am ieșit din carte și grăiesc cu multul, că nu putea cartea să Mă cuprindă în ea cu grăirea Mea toată, căci **Eu grăiesc mai departe și grăiesc mult cât râul care nu stă din izvorârea sa, râul cel așa făcut de Tatăl ca să nu stea din cursul lui cel mult**, și nu cât șuvița care curge din apa de ploaie, o, nu așa, căci **râul Meu de cuvânt izvorăște din cer, din gura lui Dumnezeu, că Domnul este izvor curgător, nu este apă stătătoare** cum dați voi să-Mi puneți stăvilar cuvântul Scripturilor Mele, și mai mult să nu mai grăiesc, mai mult de atât pe pământ. Iată, Eu trimit pe îngerul Meu, pe poporul cuvântului Meu cel de azi îl trimit cu carte spre voi, căci în

mijlocul lui Îmi las grăirea Mea cea de azi peste pământ. Vreți, nu vreți, credeți sau nu, **ascultați glasul Meu de peste voi, căci Eu vă întreb pe voi de viața oilor Mele.** Fiți înțelepți, căci oile Mele sunt cele care ascultă de glasul Meu și merg după Mine, iar voi dați cu bățul în ele ca să nu asculte, ca să nu creadă, ca să nu vină după Mine. Eu însă le hrănesc, nu le jupuiesc așa cum le faceți voi, ci le mângâi durerea și le dau darul credinței și îngrijesc de viața lor, de mântuirea lor, căci am venit atunci și acum în lume ca să aibă oile viață și din belșug să aibă, căci cuvântul Meu are viață în el și mereu viață, mereu hrană pentru viața lor. O, nu se va opri izvorul cuvântului Meu din curgerea lui și va inunda el cu bucurie și cu mângâiere multe inimi zdrobite de timp și de dureri, iar vouă vi se va cere aspră socoteală pentru ceea ce ați dat voi să fiți pe pământ și pentru cât ați lucrat după cum v-ați ales să fiți. O, păcat de dragostea Mea care curge pe jos și nu vă aplecați după ea ca să nu se piardă când ea vine să vi se dea vouă spre iertarea păcatelor! Păcat de voi că v-ați ales să vă numiți slujitori lui Dumnezeu și nu dați să înțelegeți ce așteaptă de la voi această numire de slujire! Privesc la voi cum dați tot mereu să ridicați locașuri de închinare înaintea oamenilor ca să vadă ei unde să vină spre voi, dar **Eu, Domnul, vă voi întreba pe voi de viața oilor, nu de zidiri pentru ele.** Vine ziua să dați înapoi ceea ce ați luat de la supușii voștri, de la dajnicii voștri în nume de lucrare de biserică, și nu veți avea vremea pe care a avut-o Zaheu ca să vă spălați de păcat. O, ce veți face voi?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2011

***

M-am vestit cu venirea Mea din ziua aceasta cuvânt în cartea Mea cea de azi și am intrat, și stau la masă de cuvânt cu tine, popor al cuvântului Meu din zilele acestea. **Scrie în Scripturi, fiule, de râul acesta de cuvânt că va curge din tronul lui Dumnezeu în zilele cele de apoi, și ți-am dat putere să crezi în această Scriptură**, și apoi ți-am dat arsură de suflet ca să te faci copil la suflet și la trup și să Mă iei Învățător al noii tale vieți, și am împlinit cu tine Scriptura cea despre nașterea de sus a omului, ca să se poată el face apoi ucenicul Meu, născutul Meu, născut din Dumnezeu din cuvântul cel de sus, căci scris este: ***«Aproape este de om cuvântul lui Dumnezeu, este în gura lui, în inima lui, când el mărturisește pe Domnul»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2011

***

O, ţara Mea de venire, ia din Duhul Meu din mijlocul tău, că **am în tine pietricica cea albă, despre care este scris în cartea cea pentru zilele cele de apoi.** Mă fac carte în tine în vremea aceasta, căci cuvântul Meu de peste tine e mult, e ca râul de mult, şi **scrie despre acest râu în cartea cea pentru sfârşit de timp şi pentru început de timp**. Eu stau pe tronul dreptăţii pe vatra ta, pe munte de taină stau şi sunt învăluit în nor şi **curge din tronul Meu râul vieţii**, **cuvântul vieţii ca să te adape**, ca să te ude şi ca să creşti verde şi să fii primăvara Mea. O, vine primăvara, **se face cerul sul de carte** şi coboară la tine ca să înflorească cer nou şi pământ nou peste tine. Scoală-te ca să înfloreşti şi ca să străluceşti de dor şi de slavă, căci Eu sunt strălucire în tine şi-ţi dau strălucire, o, ţară a strălucirii! Vreau să te fac regină între popoare, că aşa este scris să fac cu ţara venirii Mele, căci Eu Mă scriu cu tine pe pământ, dar fă să-ţi audă glasul popoarele toate şi să te ştie că eşti a Mea şi să se închine Mie prin tine noroade multe, iubito, şi să ia cartea Mea din tine şi să crească ştiinţa ei în mulţi, şi regi să-ţi sărute pământul şi să ia din slava Mea şi a ta, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa lui Dumnezeu, din 14-12-2011

***

Voi, cei scumpi pentru credinţa voastră cea plină de iubire şi de dor pentru venirea Mea cuvânt peste pământ acum, o, botezaţi-vă în acest cuvânt! Zi de Bobotează să aveţi peste voi ori de câte ori vă spălaţi viaţa şi faţa în acest râu de cuvânt. E mare frumuseţe cerească aici acum. Sunt aici cu voi la izvor, sunt cu îngerii Mei şi cu botezătorul Meu Ioan şi sunt cu sfinţii Mei toţi. Îngerul apelor are însoţitori suite de îngeri şi cântă cântare de Bobotează în văzduhul de aici, iar şoapta văzduhului de îngeri umple cerurile toate. **Iordanul cuvântului lui Dumnezeu este acest râu de cuvânt.** Să se boteze în el toţi cei care pot crede că Eu vin acum cuvânt pe pământ ca să botez în el pe mulţi şi să fie ei vii apoi, căci Eu am venit din Galileea la Iordan către Ioan, care Mă binevestea că vin cu împărăţia Mea peste cei credincioşi, şi am fost botezat de Ioan, şi el Mi-a zis: ***«Eu am trebuinţă să fiu botezat de Tine, iar Tu vii la mine?»***. M-a botezat Ioan, iar când am ieşit din apă s-au deschis cerurile şi S-a coborât Duhul Sfânt asupra Mea ca porumbelul, şi glasul Tatălui a zis: ***«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit!»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2012

***

Mi-e dor să am frați și plâng de dor! Mi-e dor de frați după chipul și asemănarea Mea, și de aceea plâng atât de mult în cuvânt și atât de mult grăiesc și povățuiesc. De dor vin și grăiesc. De dor Mă trimite Tatăl să grăiesc pe pământ și să Mă audă oamenii și să-Mi răspundă cumva glasului Meu de peste ei. Nu s-a revărsat atât de multă iubire din cer pe pământ ca și acum, când **Tatăl Mă trimite cu mult cuvânt spre oameni, mult ca râul cel cu izvorâre mare.** Cuvântul este și sămânța și **este și apa care udă sămânța,** dar pământul cel pentru sămânță este luat și folosit de omul cel fără de ascultare de Dumnezeu pe pământ.

Voi, cei care veniți și vă mângâiați, și Mă mângâiați pe Mine cu venirea voastră la izvorul Meu de cuvânt, o, învățați viața cea cu ascultare de Dumnezeu! Am petrecut trei ani și jumătate cu mult cuvânt peste ucenicii Mei acum două mii de ani și au văzut ei faptele Mele mărețe și puterea Tatălui în Mine, și încă se mai îndeletniceau ei cu ale lor. Iată cât de greu îi este omului să se lase ucenic cu totul în mâna ascultării de Dumnezeu! O, dacă Eu plâng de dor ca să am frați după chipul și asemănarea Mea, plângeți și voi cu Mine, plângeți de dor de Dumnezeu, căci dorul plânge, și plânsul este lucrarea lui! Plângeți și voi până ce Tatăl va avea în voi puterea să facă din voi fii ai lui Dumnezeu, frați ai Mei, căci Eu ascult de Tatăl, și nimic de la Mine nu fac și nu iau și nu dau și nu grăiesc, căci Eu știu bine care este voia Tatălui, și numai voia Lui o lucrez, și numai așa este fiul cel după adevăr fiu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 29-04-2012

***

Fântâna samarinencei am pus Noi numele fântânii pomenită azi cu sărbătoare pentru așezarea ei în curțile Mele cu tine, fiule poporul Meu. Am grăit cu femeia samarineancă acum două mii de ani la fântâna lui Israel în cetatea Sihar, și am grăit apoi cu toți cei din cetate, căci s-a vestit în cetate că Mesia este la fântână și că este Hristos venit de la Tatăl pe pământ în mijlocul lui Israel. Așa am numit Eu cu numele femeii samarinence fântâna aceasta, la care azi s-au adunat mulți oaspeți cerești, așa cum s-a adunat cetatea Samariei în ziua când am poposit Eu la fântâna din Sihar și am grăit cu femeia samarineancă acum două mii de ani: fântâna întâlnirii, în a cărei curți Eu Mă întâlnesc adesea cu poporul care vine la izvorul Meu de cuvânt și-i dau lui din râul vieții ca să nu mai însetze el după apa acestei lumi, care-l ține pe om în duhul lumii, duhul de care însetează omul iar și iar după ce ia din el.

… Am stat la masă de cuvânt cu sfinții în mijlocul tău, popor de la izvor. Îi hrănesc de pe masa Mea cu tine pe mulți, ajutându-i pe ei să ia foc în inimioară pentru Mine, Cel ce vin

cuvânt de dor la fântână pe pământ ca să-Mi zidesc un popor iubitor. În zi de duminică am stat cu tine și am lucrat facerea omului. Mai trec două duminici, iar în a treia iarăși voi aduna popor de peste tot la izvor și Mă voi slăvi în mijlocul lui aici, lângă tine cu slava Duhului Sfânt și-i voi da lui putere pentru dragostea de Dumnezeu în el, pentru focul pe care Eu, Domnul, îl arunc pe pământ ca să aprindă el inimi multe spre mărturisirea lui Dumnezeu, spre slava Mea cu oamenii pe pământ, mai multă și mai slăvită decât în toate vremile care au fost, iar tu Îmi ești cale ca să vin, și iată, vin. Vin și Mă slăvesc în mijlocul tău, iar tu Mă dai, și mulți iau foc în inimioară de la acest foc și vin și Mă caută, iar tu să le deschizi și să-i înveți pe ei calea, calea lor spre Dumnezeu, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 13-05-2012

***

— Duhul adevărului este acest râu de cuvânt. Pe această cale trimit Eu, Dumnezeu Tatăl, pe Fiul Meu Cel Unul născut din Mine mai înainte de vecii, iar El Se face cuvânt peste pământ pe vatra neamului român, acum, la sfârșit de timp, și Își pregătește calea slavei Lui, cerul cel nou și pământul cel nou și popor nou, căci împărăția Lui nu va avea sfârșit, precum este scris, iar Fiul este de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, Îți fac intrarea în cartea Ta cea de azi în zi de pomenire proorocească, Fiule Iisus. Eu am mai grăit cu Tine înaintea oamenilor acum două mii de ani și Te-am vestit atunci Fiul Meu iubit în Care Eu, Tatăl Savaot, am binevoit în cer și pe pământ. Ți-am ascultat rugăciunea înlăcrimată pe pământ și Te-am preaslăvit cu lumină mare înconjurându-Te în ea și în cuvântul Meu cel de sus, din nori slobozit deasupra Ta înaintea oamenilor, căci Noi pe nori călătorim și din nori grăim peste pământ, căci suntem Dumnezeu, o, Fiule scump, iar mersul Nostru este cerul. Le-am arătat atunci oamenilor cum Fiul grăiește către Tatăl, iar Tatăl către Fiul, iar cei ce au auzit, au mărturisit, și este adevărată mărturia lor. O, așa și azi Te slăvesc Eu, Tatăl, pe pământ, așa și azi, Fiule scump.

Am voit în ziua aceasta a pomenirii proorocului Ilie să stau înaintea poporului Tău cel de azi și să Te mărturisesc iar peste pământ, Fiule scump. Grăirea lui Dumnezeu peste pământ e dulce foarte în zilele acestea, e ca și în cer când Noi grăim, e ca atunci când am grăit să facem om după chipul și asemănarea Noastră, și dulce am grăit și dulce am lucrat, și tot așa și azi grăim, iar grăirea Noastră de azi se lasă auzită pe pământ ca să-l învățăm pe om să Ne audă și să Ne creadă și să Ne primească cu grăirea, Fiule scump Iisus. Duhul proorociei se cheamă grăirea Noastră, și am grăit-o prin prooroci, și am grăit-o la început în sfatul cel pentru facerea lumii și a omului, și iată, grăiește Dumnezeu cu oamenii și pentru oameni, o, Fiule scump. Ți-am făcut deschiderea cărții cerului în ziua aceasta pe pământ cu poporul Tău cel de azi și am grăit Eu, Tatăl, prin cartea Ta cu el, căci cartea aceasta se întocmește în zilele acestea pe pământ odată cu grăirea Noastră peste oameni, și este duhul proorociei această carte, duhul cerului peste pământ, așa cum a fost peste prooroci coborât acest duh, și nu încetează lucrarea cerului peste pământ.

Eu, Tatăl Savaot, Te așez în ziua aceasta la masă de cuvânt cu poporul cuvântului Tău cel de azi, căci Eu Te-am preaslăvit pe pământ înaintea oamenilor acum două mii de ani, și tot Eu Te preaslăvesc și acum, la sfârșit de timp, Fiule scump al Meu, iar cine se miră de grăirea Noastră cerească între cer și pământ, rămâne cu miratul, spre judecata lui prin acest cuvânt, cuvântul Duhului Adevărului.

O, slavă Ție, Tatăl Meu Savaot, că ai preaslăvit pe Fiul Tău înaintea poporului Său în zi de sărbătoare de sfinți! Mă fac acum cuvânt în mijlocul poporului cuvântului Meu, Tată. Duhul Adevărului este acest râu de cuvânt. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2012

***

O, popor român, învață mult, învață viața și faptele și fața poporului creștin, neamul lui Hristos. Privește-te ca să te vezi și să vezi dacă semeni cu Hristos, căci Eu sunt Domnul tău, Mântuitorul tău și te iubesc, și voiesc să te nasc într-o clipă și să fii tu apoi fața Mea, voia Mea, așa cum Eu sunt voia Tatălui Meu Savaot, Care M-a trimis la tine cuvânt și lucrare prin cuvânt pentru nașterea din nou a lumii, pentru înnoirea a toate. **Cerul cel nou și pământul cel nou, proorocite prin Scripturi că se vor așeza și vor fi pe vecii, acestea Eu, Domnul, le lucrez ca să le arăt la vedere, începând cu ele de pe vatra neamului român, în care Eu Îmi am cursul cuvântului Meu, râul vieții, muntele Meu cel sfânt și râul care curge din el spre poale peste pământ pentru tămăduirea neamurilor, precum este scris.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului, din 04-12-2012

***

Cuvântul Meu cel de azi este cuvântul cel de la început, prin care s-au întocmit cerul și pământul și toată oștirea lor, și taină mare ca și la început poartă în el cuvântul Meu cel de azi și locul din care el iese cu izvor, căci precum din Eden ieșea un fluviu ca să ude Edenul și care de acolo se despărțea în patru brațe ca să adape toată fața pământului așa cum aburi se ridicau din pământ la început ca să adape pământul și să-l poată umezi și ca să pot Eu lua țărână și să-l fac pe om din pământ, o, tot așa lucrez Eu și azi și tot așa adăp și azi pământul, ca și la început, și Duhul Sfânt Se poartă pe deasupra apelor tulburi și a tot răul de pe pământ și a tot adâncul răului, până ce Eu, Domnul, voi rosti cuvântul cel pentru facerea toată din nou, dar mai întâi trebuie să fac lumină din cuvânt și să lucrez în lumină și să vadă omul lumina aceasta, care se desparte de întuneric, o, și ce frumos va fi când facerea cea nouă va aduce priveliștea ei la vedere și va arăta ea pe cele ce s-au lucrat cu trudă multă prin sfinții care au nădăjduit că va veni Domnul cu lumina facerii a toate la lumină și cu zecile de mii de sfinți ai Săi, mult lucrători pe pământ în vremea lor cu Duhul Sfânt în ei, făcându-L să plutească pe deasupra a tot întunericul, care nu are nimic cu lumina, pe Duhul Sfânt, pe Domnul Cuvântul între cer și pământ!

Grăiesc cuvinte mari și plutesc ele în taina Duhului Sfânt și adapă pământul până peste zări, și nimeni cu mintea nu pătrunde adevărul că așa este și că așa face cuvântul Meu, și este ca și la început când nimeni nu era ca să audă cuvântul facerii cerului și a pământului, dar ele s-au întocmit și s-au desăvârșit prin îngeri lucrători și împlinitori, și apoi l-am zidit pe om, și tot așa va fi și acum, și voi putea apoi să-l zidesc și pe om, căci el va vedea lumina Duhului Sfânt și se va lăsa luminat de ea și lucrat de ea, ca și la început când pe toate pe rând le-am lucrat, și apoi M-am odihnit și am sfințit odihna Mea.

O, mucenic mult mărturisitor tronului slavei Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, care ți s-a deschis la arătare când ai trecut pragul spre cele dorite de duhul tău cel mărturisitor, o, iată ce cuvinte mari se nasc în cartea Mea cea de azi în ziua ta de sobor între sfinți! **Tainele facerii celei noi ies din gura Mea și adăp cu ele pământul ca să-i dau întocmire nouă prin cuvânt, din cer să-i dau, și tot așa și omului de pe pământ, căci a venit vremea înnoirii a toate și M-a trimis Tatăl pe pământ cuvânt și taină de cuvânt și țin pe brațe începutul cel nou, cel mic acum și puțin priceput acum, dar din care Eu, Domnul, ies cu râul cuvântului**

Meu și adăp locul izvorului lui și împart în patru părți apoi cursul lui peste pământ ca să odrăslească prin această semănătură de cuvânt cerul cel nou și pământul cel nou, căci ele nu se zidesc decât prin cuvântul Meu cel rostit pentru înființarea lor, căci cuvântul Meu înseamnă lumină, iar lumina dovedește întunericul și se așează ea cu taina ei și aduce la lumină lucrarea lui Dumnezeu Făcătorul și iarăși toate se fac. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2013

***

Eu, Domnul, sunt vasul milei Tatălui Savaot pentru tot omul, căci Îi este dor lui Dumnezeu de om. O, spălați-vă viața în acest vas, că Mă fac râu de cuvânt, apă curățitoare pentru voi. Veniți, o, veniți și faceți-vă curați prin spălare în acest râu al vieții, ca să vă pot spune și în ziua Mea de slavă: ***«Veniți binecuvântații Tatălui Meu și moșteniți împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii!»***. Când Eu am întemeiat lumea am întemeiat și raiul și toată legea lui cea sfântă, unde nu încăpea moartea cea prin păcat, dar omul cel așezat în rai n-a rămas moștenitorul raiului, căci s-a tras afară pentru păcat, pentru neiubire de Dumnezeu s-a ales el, și de atunci plânge după el iubirea cea părăsită de el, plânge raiul, plânge Dumnezeu după om, și se face cuvânt lacrima Mea pe urma omului și-l strig să Mă audă și să Mă ia în casă și să-i fiu lui Stăpân și Mântuitor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica înfricoșatei judecăți, din 10-03-2013

***

O, neam român, ce mare binecuvântare ai tu de la Dumnezeu! Ce mare este Domnul în tine și lucrarea Lui din mijlocul tău! Cuvinte mari am rostit pe glia ta. **Râul Meu de cuvânt trece prin tine și apoi peste hotarele tale. Te vor întreba curând popoarele de slava Mea din tine când le vor fi descoperite lor semne cerești deasupra ta.** Sunt Mire în tine și am mireasă pețită din mijlocul tău și am masă de nuntă așezată pe vatra ta și te chem, și te chem să vii și să Mă auzi și să te dai Mie dar de nuntă, iar Eu să-ți dau loc la masa Mea, la masa împărăției Mele, o, țara Mea de nuntă. Hai, vino! Eu te aștept să vii și să Mă mărturisești apoi popoarelor că sunt cu tine și că te iubesc cu iubire mare. O, nu uita să Mă auzi, țara Mea, aleasa Mea între popoare, țara Domnului, țara venirii Mele cuvânt peste pământ. Amin.

O, poporul Meu, vin la izvor inimi însetate de dor. Pregătește-te să întâmpini venirea lor, că peste trei zile e sărbătoare și cuvânt de izvor tămăduitor și vin suflete la vindecare, fiilor, iar apoi după încă zece zile se strâng din depărtări plini de dor de Mine și de tine inimi multe și mari. O, fă-te sărbătoare și stai în întâmpinarea lor sărbătoare a Mea cu ei, bucurie a Mea cu ei, că mare Îmi este bucuria când vin inimi la izvor ca să Mă ia de bucurie a lor și să se întoarcă cu bucurie în ei într-ale lor, cu Domnul în ei. O, aceasta este lucrarea ta, să fii gazdă și popas ceresc celor ce caută după izvorul Meu cel din mijlocul tău și după binecuvântările acestor plaiuri cerești, în care Eu poposesc cu sfinții Mei pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua a Sfintelor Paști și sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-2013

***

În zi de praznic de Bobotează vine veste din cer pe pământ și se face cuvânt și Se face râu Domnul prin cuvântul Său. Eu Însumi, Eu, Domnul, Eu sunt Cel ce Mă vestesc venind, și vin purtat pe nor, așa precum M-am suit la Tatăl după ce am împlinit toată lucrarea pentru care El M-a trimis s-o săvârșesc pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2014

***

Grăiesc și spun: pământul și neamul român sunt în planul lui Dumnezeu cel pentru sfârșit de timp și pentru biruința Domnului peste popoare, și toate limbile și noroadele toate vor privi la slava Mea cea de la sfârșit de timp și vor căuta după ea și-Mi vor da slavă, căci vor cunoaște pe Domnul, precum este scris, și **se vor sui aici și vor lua învățătura vieții de pe munte înalt, vor lua din râul vieții, căci din el se va adăpa pământul tot și va odrăsli cer nou și pământ nou, și aceasta vestește acum Duhul Adevărului.** Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ia-Mă și Mă împarte și Mă dă peste tot! Eu sunt Alfa și Omega, iar tu ești sluga Mea de care Mă sprijin. Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin la tine, ca să vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2014

***

Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

Alte teme: